

TRƯỜNG KHANH

TRƯỜNG KHANH
2005

Kính dâng tập bài ca này lên Mẹ tôi, Phan Thị Lành, Người Mẹ già 82 tuổi, để nhớ về Mẹ sau 15 năm xa cách. Và kính dâng lên hương hồn di út Nguyễn Thị Liên Hoa, ở Bình Thới SG/VN, vừa đột ngột qua đời trong tháng 10/2004 vừa qua. Nhất là dâng lên hương hồn cố nhạc sĩ Trần Thiện Thanh, để bày tỏ niềm phân ưu chân thành, cũng như tấm lòng tri ân và sự khôn nguôi thương tiếc người nhạc sĩ tài hoa.(Trước một ngày khi mang tập này đi in thì bất ngờ ông ra đi lúc 1h5' ngày 13/5/2005. Kính tặng tất cả những nghệ sĩ đã thành danh rạng ngời như những vì sao Bắc Đẩu đã làm rực sáng bầu trời cải lương Việt Nam, nói chung. Riêng ở hải ngoại có : Thành Được, Phượng Liên, Hương Lan, Chí Tâm. Chuyển tiếp có Mạnh Quỳnh, Phi Nhung, Hà Phương. Đặt biệt kính tặng đến hai nghệ sĩ tài hoa nhất mà tôi yêu thích : Minh Cảnh (đang còn lưu Hoa Kỳ) và Soạn giả Viễn Châu...

46 bài ca tân cổ giao duyên
Trương Khanh
(mọi hình thức sử dụng cần có sự đồng ý
của tác giả)

TRƯỜNG KHANH

BÀI CA TÂN CÔ GIAO DUYÊN

Trường Khanh
2005 - 2018

46 bài ca
tân cổ giao duyên
Trường Khanh
cover design Hà Nguyên Du
layout Hà Nguyên Du
hình nhạc cụ dân tộc VN - Lê Khiêm
Trường Khanh xuất bản
Tự Lực phát hành
in tại hoa kỳ năm 2005
amazon tái bản cuối năm 2017
tác giả giữ bản quyền @ all rightsreserved

Tựa

Hà Nguyễn Đu

Từ một người làm thơ, được giới phê bình hay các nhà chuyên môn : *Hoàng Ngọc-Tuấn, Nguyễn Vy Khanh, Du Tử Lê, Trần Hồng Châu, Phạm Xuân Đài, Lê Mộng Nguyên, Khế Iêm, Phan Tấn Hải, Nguyễn Lương Ba ..v..v..*, cho rằng: *Tôi là một nhà thơ cách tân (innovative), có nhiều thử nghiệm (experimental) và làm mới (make it new) thi ca, hay quăng ném mình một cách dữ dội vào những cái mới; luôn tâm niệm theo mới tuy biết con đường trước mắt không phải là đầy hoa; nỗ lực tìm tòi, sáng tạo hoặc đang đẩy những cánh cửa lớn ra cho cuộc đời..v..v..*

Với những phong cách làm thơ nêu trên, lại có background là một người ca tài tử, tôi rất được khuyến khích vào nghề qua giọng ca và khả năng sáng tác nhưng...[**(1) xin xem chú thích trang 162 có trích đoạn bài phỏng vấn của đài truyền hình SBTN*]. Nên việc bước sang lãnh vực biên soạn 45 bài ca *Tân Cổ Giao Duyên*, hẳn là một điều dễ dàng và dĩ nhiên cũng không có gì để ai phải ngạc nhiên. Điều quan trọng mà tôi muốn nói ở đây : Là tôi sung sướng vô cùng khi cảm thấy như mình đang làm thơ vắn điệu trên những bài ca vọng cổ...

Nhưng nhân tố quyết định cho việc tiến hành biên soạn không phải là nồng độ yêu thích hay sự lo lắng, mà là một ước nguyện của tôi: Phải làm một cái gì đó cho nghệ thuật cải lương hay nền cổ nhạc VN đang trong cơn cần kíp. Một cái gì đó không nhất thiết là một cái lớn, nhưng ít ra phải có chút giá trị tác động dù là cái nhỏ.

Chính từ đó, tôi có bao điều thú vị và hấp dẫn để nghiên cứu sâu thêm về nền âm nhạc cổ truyền rất đặc thù Việt Nam. Một nền âm nhạc truyền thống đã có từ thuở bình minh của dân tộc, được Mẹ Việt Nam sinh ra ...trước sau như một kết hợp nhân duyên từ hai nền “ ca hát dân gian và nhạc khí dân gian ”

Với những yếu tố đặc thù này, cho phép chúng ta khẳng định rằng : Cải lương là một “ đứa con ” thật khôi ngô và tuấn tú, từ lúc được sinh ra và lớn nhanh như “ vươn vai Phù Đổng ”, chàng trai cải lương luôn ngoan ngoãn làm vui lòng, cả đến say mê bà con họ hàng, làng nước.

Nhưng sau đó ít lâu, Mẹ VN lại sinh thêm một đứa con khác, mà nguồn gốc từ Tây phương như một người cha, đó là Tân nhạc, coi như đứa con Tân Nhạc là một người “em cùng Mẹ khác Cha “với Cổ nhạc hay cải lương. Người em Tân nhạc này như cô gái xinh đẹp, cũng lớn nhanh không kém. Chúng ta có thể ví cô như một cô gái Việt lai Tây, ăn mặc đồ đầm. Cô có ngoại hình hấp dẫn với môi hồng mắt xanh rất lôi cuốn. Nhan sắc cô như một sức hút từ lúc chào đời mãi cho đến nay. (Không nên so sánh giọng điệu và ngôn ngữ cô với người anh về sức thuyết phục, khi khác nhau về phái tính)

Vì cô có “gene” truyền đạt thật rõ ràng, nghĩa là có “ký âm pháp” mạch lạc, để cô có bước đi khoan thai và tuyệt diệu trên con đường ngày một phát triển, nên được một số bà con trí thức cho là modern hay đôi khi ra kiểu làm dáng với người có chút chữ nghĩa. (Mặc dù bước cô đi tự nhiên mà tưởng chừng đã lấn người anh cải lương trong làng âm nhạc cổ truyền, đi vào tiểu lộ” vì không tạo nên phương pháp ký âm hoàn chỉnh “.)

[Bởi nền nghệ thuật âm nhạc cổ truyền của chúng ta là một nền âm nhạc tự nó không có nền tảng vững chắc và thiếu khả năng tái sinh” Về nhạc học, suốt mấy ngàn năm văn hiến, chúng ta không xây dựng được một cơ sở lý thuyết nào vững chãi. Chỉ có hồi giữa thế kỷ này các nhạc viện và các nhà nhạc học đã bắt đầu sử dụng ký âm pháp để ghi lại các sườn giai điệu, tuy nhiên rất đơn giản, và tổng số sưu tập vẫn còn quá ít ỏi. Nguyên nhân tổng quát có thể nhìn thấy là VN ngày xưa không có truyền thống sáng tác âm nhạc mới. Các nhạc sĩ” không có nhu cầu tạo nên phương pháp ký âm “. Nhất là, mặc dù chúng ta đã cố hết sức bảo tồn âm nhạc nghệ thuật cổ truyền, nhưng cũng chỉ dừng lại ở đó...] * (2) Xin xem trích đoạn bài phỏng vấn nhạc sĩ Hoàng Ngọc-Tuấn, hay chú thích trang 154 “ Nhìn lại âm nhạc Việt Nam trong thế kỷ 20 “ do Minh Nguyệt thực hiện, hoặc ở web site : www.tienve.org/home/music/viewMusic.do

Cảm thương thay, chàng trai này vì cùng trên một con tàu vận mệnh đất nước, phải chịu thêm thăng trầm cùng sóng cả đại dương. Đã lâu nay chàng như bị những bước ngoặt lịch sử khiến chàng giậm chân mòn đất,... tưởng như đi bước thụt lùi, nét khôi ngô tuấn tú như thay vào vẻ mặt “ uglify “, càng gây cho một số bà con quan nặng thêm phần thiên kiến. Nhưng ngược lại, với tôi càng tự tin khi viết đến đây, chợt nhớ đến bài tiểu luận của Nhà thơ Khế Iêm, chủ biên “ tạp chí Thơ “ Hải Ngoại *(3) (Xin xem trích đoạn nơi chú thích từ trang 162 -> hay ở Web site :

www.tapchitho.com (-> *Tứ khúc tiểu luận, bài “Độc thơ ” có liên hệ nhiều đến nghệ thuật cải lương*). Và nhất là tôi càng yêu âm nhạc cổ truyền VN hơn khi may mắn trên đường sưu tầm gặp được bài biên khảo giá trị của một nhạc sĩ lão thành, tài danh “ Nguyễn Hiền “, bài : *Claude Debussy -Nhà soạn nhạc Pháp và Âm nhạc cổ truyền Việt Nam* *(4). Xin xem chú thích trích đoạn từ trang 171 ->

Dù sao, chàng cải lương vẫn luôn “ sung sướng” về việc Trời sinh ra mình là để mang hạnh phúc lại cho ĐẠI CHÚNG, trong đó có đông đảo bà con bình dân. Bởi máu thịt của chàng là sự kết tinh của nền văn hóa nông nghiệp, rắc ròi nòi Việt Nam sau nhiều đời biến hóa từ một chút lai Tàu trở nên hằn của ta...

Dù sao, chàng cải lương vẫn là đứa con yêu quý đặc biệt của một dân tộc tuy nhỏ bé, nhưng chàng vẫn luôn thích chí về bản sắc thông minh của mình. Biết linh hoạt biến hóa, biết pha trộn với mọi tính chất :

“ *Kết hợp và Cải cách*” theo đà tiến bộ xã hội của loài người. Nhất là tôi càng tự tin hơn khi nhìn sang Đông sang Tây, thiên hạ không ai mà không có dân ca, truyền thống, để rồi họ cũng có bước kết hợp giống mình...Họ lớn lao hơn, thế mà họ cũng quanh quẩn về sự *thay - đổi* qua - lại hay dùng cách *pha - trộn* truyền thống với hiện đại, theo bước chuyển động không ngừng hoặc sự vận hành bất định. Đó là tình trạng của các *chủ nghĩa văn học và nghệ thuật* đang diễn biến trên thế giới

Từ đó, chúng ta có thể tìm ra những tương đồng hay dị biệt để học hỏi cùng các nước, (hoặc có thể thử dùng phép đối chiếu hay áp dụng văn học so sánh) với một chủ nghĩa ở phương Tây (đi trước cải lương cả thế kỷ, vì cuối thế kỷ 19 âm nhạc cổ truyền VN còn là thời kỳ phát triển cuối cùng của nhạc Lễ) là chủ nghĩa Lãng mạn (Romanticism) xuất phát từ Đức ...cũng đã bắt nguồn từ nền văn học và nghệ thuật bình dân (Folklore and Popular Art), nhưng lại kéo dài khoảng hơn bốn thập niên và chấm dứt vào năm 1848. Mặc dù thời gian cách nhau thật xa, nhưng nếu chỉ sánh sự kéo dài thì nghệ thuật cải lương của VN vẫn sống cho đến bây giờ, dù lâu nay đã bị khựng lại trong không khí ềo ụt

Trước chủ nghĩa Lãng mạn, ở thế kỷ 18 bao gồm cả chủ nghĩa Tân cổ điển (Neo- Classicism) và thời kỳ Ánh sáng (Enlightenment) với cách bảo tồn những tinh hoa xưa, pha trộn những cái nay, phục hưng cái hay cũ và phục hưng lại một cách hơn cả thời phục hưng (Renaissance).

Sau chủ nghĩa Lãng mạn là chủ nghĩa Tượng trưng (Symbolism) ra đời vào thập niên 1880, bao gồm cả chủ nghĩa Hiện thực (Realism). Nối tiếp chủ nghĩa Tượng trưng từ thập niên 1880 đến thập niên 1980, coi như một thế kỷ , với bao gồm luôn cả chủ nghĩa Hiện đại và chủ nghĩa Hậu hiện đại (post-modernism) Nhất là sự chuyển động của chủ nghĩa Hậu hiện đại từ lâu ở Hoa Kỳ, sự pha trộn quá khứ, kết hợp truyền thống, tìm về sự gần gũi với đại chúng...

Tưởng cũng nên trích đoạn nơi đây những bài viết trên Tạp chí Điện tử của Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ : * (5)Về cuộc phỏng vấn “ Trò chuyện với Dana Gioia”, nhà thơ và là đương kim chủ tịch NEA Quỹ Quốc Gia về Nghệ thuật của Hoa Kỳ (người chủ trương phong trào Thơ Tân Hình Thức của Mỹ) * (6) Về Nghệ Thuật Ở Mỹ : Những Hướng Đi Mới, và Mang Nghệ Thuật Đến Với Tất Cả Người Mỹ, hay bài Những Phát Họa Từ Cây Cầu. Đọc phần trích đoạn chú thích từ trang 162 -> hay ở web site:

http://usembassy.state.gov/posts/vn1/wwwhta89_0.html

(or 89_1.html, 89_7.html)

Và, điều nổi bật đáng ghi nhận nhất ở đây, mặc dù chuyện ở trong nước nhưng (vì tương tự với việc làm của tập bài ca này) là : * (7) NSND Doãn Hoàng Giang và **cuộc cách tân cải lương** (đọc chú thích từ 162 -> hay ở web site <http://cailuongvietnam.com/modules.php?name=New&file=article&sid=40> , cùng với số (= 230) ở trang web này, xin đọc thêm bài có tiêu đề: Vọng cổ : Một chút lý thuyết căn bản và thực hành, đặc biệt có bài “ ký âm pháp cho bản vọng cổ ” của Dục sĩ Lê văn Thành.

Cho chúng ta thấy rằng con đường văn học và nghệ thuật của thế giới đã và đang quanh đi quẩn lại, giống như sự vận hành của nghệ thuật cải lương từ khởi thủy cho đến nay : Giới làm nghệ thuật, họ cũng tìm về với đại chúng hay đưa nghệ thuật đến với mọi người, *qua các khuynh hướng cách tân, làm mới hoặc sáng tạo theo kiểu pha trộn truyền thống, hiện đại để có cho mình một cái riêng ..v..v..*

Trên đây là những điều trình bày thật dài dòng, đành vậy, nhưng cũng với mục đích để tôi chứng minh rằng nghệ thuật bao giờ cũng đồng nghĩa với sáng tạo (*chỉ nói đến sáng tạo chứ không đề cập đến độc sáng*) mà sáng tạo (create), dù ở quan niệm nào cũng là sự chuyển động trong liên tục của sự chuyển động. (*Nếu nghĩ văn học và nghệ thuật như là món ăn tinh thần*) thì sáng tạo (*chỉ nói riêng nghệ thuật cải lương*) có khác chi là cách nấu ăn, chế biến hay pha trộn. Làm thế nào cho mỗi ngày một ngon hơn, càng hợp khẩu vị với nhiều người trong khối đại chúng...

Nhắc đến khẩu vị của đại chúng hay của giới bình dân ở thập niên 1950, hẳn nhiên phải khác với khẩu vị của đại chúng hay giới bình dân của thập niên cuối Thế kỷ 20 (năm 2000) là cái chắc. Bởi, những thập niên cuối cùng của thế kỷ 20 là những thập niên của cách mạng điện toán, của sức mạnh truyền thông, của phát minh khoa học.

Vì những lẽ nói trên nên tôi rất hào hứng bắt tay vào việc soạn tập bài ca Tân Cổ Giao Duyên này. Một việc làm bình thường, vẫn như tính cách kế thừa có bước đi tiếp nối, xuất phát từ ước nguyện có chút đóng góp cùng thể hiện lòng đam mê của mình. Việc biên soạn, ở tôi dùng ngôn ngữ bình thường nhưng mang tính “**gạch nối (-)**”, hay nói cho đúng hơn là : Một khuynh hướng làm “**nhịp cầu**” giữa các trình độ thưởng ngoạn và trình diễn nghệ thuật.

Với cách kén chọn loại nhạc dù vẫn là loại nhạc phổ thông (popular music), nhưng không quá bình dân, để tôi minh chứng rằng : Sự khai triển ngôn ngữ (hoặc dùng ca từ không sáo mòn) sẽ làm nổi lên sự bình đẳng về thể loại, có lẽ chẳng chỉ là thiên kiến, hoặc có khác chẳng chỉ ở pháp ký âm hay luật tắc của mỗi thể loại...

Trở lại vấn đề nghệ thuật, chúng ta đừng quên rằng, vốn của nghệ thuật là sự tiến triển không ngừng nghỉ. (Một món ăn cần phải nấu chín mà để y nguyên thì không thể gọi là nghệ thuật.

Một “ ngọc bất trác, bất thành khí” , dĩ nhiên không thể gọi là nghệ thuật. Nhất là một tự mãn hay một ngủ quên trên chiến thắng, không thể gọi là nghệ thuật Và, nguồn gốc của ngành nghệ thuật cải lương chính là sự “ *kết hợp và cải cách* ” theo hai câu liền nêu rõ của Đoàn Tân Thịnh ra đời đợt 2 năm 1920 :

“ cải cách hát ca theo tiến bộ

lương truyền tuồng tích sánh văn minh ”

Xem như đây là một “ *cương lĩnh của nền nghệ thuật cải lương* ” (Một loại hình nghệ thuật hầu như “ duy nhất ” biết kết hợp các loại hình khác để tiến bộ ...)

Tương tự như tinh thần dân tộc mở (open nationalism) soạn giả diễn viên kiêm đạo diễn Nguyễn Thành Châu, một soạn giả rất tài năng đã vận dụng vốn liếng kiến thức Tây học đóng góp vào cho cải lương, cùng nhóm của ông có soạn giả tài danh hàng đầu Trần Hữu Trang, nghệ sĩ lão thành Phùng Há (nhóm này được phong là Tổ của cải lương hiện đại 1930)

Cùng đưa nghệ thuật cải lương lên tột đỉnh vinh quang với gần nửa thế kỷ huy hoàng, có các soạn giả tài năng : Hà Triều-Hoa Phượng, Viễn Châu, Mộc Linh, Ngọc Điệp, Quy Sắc, Loan Thảo, Kiên Giang, Thu An, Yên Ba, Yên Lang, Lê Khanh, Yến Linh, Kinh Luân, Trần Hà, Trọng Nguyên, Nguyễn Huỳnh, Phong Anh, Hoàng thị Nguyệt, Thái Quốc Nam, Thái Thụy Phong , Hoàng Khâm, Nguyễn Phương...

Nói đến cải lương, chúng ta cần phải nhắc nhớ những vị tiên phong (avant-garde), những người có công đầu

trong ngành: Năm Tú (công đầu xây dựng lối hát cải lương), Năm Châu (công đầu phát triển cải lương lên tầm hiện đại) Nguyễn Tống Triều (công đầu đưa đờn ca tài tử lên sân khấu) và nhạc sĩ Cao Văn Lầu (công đầu sáng tác bài Vọng cổ).

Đặc biệt, người mà tôi cần nói nhất ở đây vì liên hệ đến việc tôi soạn ra tập bài ca mà quý vị có trong tay : Đó là Soạn giả Viễn Châu, (người có công đầu, là cha đẻ của lối cổ kim hòa điệu, đưa tân nhạc vào bản vọng cổ để thành một “ Tân Cổ Giao Duyên “ nổi tiếng nhất xưa nay). Góp công nâng cải lương lên thêm tầm cỡ.

Và, để kết luận cho bài viết tựa này, tôi xin lập lại việc tôi biên soạn tập bài ca Tân Cổ Giao Duyên, là một việc làm tiếp theo sau rất nhiều soạn giả đã làm trong hàng chục năm qua. Nhưng, bước đi sau với bước tiến mạnh bạo và khẳng định cùng tính chất logic, phần nào cũng đã có một chút khác. Tuy nhiên, nên xem đây chỉ là một việc nhỏ của khối việc lớn trong vấn đề cần phải cách tân cấu trúc hay xây dựng lại tuồng tích cải lương cho phù hợp với xã hội đương đại. Riêng với sự ra đời tuy muộn màng của tập bài ca này, cái khác ắt phải có, ấy là điều hẳn nhiên. Cái khác đó mặc dù là sản phẩm văn hóa và nghệ thuật nhưng có thể sánh như sản phẩm công nghiệp và máy móc điện tử, là phải đi từ “ update “ để đến với “ upgrade “ .

Cái khác đó mặc dù là sản phẩm văn hóa và nghệ thuật nhưng có thể sánh như sản phẩm công nghiệp và máy móc điện tử, là phải đi từ “ update ” để đến với “ upgrade ” . Cái khác đó hằn mọi người đã tiếp cận, đã chung đụng hằng ngày với những thành tựu của tiến bộ và văn minh trong suốt hơn hai chục năm qua, bởi sự bùng nổ của khoa học kỹ thuật, của điện toán và truyền thông. Cho đến nay, sự thành tựu ấy như một dòng thác, ngày càng dữ dội hơn, tạo ra sự cuồng quay và chuyển động mạnh mẽ theo bước chân công nghiệp hóa. Tất cả rõ ràng đã thúc đẩy hết mọi thứ. Nhất là sự toàn cầu hóa (Globalization) đến nỗi như biến thành một làng địa cầu (Global village) như hiện nay. Thế là, việc làm nào hôm nay của chúng ta mà không thay đổi hay có thể gọi là thích nghi để được tồn tại và phát triển ??

Hà Nguyên Du
Jul 04 / 04

mục lục

tựa, Hà Nguyên Du 5

mục lục 15

1. bây giờ tháng mấy 18 *
2. trên ngọn tình sầu 22
3. khúc thủy du 26
4. trong tay Thánh nữ có đời tôi 30
5. bao giờ biết tương tư 33
6. bên kia sông 36
7. hai vì sao lạc 39
8. vết thù trên lưng ngựa hoang 42
9. xuân này con không về 45
10. nỗi buồn hoa phượng 48 *
11. đường xưa lối cũ 51
12. phút cuối 54 *
13. phố đêm 57
14. tuyết trắng 60 *
15. tình thư của lính 63
16. tháng sáu trời mưa 66 *
17. xin làm người xa lạ 69 *
18. gọi người yêu dấu 72
19. sang ngang 76 *
20. mười năm yêu em 79
21. tình khúc cho em 82
22. căn nhà mộng ước 85
23. riêng một góc trời 88
24. anh cho em mùa xuân 92

- 25. mùa đông của anh 96
- 26. bản tình cuối 100 *
- 27. dấu tình sâu 103
- 28. diễm xưa 106
- 29. thu hát cho người 109
- 30. đám cưới đầu xuân 112 *
- 31. hoa biển 115 *
- 32. bướm trắng 118
- 33. cát bụi 121
- 34. biển nhớ 124
- 35. mộng dưới hoa 127
- 36. định mệnh 130 *
- 37. đưa em tìm động hoa vàng 133
- 38. huyền thoại một chiều mưa 136 *
- 39. yêu dấu tan theo 139*
- 40. mùa xuân lá khô 142
- 41. em hiền như Ma soeur 145
- 42. thà như giọt mưa 148
- 43. chân trời mới 151
- 44. sàigòn niềm nhớ không tên 154
- 45. một ngày Việt Nam 158
- 46. nắng chiều 162
- bạt, nhà văn Lâm Tường Dũ 166
- bạt, nhà đạo diễn Nguyễn Minh Phương 169
- chú thích từ số 1 đến số 9, từ trang 171 -> 177
- bài có dấu hoa thị phía sau (*) là song ca nam, nữ.

Tôi xin kính gửi lời cảm ơn chân thành và sâu xa nhất của tôi đến quý Nhạc Sĩ và thân nhân, qua việc tôi dùng những bài nhạc nổi tiếng của quý Nhạc Sĩ, để biên soạn sang bài ca Vọng Cổ, gọi là Tân Cổ Giao Duyên.

Tôi đã trực tiếp xin phép một số quý Nhạc Sĩ, nhưng nhiều vị đã quá cố hoặc còn ở trong nước, tôi không thể liên lạc được. Kính mong quý vị độ lượng tha thứ cho những thiếu sót trên.

Tôi xin thành tâm tạ lỗi .

(*Xin xem chú thích số 8, trang 153, danh sách quý Nhạc Sĩ có bài nhạc dùng trong tập này)

Thành kính

Trường Khanh

bây giờ tháng mấy

riêng nhà văn Nguyễn Trung Hối
(người điều hành tạp chí Chủ Đề)

nhạc : Từ Công Phụng
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

bây giờ tháng mấy rồi hỡi em
lênh đênh ngàn cây trôi êm đêm
chiều nay, nếu em đừng hờn dỗi
trách nhau một lời thôi
tâm hồn mình đâu lẻ loi

bây giờ tháng mấy rồi hỡi em
anh đi tìm màu hoa em cài

* chiều nay nhớ em rồi và nhớ
áo em đẹp màu thơ
môi tràn đầy ước mơ (*lặp lại)

vọng cổ (nữ)

bây giờ...tháng mấy rồi em (anh) mà ngàn cây còn
êm đêm trôi dạt, tháng mấy rồi em (anh) ta còn khao
khát với mong chờ...

1/ tháng mấy rồi em (anh), mà sương khói lam mờ ...
tháng mấy rồi em (anh) sao còn hờn dỗi,
sao em (ta) còn gieo tội cho nhau ..!
trách làm chi khi trái tim đau,
hờn nhau chi để ngọn sầu lên cao ngất ..,
chiều nay nếu em không hờn không trách,
thì tâm hồn mình đâu buồn đơn lẻ ..!

2/ nam.

tháng mấy rồi em, sao ngày chờ chưa tới,
tháng mấy rồi em, sao giờ đợi còn dài ...(?)
màu hoa ơi! màu đẹp cho em cài ...
anh cứ mãi, đi tìm màu hoa thắm,
màu Sắc Cầm màu Phụng hay Loan..! (?)
màu của một thời kiên chí ta nên,
màu của thuở gan bền tranh đấu..,
màu của điểm tô, ta làm nên sắc áo,
cho áo em, ngày thêm đẹp màu thơ ..,

nhạc (nữ)

mai đây anh đưa em đi về
mưa giăng chiều nắng tàn
cho buốt lạnh chúng mình

* em (anh) ơi! thôi đừng buồn anh (em) nữa
nhìn nhau buồn vời vợi
để mùa đông buốt giá bờ vai mềm...(* lặp lại)

vọng cổ (nam)

em ơi! sao cứ nhìn nhau rồi ta buồn vời vợi,
để mùa đông...về buốt giá vai mềm ...

5/ để mưa giăng, chiều nắng úa đôi miền ...
để buốt lạnh mơn man trên màu da sữa,
để mùa đông về như cửa sợi lông măng ..!
nhờ mai này em có kêu than,
anh sẽ phải hóa ngàn tia nắng ấm..,
mai đây anh sẽ đưa em về ăn trái cấm,
và mắt môi ta, con rắn giục liên hồi ...

nhạc (nữ)

bây giờ tháng mấy rồi hỡi em (anh) ??
anh đi tìm mùa xuân trên đời
mùa đông chết đi rồi mùa xuân
mắt em đẹp trời sao
cho mình thương nhớ nhau ...

6/ (nữ)

tháng mấy rồi em (anh), mà ta còn hoài vọng,
mà ta còn chuốc mộng cầu mơ ..!
anh đi tìm mùa xuân đẹp nên thơ,
trao cho em ngày tháng hẹn hò ...

nam.

và anh sẽ nhìn đôi mắt em,
đôi mắt đẹp như trời sao lộng lẫy..,

(nam + nữ)

*mắt em đẹp tựa trời sao
cho mình thương nhớ, nhớ nhau một đời*

valentine feb 14/ 04

trên ngọn tình sâu

với HXS, PXS,ĐP,QD,TThuyền,Nhật Nguyễn&NTTAn

thơ : Du Tử Lê
nhạc : Từ Công Phụng
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

hạnh phúc tôi,
hạnh phúc tôi từ những ngày con nước về.
ngoài trời mưa mau,
ngoài trời mưa mau tay vuốt mặt khôn cùng
bầy sẻ cũ hom hem, chiều mái xám rêu xanh.
trời êm cao chân nhỏ
cũng không về trên dòng sông tội lỗi
tôi nghe hắt hiu từ mắt em ngắt tạnh
môi thâm khô từ thuở định hôn người

* ngày tháng hạ khi không mà trở rét
giọt nắng vàng như sương mờ lạnh ngắt
sao khi không người ngoảnh mặt kiêu sa
(*lập lại)

vọng cổ

nhìn hạnh phúc tôi từ những ngày con
nước lớn, từ những cơn mưa từ tay vuốt mặt
khôn cùng ...

1/ trời thoáng êm cao, em vẫn biệt ngàn trùng...
mái xám rêu xanh, buồn quanh theo cổ độ,
so đáng mình như bấy sể cũ hom hem...!
thương đời mình vương vấn chân em,
bước chân nhỏ không về sông tội lỗi...
sóng oan khiên vô đôi bờ đen tối,
nước điên cuồng ơi mồn xoay nổi nhớ ..!

2/ nghe hắt hiu tôi, từ mắt em ngắt tạnh,
từ môi thâm khô từ thuở định hôn người...
tháng hạ khi không mà trở rét bồi hồi...
giọt nắng vàng như sương mờ lạnh ngắt,
tình như sương tình nhạt tan mau ...!
mắt môi dành cho thuở yêu nhau,
đang khô héo và đang tan tác...
giọt nắng vàng như sương mờ lạnh ngắt,
người khi không người ngoảnh mặt kiêu sa...

nhạc

chiều qua đó chân ai còn riu rít âm thừa
lời ru ai như mơ cho trời xuống thật gần

* người trông ngóng hương xưa,
mùi mái tóc đêm mưa
nhẹ theo lá oan khiên,
lả tả mái hiên người (*lặp lại)

vọng cổ

người trông ngóng hương xưa, mùi đêm mưa
trên mái tóc, nhẹ theo lá oan khiên, rồi lan xuống
mái hiên người ...

5/ riu rít chân ai chiều qua đó ru hời ...
lời ai đó như hoa như mật,
cho trời cao, trời xuống thật gần hơn...!
trời xuống gần hơn, ta ngóng đợi hương lân,
nghe nổi bang khuâng, luôn cần dáng ngọc...
về theo đêm mưa, mùi xưa thơm mái tóc,
ơi hương xưa trên mái tóc ngoan hiền...

nhạc

tôi nghe hắt hiu từ mắt em ngắt tạnh .
môi thâm khô từ thuở định hôn người
ngày tháng hạ khi không mà trở rét
giọt nắng vàng như sương mờ lạnh ngắt
sao khi không người ngoảnh mặt kiêu sa ...

6/ nghe hắt hiu tôi từ mắt em ngắt tạnh,
con đế buồn tự tử giữa đêm sương..!
bầy sẻ cũ cũng qua đời lặng lẽ,
âm quen ơi ! luôn vỗ sóng chung tình...

*em ở đó, nơi đôi bờ sông yêu
luôn vẫn còn nhiều cơn ấm cát..,*

nhạc

tôi nghe hắt hiu từ mắt em ngắt tạnh
con đế buồn tự tử giữa đêm sương
bầy sẻ cũ cũng qua đời lặng lẽ
em ở đó bờ sông còn ấm cát
con sóng tình vỗ mãi một âm quen...

dec 17/ 2k

khúc Thụy Du

Đặc biệt tặng nhà văn Hoàng Dược Thảo
(Chủ biên TB/ Sài Gòn nhỏ)

thơ : Du Tử Lê
nhạc : Anh Bằng
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc:

hãy nói về cuộc đời
khi tôi không còn nữa
sẽ lấy được những gì
về bên kia thế giới
ngoài trống vắng mà thôi
Thụy ơ và tình ơ ...

như loài chim Bói Cá
trên cọc nhọn trăm năm
tôi tìm đời đánh mất
trong vũng nước cuộc đời
trong vũng nước cuộc đời
Thụy ơ và tình ơ...

* đừng bao giờ em hỏi
vì sao ta yêu nhau,
vì sao môi anh nóng,
vì sao tay anh lạnh,
vì sao thân anh run,
vì sao chân không vững,
vì sao và vì sao..? (* lặp lại)

vọng cổ

Thụy ơi! hãy nói về cuộc đời khi tôi không còn
nữa, về thế giới bên kia những gì tôi lấy được, ngoài
trống vắng xa vời...

1/ tôi đánh mất tôi, trên vũng nước cuộc đời...
tình quay quắt trăm năm trên cọc nhọn,
tôi như loài chim Bói Cá đau thương...!
tháng năm tàn theo con nước nhiều nhường,
ơi tình ơi! gọi Thụy đến muôn đời...
người thấu chẳng người, tôi vẫn tìm tôi,
tôi vẫn tìm tôi, tìm lại đời đã mất..!

2/ ta yêu nhau cứ vì sao mà em hỏi,
và em ơi! xin đừng hỏi bao giờ...
em biết vì sao môi anh nóng đợi chờ...
em biết vì sao khi đôi tay anh lạnh,
em biết vì khi thân thể anh run ..!
với cuộc đời như chớp bể mưa giông,
bao khát vọng đôi bàn chân không vững...
cho cánh mỏng nặng tình yêu vương vấn,
nên đừng bao giờ em hỏi vì sao..,

nhạc

đừng bao giờ em hỏi
vì sao ta yêu nhau,
vì sao môi anh nóng,
vì sao tay anh lạnh,
vì sao thân anh run ...
vì sao chân không vững,
vì sao và vì sao ..?
* hãy nói về cuộc đời
tình yêu như lưỡi dao,
tình yêu như mũi nhọn
êm ái và ngọt ngào
cắt đứt cuộc tình đầu ...
Thụy bây giờ về đâu..? (* lặp lại)

vọng cổ

về đâu hỏi tình yêu như lưỡi dao như là mũi
nhọn, hãy nói đi những ngọt ngào sẵn đón
rồi phải chia mớ lìa mộng ban đầu...

5/ Thụy về đâu, ơi dòng thác cơ cầu ...
tưởng mệnh mông giữa muôn trùng xa lắc,
ai ngờ rằng chỉ cách mặt hồ thôi..!
em trắng ngà tuyệt diệu chốn xa khơi,
anh Bói Cá trên cọc đời duyên số..,
về đâu em trong trận cuồng giông tố,
ơi! thương chim Bói Cá ...với Trăng Ngà ...

nhạc

Thụỵ bây giờ về đâu ...?
tôi là chim Bói Cá,
em là ánh Trăng Ngà
chỉ cách một mặt hồ
mà muôn trùng chia xa...

6/ hãy nói về cuộc đời khi tôi không còn nữa,
lấy được gì về thế giới bên kia...!
tình trăm chia là tình vạn thuở,
tình Thụỵ ơi mang thương nhớ muôn đời ...

em vẫn là em là ánh trăng soi,
anh vẫn là anh là loài chim Bói Cá ..,

nhạc

Thụỵ bây giờ về đâu...? anh là chim Bói Cá,
em là ánh trăng ngà,
chỉ cách một mặt hồ,
mà muôn trùng chia xa...

dec 19 / 2k

trong tay Thánh nữ có đời tôi

thơ : Du Tử Lê
nhạc : Trần Duy Đức
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

hãy hỏi Chúa đi rồi em sẽ hay
tôi buồn như phố cũ như tay
bàn chân từng ngón ngưng không thở
lạc mất đường đi tận dấu bày

hãy hỏi nắng đi rồi em sẽ hay
tôi gầy như lá, lá như mây

* rừng khuya thổi rớt bao tâm sự
thiên đường tôi là người hay ai..(*lặp lại)

vọng cổ

hãy hỏi Chúa đi rồi em sẽ hay rằng tôi buồn
như điêu tàn phố cũ, như ngón tay vàng thâm
khói tụ, cho dòng thơ thác lũ xô bờ...

1/ từng ngón chân ngưng, không thở nhịp giang hồ...
bao bước trắng, lạc dấu thơ dào dạt
tận dấu bày, sai phương giác đam mê...!
và hỏi nắng đi rồi em sẽ hay,
tôi mỏng như mây, tôi gầy như chiếc lá..,
cho rừng khuya thổi gió buồn hoang dã,
thổi rớt tâm tình tôi rơi lai láng ..!

2/ thiên đàng tôi là người hay ai định mạng,
bước tôi đi tối, sáng tự nơi người...
nơi niềm tin, từ những chiếc phao đời...
những chiếc phao trên sóng tình lung lạc,
đẩy cơn triều cảm giác đập dùi nhau..!
ruộng xanh đời một sớm hóa nương dâu,
cho biển khổ, núi sầu quanh chiếc bóng...
thiên đàng tôi là ai mà tôi hoài vọng,
thiên đàng tôi là người, người mộng của đời tôi..,

nhạc

hỏi môi đi môi còn muối mặn
hỏi tóc đi sông những buồn vui

* và hỏi Chúa đi Chúa sẽ trả lời
trong tay Thánh nữ có đời tôi...(*lặp lại)

vọng cổ

hãy hỏi môi đi, môi còn muối mặn,
muối của bờ mi rơi hạt buồn trĩu nặng,
muối của làn da cháy nắng phong trần...

5/ hãy hỏi tóc đi, dòng tóc rối căn phần...
hãy hỏi tóc đi, dòng sông đời tắm gội,
những buồn vui lặn lội kiếp tầm tơ..!

*hỏi ai tránh nổi vực ngờ..?
hỏi Chúa ta hết lu mờ ấy thôi!
trong tay Thánh nữ, đời tôi
trong tay Thánh nữ, chiếc nôi sinh phần...*

6/ hãy hỏi gió đi trong cuộc đời giông bão,
em sẽ hay đời thực ảo phân ly..!
thiên đàng trong mỗi bước ta đi,
kia biển sâu chùng thấp đêm quê nhà...

cho tiếng gọi trời xa ơi em,
hỡi người em là, Thánh nữ..,

nhạc

hãy hỏi gió đi rồi em sẽ hay
thiên đàng trong mỗi bước ta đi
biển sâu chùng thấp đêm quê nhà
tiếng gọi trời xa ơi Thánh nữ ơi..!

mar 14/ 04

bao giờ biết tương tư

nhạc : Ngọc Chánh - Phạm Duy
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

ngày nào cho tôi biết ...
biết yêu em rồi, tôi biết tương tư
ngày nào biết mong chờ,
biết rộn rã buồn vui đợi em dưới mưa ...
ôi biết đem tin này
vẳng như lòng giấy, tình yêu lấp đầy

* rồi biết quên câu cười
biết cho đôi dòng lệ rơi (*lặp lại)

vọng cổ

ngày mưa biết đợi tương tư, nắng biết chờ
rộn rã, là ngày em cho tôi biết yêu nàng...

1/ tôi biết suy tư, tôi biết mơ màng ...
tôi biết làm thơ, tôi đăng lên báo,
tôi biết lấp đầy trang giấy trắng đêm đêm ..!
tôi biết gọi hoài, hay viết mãi tên em,
tôi biết con tim, dâng lên niềm thương nhớ..
tôi biết yêu, làm hơi thở cũng tương tư,
tôi biết quên câu cười, thay đôi dòng lệ nhỏ..!

2/ ngày tôi biết yêu em, là ngày chuốc đầy tư lự ,
rời tuổi thơ ngây, xa vở học trò ...
ngày dệt đêm thêu cho cuộc hẹn hò ...
rồi nhớ bóng thương hình khi vắng mặt,
nghe hương tình dào dạt trong tim ..!
tôi biết rồi tha thiết yêu em,
tình như đá nặng chìm sâu bể ái..,
tình bất chợt mà tương tư ôm lấy,
nghe cuộc đời như ngại mấy niềm vui..,

nhạc

tình yêu đã trở lại
đôi mắt đêm ngày với hết dọa dầy
* tà áo em phơi bày
ngón tay em dài, tiếng yêu không lời...(* lập lại)

vọng cổ

tình bước ra đi tình quay trở lại,
mắt với hết chung thân, lòng hết lưu dầy...

4/ ngà ngọc cho nhau, sỏi đá cũng phơi bày ...
với những tiếng yêu không lời cạn tỏ,
em ngón tay dài thêm nét mưa sa ..!
tà áo em bay, thoang thoảng hương hoa,
tình mỗi lúc như đậm đà, ngây ngất..,
tình trở lại là tình chưa dứt,
tình dây dưa, tình không chết bao giờ...

nhạc

ngày nào lòng tôi đã...
biết vui biết buồn, ôm mối tương tư
ngày nào cánh thiên đường

nhạc

ngày nào lòng tôi đã...
biết vui biết buồn, ôm mối tương tư
ngày nào cánh thiên đường

5/ nặng gánh tương tư , tôi run chân tim quá khứ,
mơ ngày xưa mở hé cánh thiên đường ...
tình đẹp, tình mơ, tình biết vui buồn ...
tình có lúc ngon như trái táo,
ghé răng vào ta cắn ngọt, thơm tho ...!
cho mạch tình rộn rã trái tim thơ,
để có lúc như dật dờ đôi mắt đợi...
có lúc tình yêu như trăng trối,
miệng môi ơi! tình sao tới cuối đường ...?

nhạc

tôi ghé răng cắn vào
miệng môi ngọt đắng, tình yêu cuối đường
* là trối trăn cuối cùng
giấc mơ nào nùng vội tan (* lặp lại)

6/ dù trối dù trăn dù lặn dù lóc,
tình yêu người luôn mắc nợ, vương tơ ...!
những sợi tơ tình luôn rối rắm,
cho giấc mơ ta thêm nã thêm nùng ...

thế ta mới biết bao giờ tình cũng tương tư,
biết bao giờ tình như ngã nghiêng ...

là trăn là trối sau cùng...
giấc mơ, là giấc nã nùng vội tan ...

bên kia sông

thơ : Nguyễn Ngọc Thạch
nhạc : Nguyễn Đức Quang
cổ nhạc: Trường Khanh

nhạc

này người yêu! người yêu anh ơi
bên kia sông là ánh mặt trời
này người yêu, người yêu anh hỡi
bên kia đồi cỏ hoa đan lối
bên kia núi, núi cao chập chùng
bên kia suối, suối reo lạnh lùng
là bài thơ, toàn chữ hư vô

này người yêu anh ơi!
cho anh nồng ấm cuộc đời

* hoa thơm có ánh mặt trời
như núi mừng vì mây đến rồi...(* lặp lại)

vọng cổ

người yêu ơi! bên kia sông là ánh mặt trời,
bên kia đồi cỏ hoa đan lối, bên kia núi chập
chùng cao, nhìn ngất lên trời ...

1/bên kia suối lạnh lùng reo, như nhạc không lời..
lối cỏ, đường hoa, núi đồi, ánh sáng,
như bài thơ toàn chữ hư vô ..!

em hiểu gì cảnh đẹp nên thơ,
thiên nhiên tạo đâu ngăn bờ chia lữ ..,
phương khuất lấp lẽ nào ta trông thấy,
cõi chia lìa luôn quay trong trí nhớ ..!

2/ người yêu ơi! anh như núi cô đơn giữa trời
hiu quạnh, em là mây, mừng mây đến đây rồi ...
cho anh nghe nồng ấm cuộc đời ...
em là loài hoa thơm ngát,
ánh mặt trời anh làm hoa đẹp sinh sôi ...!
người yêu ơi! ta sẽ bớt đơn côi,
ta sẽ hát nên lời vô tự..,
bên kia sông đã là quá khứ,
cho bên này đang dự tương lai..,

nhạc

này người yêu, người yêu anh ơi !
yêu nhau mình đưa nhau tới
bước nhẹ và nói bên môi
nói cho vừa mình anh nghe thôi !
này người yêu, người yêu anh ơi!
bên kia sông đường vẫn còn dài
này người yêu, người yêu anh ơi!
bên kia đồng cỏ non xanh lối

* trong cơn gió thoảng nghe nụ cười
trong khe núi thánh thót lòng người
lòng đời tình vật vã không nguôi..(*lặp lại)

vọng cổ

người yêu ơi! hãy nói nhỏ cho anh vừa nghe
khi bước em đi nhẹ nhẹ, môi ta sẽ kề môi,
lời thỏ thẻ chân tình ...

5/ mình sẽ đưa nhau tới bến...bờ mình ...
mặc bên kia sông đường dài thăm thẳm,
bên kia đồi cỏ đậm xanh tươi...!
quên đi em, đời vật vã khôn nguôi,
hãy rót nữa lên môi lời mật ngọt...
trong cơn gió nụ cười ai lạnh lớt,
khe núi non, ơi thánh thót lòng người ...

6/ rắc nhẹ đi em, từng cánh hoa rơi,
rắc xuống lòng người anh êm ái,
cho nụ tình ta nở hoa kết trái,
nở nhân nở ngãi trên tiếng em cười...

ơi đêm đêm dòng sông yêu,
vỗ con sóng tình dài như thế kỷ...,

nhạc

này người yêu anh ơi!
đêm đêm lòng vỗ tình dài
dây xanh quấn quít vào đời
cho trái tình nở trên tiếng cười
này người yêu, người yêu anh hỡi
bên trong lòng người êm ái
rắc nhẹ từng cánh sao rơi
sẽ âm thầm mình anh nghe thôi ... (feb 17/ 04)

hai vì sao lạc

nhạc : Anh Việt Thu
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

người về, một mùa thu gió heo may
về đâu có nhớ chẳng những vì sao long lanh
đưa tiễn người một đêm không trăng
nói sao nên lời, lòng buồn như chiều rơi
như trong đêm khuya,
những bước chân qua thêm,
gợi niềm thương nhớ vô vàn...

người về, đường đi kết gió trăng sao
người đi, có biết chẳng trong chiều nay bơ vơ
nghe lá thu vàng rơi bâng khuâng
bước chân ai về, chừng thời gian ngừng trôi
* như quên đêm khuya
để gió xuôi theo màu, thầm làm ướt áo vai gầy...
(* lặp lại)

vọng cổ

người ơi! có nhớ chẳng những vì sao long lanh,
một đêm không trăng nào ta đưa tiễn, như mất
lệ mình long lanh mà không nói nên lời...

1/ bóng tối vây quanh, từ tạ bồi hồi ...
đưa tiễn người lòng ta buồn như lá rụng,
như chiều rơi, như những bước chân khuya..!

bước qua thêm, gọi đến niềm xưa,
gọi đến trong ta bao mùa sách vở..
cho ta làm thơ chờ ngày gặp gỡ,
người về đâu ta vô vàn thương nhớ ..!
2/ người ơi! đừng đi người trăng sao kết gió,
người biết chẳng, ta gõ nhịp lạc loài ...
đang nghe vàng thu rơi hạt u hoài...
nghe tim ta chừng như ngưng đập,
nghe thời gian chừng sắp ngừng trôi..!
người về gần sao ta ngỡ xa xôi,
ngỡ đã quên rồi đêm khuya khoắt ..,
để gió xuôi theo màu nghe lạnh ngắt,
thậm làm ướt áo đã gầy vai ..,

nhạc :

người về chiều mưa hay nắng ?
sao để khói lam chiều...
như se chùng màu không gian !
người về dòng sông thương nhớ
để bến vắng con đò...
buồn mong người người hay chẳng ?
người là vì sao nhỏ bé...
ta mãi ước cho lòng...
làm bầu trời xanh xanh
* người về lòng ta thương nhớ
ta khẽ hỏi đưa người...
hay thậm người đưa ta ? (* lập lại)

vọng cổ

người ơi! sao để khói chiều lam như se chùng
màu không gian vương buồn xa vắng, người về
chiều mưa hay nắng ta vẫn trông chờ ...

5/ như dòng sông ta thương nhớ con dò...
như dòng sông một đời dậy sóng,
như dòng sông luôn ngóng đợi dò thương...!
bến vắng chiều hôm giăng mắc rơi sương,
buồn mong người nghe ơi da diết ..,
ta ước mơ làm bầu trời xanh xanh biếc,
người là vì sao nhỏ bé trên trời ...

6/ người ơi! hai ta khác chi hai vì sao lạc cõi,
ai nhớ người khi sương khói chiều lam ..!
ai nhớ người khi thu rớt băng khuâng,
người về đâu người có nhớ chẳng người ... (?)

ta khẽ hỏi, người đưa ta,
hay thăm ta mà người đưa tiễn ..!?

nhạc

người về, người về đâu nhớ ta chẳng ?
người ơi ! mỗi lá thu rơi làm ta băng khuâng
như áng mây chiều lam trong sương
bước đi âm thầm lòng buồn như chiều rơi
nghe chẳng thu ơi! để lá rơi chi hoài
gợi lòng thương nhớ ai nhiều...

feb 21/ 04

vết thù trên lưng ngựa hoang

nhạc: Ngọc Chánh-Phạm Duy
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

ngựa hoang nào giẫm nát tơ bời
đồng cỏ nào xanh ngát chân trời
ngựa phi như điên cuồng
giữa cánh đồng dưới cơn giông
vì trên lưng cong oằn
những vết roi vẫn in hằn
một hôm ngựa bỗng thấy thanh bình
thảm cỏ tình yêu dưới chân mình
ân tình mở cửa ra với mình
* ngựa hoang bỗng thấy mơ
để quên những vết thù...(*lập lại)

vọng cổ

từ cuộc bể dâu gây điên đầu bao thế hệ,
ta ngựa hoang trải dài hưng phế, giẫm nát
muôn đồng cỏ xanh ngát chân trời ...

1/ bão giông quen như điệu nhạc ru hời...
ngựa phi điên, quên vết hằn roi vọt,
lưng ngựa oằn...cong nổi oan khiên..!
rồi một hôm ngựa bỗng thấy bình yên,
thảm cỏ tình duyên dưới chân mình tuyệt diệu ..,
cửa tình yêu mở ra như riêng biếu,
quên vết thù, ngựa say mơ ước..!

2/ tình yêu ơi! nhờ người mà ngựa hoang phi
tốc, vó hăng say, ngang dọc đường trường...
kiếm cung ai mù mịt phừng tuồng...
ta hiểu tình yêu như liễu tiên được,
xoa vết hằn, ngăn bước trầm kha ..!
chút mềm lòng khi gió thoảng hương hoa,
nhiều mơ mộng lúc trăng tà treo đỉnh núi..,
em diễm kiều, ngựa vờn nông nổi,
em dịu hiền, ta đâu vội cuồng phi...

nhạc

ngựa hoang, muốn về tắm sông nhẩn nhục
giòng sông, mơ màng mát trong thơm ngọt

* ngựa hoang quên thù oán căm
từ nơi tối tăm, về miền tươi sáng...(*lặp lại)

vọng cổ

ta muốn về nơi miền hoa thơm trái ngọt, miền
sáng tươi với nhiều chim hót, với giòng sông lịm
mát đến mơ màng ...

5/ như để quên đi, căm oán thù hằn ...
cho ngựa hoang càng tăng nhẩn nhục,
đây giòng sông thường lúc được trầm thân..!

nước cổ kim mà tấm kính luân,
ai biết ngựa muôn lần yêu chủng loại ..,
tin ngàn sau thiên sóng triều vô ngại,
sẽ dâng lên nhân ái cho bao người ...

6/ bờ bến đây rồi hơi giòng sông nhẩn nhục,
lòng ngựa hoang luôn mở với nhân gian..,
nhưng ơi! đời ngựa hoang chết gục,
vì trên lưng nguyên vẹn vết thù...

vẫn tin ngàn sau, vượt sóng lao đao,
cho con tàu sẽ về trên bến đợi ...

nhạc

ngựa hoang, về tới bến sông rồi ...
cởi mở lòng ra với cõi đời
nhưng đời ngựa hoang chết gục !!
và trên lưng nó ôi !!
còn nguyên những vết thù...

feb 20/ 04

xuân này con không về

nhạc : Trịnh Lâm Ngân
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

con biết bây giờ mẹ chờ tin con
khi thấy mai đào nở vàng bên nương
năm trước con hẹn đầu xuân sẽ về
nay én bay đầy trước ngõ
mà tin con vẫn xa ngàn xa

ôi nhớ xuân nào thuở trời yên vui
nghe pháo giao thừa rộn ràng nơi nơi
bên mái tranh nghèo ngồi quanh bếp hồng

* trông bánh chưng ngồi chờ sáng
đỏ hây hây những đôi má đào...(* lặp lại)

vọng cổ

năm trước năm sau năm nào con cũng hẹn,
rằng hẹn đầu xuân con sẽ về thăm mẹ,
nhưng có ngờ đâu con biến biệt xa mờ ...

1/ để Mẹ mòn trông, mỗi đợi hằng giờ ...
nay én lại bay đầy trước ngõ,
cành mai vàng trở nụ đơm bông..!
mắt Mẹ già trũng hố chờ mong,
tóc điểm bạc nay càng thêm trắng bạc..,
sao con vẫn mù tăm sương cát,
thương Mẹ hiền mòn hơi lao tổn..!

2/ thắm thoát thời gian nhanh như tia chớp,
con đã xa quê mười mấy năm rồi...
nhớ Mẹ, nhớ em và nhớ từng người ...
nhớ thuở yên vui đón giao thừa rộn rã,
quanh bếp hồng bên mái nhà tranh..!
vui chuyện trò, trông bánh chưng xanh,
ngồi chờ sáng không buồn chỉ cơn ngủ ..,
quên chút lấm than, quên phen lam lũ ,
trông má đào em đỏ hây hây ..,

nhạc

nếu con không về chắc Mẹ buồn lắm
mái tranh nghèo không người sửa sang
Khu vườn thiếu hoa đào mừng xuân

* đàn trẻ thơ ngây chờ mong anh trai
sẽ đem về cho tà áo mới
ba ngày xuân đi khoe xóm giềng (*lặp lại)

vọng cổ

trong cảnh xuân vui mà Mẹ ngồi tựa cửa,
mắt rưng rưng buồn ngóng chân trời ...

5/ thằng út ngây thơ, luôn hỏi mẹ nhiều lời ...
rằng anh ba hứa sẽ mang về cho áo mới,
nhưng con nào thấy bóng anh đâu..!
Mẹ ghen ngào, lòng Mẹ xót đau,
năm tháng với nguyện cầu ban ơn phúc ..,
con sống trải qua nhiều vinh nhục,
thân lưu ly buồn nhớ quê nhà ...

nhạc

con biết bây giờ Mẹ chờ em trông
nhưng nếu con về bạn bè thương mong
bao lứa trai cùng chào xuân chiến trường
không lẽ riêng mình êm ấm
Mẹ ơi con xuân này vắng nhà ...

6/ Mẹ dành dụm chút tiền lo Tết lớn,
chờ con về sẽ mặc vui say..!
nhưng ngờ đâu con tạo lắt lay,
con đi xa xa mãi bên trời ...
ngày đêm Mẹ khấn hồn linh Ba,
xin độ trì cho con trẻ ..,

Mẹ ơi! xuân nữa không về ...
con luôn đau xót tư bề nhớ thương...

feb 07/04

nỗi buồn hoa phượng

nhạc : Thanh Sơn
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

mỗi năm đến hè lòng man mác buồn
chín mươi ngày qua chứa chan tình thương
ngày mai xa cách hai đứa hai nơi
phút gần gũi nhau mất rồi
tạ từ là hết người ơi..!
tiếng ve nức nở buồn hơn tiếng lòng
biết ai còn nhớ đến ân tình không

* đường xưa in bóng hai đứa nay đâu
những chiều hẹn nhau hết rồi
giờ như nước trôi qua cầu...(*lặp lại)

vọng cổ (nữ)

hè đến, ơi sao lòng buồn man mác,
ba tháng trôi đi mà chứa chan tình...

1/ thôi mất rồi em (anh), ngày của riêng mình...
phút gần gũi đôi ta đâu còn nữa,
vì mai này hai đứa hai nơi..!
tạ từ nhau đi hỡi người ơi,
khi phút vàng son một thời như đã hết..,
ve nức nở nghe lòng thêm da diết,
tình xưa này em (anh) ơi có nhớ..! (?)

2/ (nam)

trường cũ đường xưa hằn in dấu ngọc,
hai đứa nay đâu mà dấu chưa mờ...
nhớ bút thương nghiên cho đến bao giờ...
nuối tiếc khôn nguôi phút giây hò hẹn,
tuổi học trò em với thơ ngây..!
em then thùng tay cặp sách trên tay,
tà áo trắng bay bay theo gió..,
ơ yêu dấu bao năm vàng son đó,
như qua cầu nước chảy đành thôi..,

nhạc (nữ)

giã biệt bạn lòng ơi! ta nay xa cách rồi
kỷ niệm mình xin nhớ mãi

* buồn riêng một mình ai
chờ mong từng đêm gối chiếc
mối u hoài này ai có hay..? (*lặp lại)

vọng cổ (nam)

thao thức chờ mong, anh âm thầm ôm
chiếc gối, em có hay chăng này mối u hoài...

5/ một nỗi buồn riêng là chuỗi dọ dầy...
nay giã biệt bạn tình ơi! xa cách,
kỷ niệm này xin nhớ mãi nghe em..!
rồi thất thanh như lạc dấu chim,
kêu tắt giọng gọi bầy cho đỡ nhớ..,
em của lòng anh ngàn năm trăm trở,
tình lên ngôi tình thuở ban đầu...

nhạc (nam)

nếu ai đã từng nhạt hoa thấy buồn
cảm thông được nỗi vắng xa người thương
màu hoa phượng thắm như máu con tim
mỗi lần hè thêm kỷ niệm
người xưa biết đâu mà tìm..??

6/ (nữ)

em chợt như trở thành cổ tích,
như người xưa, như chuyện liêu trai..!
đặt tên em là Phượng, đóa chia tay,
Phượng đỏ rơi khi mỡ độ sang hè...

màu máu tim, ai nhạt lên mà
không nhớ hình thương bóng..?

nhạc (nữ)

mỗi lần hè thêm kỷ niệm
người xưa biết đâu mà tìm...

feb 08/04

đường xưa lối cũ

nhạc : Hoàng Thi Thơ
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

đường xưa lối cũ, có bóng tre,
bóng tre che thôn nghèo
đường xưa lối cũ, có ánh trăng,
ánh trăng soi đường đi

đường xưa lối cũ, có tiếng ca,
tiếng ca trên sông dài
đường xưa lối cũ, có tiếng tiêu,
tiếng tiêu ru lòng ai

đường xưa lối cũ, có em tôi,
tóc xanh bay mơ màng
đường chiều dịu nắng,
bóng em đi áo nâu in đường trăng

* đường xưa lối cũ,
có mẹ tôi ru run trong hôn hoàng
lòng già thương nhớ, nhớ đến tôi,
lom khom đi tìm con (*lặp lại)

vọng cổ

dù nơi góc bể chân mây vẫn nhớ về
đường xưa lối cũ, nhớ bóng mát tre xanh
vòng quanh che phủ thôn nghèo ...

1/ nhớ ánh trăng thanh, nhớ khói lam chiều...
nhớ tiếng ai ca trên sông dài uốn khúc,
nhớ tiếng tiêu buồn thổi thúc niềm xưa...!
đồng lúa cò bay thơm ngát hương đưa,
đối đáp câu hò như xưa khổ ải...
thương lán giếng nghĩa tình trai gái,
ơn bác nông phu nào phai trong lẽ sống..!

2/ lối cũ đường xưa hàng dừa thơ mộng,
có tóc em xanh gợn sóng mơ màng ...
màu áo em nâu in bóng trăng vàng ...
thương bức tranh xóm làng mộc mạc,
giọng nói chân tình chất phát hay hay...!
với đường chiều dịu nắng mây bay,
em bước khoan thai đường trăng thoảng gió...
ơi mẹ tôi lòng già thương nhớ,
bước tìm con, mẹ bước run run ...

nhạc

khi tôi về, bồi hồi trong nắng
tưởng gặp lại anh hân hoan đứng đón anh về
nào ngờ người em sang ngang khi xuân chưa tàn
con đò nào đây đưa tôi vào xa vắng...
khi tôi về, ghen ngào trong nắng
tưởng gặp mẹ tôi rưng rưng đứng đón con về

* nào ngờ mẹ tôi ra đi bên kia cuộc đời
không lời biệt ly cuối cùng trước khi phân kỳ
(*lập lại)

vọng cổ

lối cũ đường xưa nhiều mưa thiếu nắng,
tôi như chết lặng khi bước chân về ...

5/ hoang vắng đìu hiu, gió lộng tư bề...
tưởng gặp người em hân hoan đứng đón,
nào ngờ em chọn bước sang ngang..!
nào ngờ tôi chít muện khăn tang,
khi mẹ lìa trần gian cách biệt..,
để cháu con một đời thương tiếc,
dù trời trần không kịp lúc phân kỳ...

6/ chạnh lòng tôi, nhớ lại phút giây xưa,
có mẹ có em chiều trưa xum họp..,
với phút giây xưa, thời thơ êm đẹp,
đã in sâu sâu đậm mãi trong lòng...

nắng vẫn lên, trăng vẫn ở trên đồi,
mà người xưa ơi đã khuất bóng..,

nhac

chạnh lòng thương nhớ những phút xưa,
phút xưa qua qua rồi
lạnh lòng tưởng nhớ bóng dáng ai,
in sâu trong lòng tôi
đường xưa còn đó, nắng vẫn lên,
vẫn trăng treo ven đồi
mà hình bóng cũ,
thiếu trong tôi mỗi khi nghe chiều rơi...

feb 26 / 04

phút cuối

nhạc : Lam Phương
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

chỉ còn gần em một giây phút thôi
một giây nữa thôi là xa nhau rồi
người theo cánh chim về vui với đời
để lại thương nhớ cho kiếp đơn côi

núi đồi lồng lộng chiều mưa nhớ ai
biển xanh vẫn xanh người đi sao đành

* để trong giấc mơ hồn anh thần thờ
em ơi bao giờ mới được gần nhau (*lặp lại)

vọng cổ (nam)

em ơi! chỉ còn gần em phút giây này nữa,
là mai đây mình hai đứa sẽ xa rời ...

1/ theo cánh chim, em vui với cuộc đời...
để lại anh đây với thương nhớ,
cách xa rồi sao ngỡ kẻ bên..!
lồng lộng núi đồi trông lắm buồn tênh,
thêm những chiều mưa cho mình ngập nhớ..
biển vẫn xanh người đi sao nữa,
sao đành lòng khiêu tim rỉ máu..!

2/ (nữ)

biển vẫn xanh, sao em (anh) đành xa vắng,
thùy dương cát trắng, nghe nặng tình người...
núi nhớ, đồi thương, biển dạt dào lời...
để giấc mơ anh (em), hồn quanh thờ thẩn,
biết đến bao giờ ta cận kề nhau...!
thời gian ơi xin hãy qua mau,
cho nghĩa mặn tình dào chung mộng đẹp..,
cho không gian cách xa trùng điệp,
thu hẹp dần đến thật gần em (anh)..,

nhạc (nam)

biết chỉ một đêm,
tha thiết chỉ một đêm rồi xa nhau nghìn trùng
lệ này cho em hay lệ này cho anh,
khi mộng ước không thành
ngày buồn còn bao lâu hay muôn đời nuối tiếc,
đêm cuối cùng bên nhau

* biết em sẽ buồn vì thuyền anh không rời bến
biết em sẽ buồn vì mình chẳng có ngày mai
(*lặp lại)

vọng cổ (nữ)

biết chi một đêm cho nặng niềm thương tiếc,
tha thiết chi một đêm rồi chia biệt muôn trùng...

5/ lệ này cho em, cho thương nhớ khôn cùng...

lệ này cho anh không thành mộng ước,
ngăn bước đường, mờ cuộc ra khơi..!
ngày buồn còn bao lâu nữa em (anh) ơi,
hay ta vẫn muôn đời trong nỗi tiếc..,
chắc em sẽ buồn khi em biết,
thuyền anh không rời bến, xa bờ...

6/ (nam)

biết em sẽ buồn vì mình ngày mai chẳng có,
khi hừng đông mà không ló vầng dương..!
khi tơ duyên không se đường nhân ái,
khi hoa yêu không kết trái ân tình ...

nếu ngày nào tình ta phai nhạt,
chắc là ngày ta phiêu bạt trời mây..,

nhạc (nữ)

nếu ngày nào tình ta đã phai
ngày vui của em cùng ai trên đời
là hôm tiễn anh về nơi cuối trời
em ơi bao giờ nhớ thương này nguôi..!?

feb 26 / 04

phố đêm

nhạc : Tâm Anh

cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

phố đêm đèn mờ giăng giăng,
màu trắng như vì sao gối đầu ngủ yên
phố đêm nhiều lần suy tư ,
ghi nhớ còn trong đời, những ngày thương tích lớn
mây đen làm úa trắng gây,
cho nên còn tiếng say mềm

* trước thêm ngàn lời vu vơ,
vì người hay mơ, dòng đời như thơ..(*lập lại)

vọng cổ

màu trắng đèn đêm giăng mờ như vì sao gối đầu
yên ngủ, phố đêm chân lữ còn ghi nhớ trong đời...

1/ nhiều những suy tư, bao kỷ niệm qua rồi...
bao nỗi khôn nguôi đến đời thương tích lớn
đến bao ngày lặn dạn gian truân..!
đến tơ đàn, diễn xướng ca ngâm,
bên thơ vẫn theo thế cuộc thăng trầm..,
bên ngón cò tay súng đã bao năm,
luôn có bóng em quyền cùng đây đó..!

2/ thân chiến chinh quên mình trong sương gió,
vẫn có mây đen làm úa trắng gầy...
nên bài ca còn tiếng say mềm...
còn vu vơ trước thêm ân oán,
thêm cạn hố thù, đòi bạn lên cao..!
còn hay mơ đêm rực sáng trăng sao,
không có đám mây sâu che ánh mộng..
còn hay mơ dòng tình không gợn sóng,
cho dòng đời luôn đẹp như thơ..

nhạc

nhớ ngày nao hoa nắn ngủi trên cây
thương lá vàng úa tàn
mây bơ vơ bay khắp nẻo vô tình
cho người yêu ước mơ
người đi khai phá nét kiêu sa
khi lính chiến xa nhà, mà vẫn luôn yêu đời
bằng câu ca tiếng cười

* tìm vui trong giấc mơ, vì băng khuâng chữ ngờ...
(*lặp lại)

vọng cổ

hoa nắn ngủi trên cây, ngày nao thương lá úa
vàng lòng mang sầu héo, mây bơ vơ bay khắp nẻo
vô tình..

5/ cho người yêu mơ ước chuyện đôi mình...
cho nét kiêu sa người đi khai phá,
khi lính xa nhà đời vẫn luôn yêu..!
bằng tiếng cười xua hết nỗi cô liêu,
bằng câu ca đượm nhiều yêu dấu..,
tìm trong giấc mơ, niềm vui nường nấu,
bâng khuâng ơ! dung mạo chữ ngờ...

6/ lạc loài hương yêu trong phố đêm chìm đắm,
nên ướt lạnh giá mềm như những hàng cây..!
chờ người phong sương chinh chiến về đây,
cho tôi say mùi ngón thiên thần...

đó là niềm riêng mà tôi hay ước,
để tôi dìu người mộng đang yêu..,

nhạc

phố đêm lạc loài hương yêu
chìm đắm như hàng cây, giá lạnh ướt mềm
phố đêm chờ người phong sương
chinh chiến từ lâu rồi, có niềm riêng hay ước
cho tôi mùi ngón thiên thần
cho tôi mùi ngón thiên thần
để rồi dìu người tôi yêu
dìu người đang yêu và người chưa yêu...

mar 03/ 04

tuyết trắng

tặng riêng hai Không quân Lương Thế Hùng và Lê Đại Hiền

nhạc : Trần Thiện Thanh
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

anh biết chiều nay em anh buồn lắm
đã hẹn nhưng chẳng thấy anh sang
khi nắng công trường soi bước em
khi chiều kéo lại bao nhiêu nhớ mong
khi đường mây chờ anh tung cánh sắt
đây áo bay màu xanh xanh như tình ái
thất lại khăn ấm chính em đan
* khi gió quay cuồng sau cánh bay
con tàu thét gầm cho tim ngất ngây
phi đạo chạy dài anh cất cánh bay lên (*lặp lại)

vọng cổ (nữ)

em (anh) ơi! đường mây đang chờ anh tung cánh
sắt, nên chiều kéo về thêm nhớ mong quay quắt,
khi anh đành lỗi hẹn để em buồn ...

1/ để bước chân chim, vương nắng sân trường...
để tóc mây bay rồi đường ước mộng,
cho cổ em dài theo ngóng chờ anh ..!
lược gương buồn nhạt ánh mắt long lanh,
bài toán đã không thành ra đáp số..,
phần anh cứ như lửa mây trắng nở,
cứ giang hồ trên trời mơ lộng gió..!

2/ (nữ)

hoài cảm ơn áo tình em đan ấm,
thất cùng áo bay anh, càng thắm chân tình ...
càng ngất ngây khi tàu thét tàu gầm ...
khi phi đạo chạy dài xa tít mắt,
là lúc anh tung cánh sắt vào mây..!
mục tiêu nào anh đạt với giờ bay,
để có được trên tay, quà em gái nhỏ..?
anh là kẻ đi mây về gió,
chỉ để mong rằng em có niềm vui..,

nhạc (nữ)

ngả nghiêng cánh chim
con tàu xé rời, rời xa thành phố rồi
mây giăng thật thấp
mây đan lụa trắng
mây pha màu nắng
vượt cao vút cao mây trời kết thành
một vùng tuyết trắng ngần

(nam)

* tuyết ơi xin nhuộm trắng
trong tâm hồn em gái nhỏ tôi thương
(*lặp lại)

vọng cổ (nam)

khi con tàu ngả nghiêng như chim trời tung
cánh, là lúc anh rời xa thành phố của em rồi...

5/ chợt nhớ chợt thương, từng ánh mắt nụ cười...
nhớ áo em như mây trời đan lụa trắng,
thương hồn em như tuyết trắng ngần trong..!
chuyến bay nào không có chút chờ mong ?
tình vượt cao, trông như tàu bay cao vút..,
em gái nhỏ tôi quý, yêu hơn ngà ngọc,
như tôi thương mây tuyết trắng ngần ...

6/ (nam)

khi nắng chiều đi không gian chợt tối,
xóa nhòa vùng tuyết trắng mông mênh..!
anh ước sao tình mình, đẹp như tuyết trinh,
cho dù tuyết trắng, trong màn đêm như đã chìm..

*cho dù không gian chúng mình,
đang trong khoảng trời chia cách..,*

nhạc (nữ)

khi nắng chiều đi không gian chợt tối
xóa nhòa vùng tuyết trắng mông mênh
anh (em) ước sao tình mình như tuyết trinh
cho dù chúng mình không gian cách chia
cho dù tuyết trắng đã chìm trong màn đêm ...

mar 06 / 04

tình thư của lính

nhạc : Trần Thiện Thanh
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

từ khi anh thôi học,
và từ khi anh khoác áo treilli
từ khi anh xa nhà,
một ngàn đêm nhung nhớ giữa trời mây
ngại trăng đêm di hành,
và thường khi dừng bước giữa hoang vu
một thằng ước ao để một thằng khát khao,
còn mình thì nằm đếm sao.

đồn anh bên sông cạn,
và hoàng hôn ứa tắm đáy sông thơ
nhiều “ tên “ trong đơn vị,
gọi đùa anh : “ chiến sĩ của mộng mơ “
thường khi hai ba thằng,
chiều chiều ra bờ vắng ngắm mông lung

* một thằng nhớ em, để một thằng nhớ thêm
một thằng tìm hình lấy xem (* lập lại)

vọng cổ

từ khi anh khoác áo treilli là từ khi anh thôi học,
là từ khi anh bước vào đời ngang dọc, là từ khi
anh phải sống xa nhà...

1/ để nhớ trời mây, thương nắng chiều tà...
ngại trăng đêm di hành, nào ngại chi mỗi bước,
hay dừng quân giữa trời nước hoang vu...!
bạn kê bên, đây một đĩa ước ao,
đây một thằng, dạt dào niềm khao khát..
một thằng nằm đếm trời sao lác đác,
gió nhớ nhung mát hồn anh lính trẻ...!

2/ đồn anh đóng, một cỏi trời quanh quẽ,
bên dòng sông thường nghe nước cạn nguồn...
ơ! đáy sông thơ, hoàng hôn ứa tấm cơn buồn...
nhiều tên bạn gọi đùa trong đơn vị,
gọi anh là chiến sĩ của mộng mơ..!
hai ba thằng với nổi bơ vơ,
chiều chiều cứ ra bờ sông đứng ngắm..
một thằng nhớ em, tình chung ngọt đậm
còn một thằng thương lắm, lấy hình xem..,

nhạc

thư của lính

không xanh màu trời như mơ ước đâu em

thư của lính không thơm nồng hương,

không nét hoa đa tình

thư của lính

ba lô làm bàn nên nét chữ không ngay

* nhưng thư của lính

ghi giữa rừng cây khi nhớ em thật đầy (* lặp lại)

vọng cổ

thư lính không xanh màu trời như niềm mơ ước,

không thơm nồng hương, không được nét hoa

nét của đa tình...

5/ nét chữ không ngay, trong cảnh gập gềnh...
khi chiếc ba lô luôn là chiếc bàn nho nhỏ,
một chiếc bàn trong có đầy thư..!
nhiều lá thư tình, lắm những bài thơ,
thơ của lính, ai ngờ thi sĩ lính..,
tình của lính như tơ hồng mượt mịn,
dệt thêu hoa hay đính cánh mai vàng...

nhạc

chiều hôm kia thăm làng,
tiểu đội anh ra đứng gác ven ranh
một cô đi trên đường,
đẹp tựa như em khóc lúc giận anh
để cho anh nghe thềm
đường chiều xưa ngời sáng áo em xanh
thềm một nét môi, một lần về phép thôi
và mình thì lại có đôi.

6/ chiều thăm làng, ven ranh giờ anh đứng gác,
người đẹp nào vừa tạt ngang qua..!
*đẹp tựa như em lúc nhòa đôi mắt lệ,
cho anh say mê, thềm một nét môi hồng...*

*một lần về phép ta mong
đôi ta luôn có đôi lòng khát khao...*

nhạc

thư của lính
thư không được dài như mong nhớ đâu em
thư của lính chấm dứt ở đây,
sau khi đề hai chữ : hôn em ...

tháng sáu trời mưa

thơ : Nguyên Sa
nhạc : Hoàng Thanh Tâm
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

tháng sáu trời mưa, trời mưa không dứt
trời không mưa, anh cũng lạy trời mưa
anh lạy trời mưa phong kín đường về
và đêm ơi xin cứ dài vô tận

(nữ)

mình dựa vào nhau cho thuyền ghé bến
sưởi ấm đời nhau bằng những môi hôn
* mình cầm tay nhau, nghe tình dâng sóng nổi
hãy biến cuộc đời thành những tối tân hôn
(*lặp lại)

vọng cổ (nam)

tháng sáu trời mưa, trời mưa không dứt,
trời không mưa anh cũng lạy trời mưa,
phong kín bước em về...

1/ mình được gần nhau, má tựa môi kề...
sưởi ấm đời nhau bằng môi hôn cháy bỏng,
tay cầm tay, tình dâng sóng lên cao..!
dựa vào nhau , hãy dựa hết vào nhau,
cho thuyền lướt ba đào, thuyền mau ghé bến..
tình yêu sẽ như là hoa thơm, trái chín,
và đêm ơi, xin cứ dài luôn trong đêm tối..!

2/ (nam)

mình dựa hết vào nhau cho thuyền mau
ghé bến, bến yêu thương là bến thiên đường
cõi chia xa, là địa ngục tâm thường...
mình xiết tay nhau cho tình dâng sóng nổi,
hãy biến cuộc đời thành những tối tân hôn..!
bởi cuộc đời là biển khổ trầm luân,
hãy biến nhau thành chiếc phao cứu rồi..
tình yêu là trăng sao soi bóng tối,
tình yêu là ánh sáng rọi đường đi..

nhạc (nữ)

da em trắng, anh chẳng cần ánh sáng
tóc em mềm, anh chẳng thiết mùa xuân

(nam)

* trên cuộc đời sẽ chẳng có giai nhân
vì anh gọi tên em là nhan sắc...(*lặp lại)

vọng cổ (nữ)

da em trắng anh chẳng cần chi ánh sáng,
anh chẳng thiết mùa xuân vì tóc em mềm...

5/ từng sợi tơ thơm, ru anh tròn giấc ngoan hiền...
vì anh gọi tên em là nhan sắc,
nên cuộc đời sẽ chẳng có giai nhân..!
ngọc kề môi ơi! anh sẽ nhẹ tay nâng,
anh sẽ nói thầm trên vai như gió thoảng..
tiếng thời gian trôi như chớp nhoáng,
và tiếng đời bên em, đi rất vội vàng...

6/ (nữ)

tháng sáu trời mưa, liên miên không dứt,
trời không mưa em (anh) có lạy trời mưa..! (?)
anh (em) vẫn xin mưa cứ mãi hoài mưa,
mưa ơi mưa! phong kín bước em về...

*và anh đã nhớ suốt cuộc đời,
nhớ trời mưa liên miên tháng sáu..,*

nhạc (nữ)

anh vuốt tóc em cho đêm khuya tròn giấc
anh sẽ nâng tay cho ngọc sát kê môi
anh sẽ nói thầm như gió thoảng trên vai
và bên em tiếng đời đi rất vội

(nam)

tháng sáu trời mưa, trời mưa không dứt
trời không mưa em có lạy trời mưa ?
anh vẫn xin mưa phong kín đường về
anh nhớ suốt đời mưa tháng sáu...

apr 09/ 04

xin làm người xa lạ

nhạc : Tú Nhi
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

còn gì đâu em, tháng ngày vui qua mất rồi
còn gì đâu em, thôi còn đến xót xa thêm
đoạn đường ta đi, còn dài lê thê
đời nhiều đam mê, xuôi bước chân quên về,
nên nỡ quên câu thề...

* từ đó đôi ta buồn thật nhiều, trong tình yêu
(*lặp lại)

vọng cổ (nữ)

còn gì đâu em (anh) tháng ngày vui rồi qua mất,
còn gì đâu em, thôi còn đến...xót xa buồn...

1/ dài lối lê thê, ta đi chẳng cùn đường...
nhiều đam mê, hướng theo phương kỳ vọng,
quên lối về, quên cả mộng chung đôi..!
quên câu thề ta chuốt ở đầu môi,
nên từ đó, tình rơi buồn tê tái..,
buồn thật nhiều, trong tình yêu ngang trái,
còn gì đâu em (anh), thôi còn thêm đau xót..!

2/ (nữ)

còn gì đâu em (anh), ngày tay trong tay nắm,
như yên ương ta mê đắm, tình hồng...
men yêu thương thành rượu cất thêm nồng...
lối bướm đường hoa, trăng soi hò hẹn,
dãy sao trời như bẽn lễn với làn môi...!
nhưng bây giờ còn đâu nữa em ơi!
đường chia cắt hai nẻo đời oan nghiệt..,
đừng nói nữa, nói chi điều tha thiết,
cho ta càng thêm nuối tiếc mà thôi..,

nhạc (nam)

thôi về đi em, về đi em chẳng còn gì nữa rồi
đời đã cho ta, bao nhiêu cơn sầu
để từng đêm thâu, ôi thương nhớ trăng sao
thôi về đi em, một lần này hết rồi

(nữ)

* cuộc tình đôi ta, em (anh) coi như xa lạ
bởi nhằm yêu đương, ta bỏ ta chán chường
(*lặp lại)

vọng cổ (nam)

thôi về đi em chẳng còn chi đâu mà mong mãi,
đời đã cho ta quá đổi đau sầu...

5/ để từng đêm thâu, ta thương nhớ dạt dào...

thôi về đi em, lần này ơi! đã hết,
cõi tình mình như xa lạ nghe em..!
bởi nhằm yêu ta đau nhói con tim,
ta muốn bỏ ta chìm cho đáng tội..
tửu nhập thần cho ta nhiều câu hỏi,
tại vì sao ta nông nổi ê chề... (?)

6/ (nam)

còn gì đâu, xin em đừng nhắc nhở,
cho thêm buồn kẻ ở người đi..
cho đắng cay thêm kẻ tình si,
cho xót xa ai chiếc bóng đi về...

*thôi nhé em, xin hãy quên nhau
như tình ta chưa hề nhau có..,*

nhạc (nữ)

còn gì đâu em (anh), nhắc nhở chi cho thêm buồn
còn gì đâu em (anh), sao còn đến đắng cay thêm
còn gì đâu em (anh), còn gì đâu em

(nam)

còn gì đâu em, xa cách nhau xa rồi
thôi nhé quên trong đời,
còn có yêu, xin hãy làm người lạ nghe em...(!!)

gọi người yêu dấu

Nhạc Vũ Đức Nghiêm

Lời 2 : Vũ Đức Nghiêm &

Hoàng Ngọc Tuấn (1969)

Cổ nhạc : Trường Khanh

ngâm :

người yêu ơi! tôi gọi người vang động
thu lại về , tôi rụng lá tôi đau
lời thề xưa , em đành đã quên sao ?
câu nguyện ước năm nào theo tan tác !

nhạc :

gọi người yêu lúc thu về
giận người quên lãng câu thề
chiều năm nao nguyện sống bên nhau, nay đành
quên sao?

gọi người yêu dưới trăng vàng
gọi tình xưa cũ muôn màng
từ ly tan ngày tháng hoang mang, mây trời tóc tang

người yêu dấu ơi! sương chiều dâng xóa ngàn thông
mình ta đứng đây, nghe hồn thu lắng mênh mông

hồ xưa vẫn xanh, trong ngàn sao thương nhớ nhưng
còn tìm đâu, dáng hình yêu dấu xa xưa (lập lại)

vọng cổ :

thu đã về, ơ mùa thu vàng tan tác, là lúc tôi gọi
người yêu tôi trong giận hờn man mác, khi lời thề
xưa người đã quên rồi...

1/ quên lời nguyện sống bên nhau, cho đến trọn
đời ...

người yêu ơi! gọi tên em dưới trăng vàng thổn thức,
tôi gọi tình xưa trong tiếng nấc đau thương ..!
tình cũ muộn màng như con nước thê lương,
con nước hoang mang trên đường trôi dạt..,
trời ly tan, tôi chim ngàn phiêu bạt,
khung trời tôi, như đầy mây tang tóc..!

2/ người yêu ơi! ngập lối chiều sương rơi lạnh lòng
cô độc, mình tôi đứng đây nghe hồn lảng động
sầu...

hồ nước ngày xưa, vẫn xanh thắm một màu...
màu thắm trong ngàn sao thương nhớ,
cho ngàn lần loang lổ nỗi niềm đau..!
nỗi ân tình đẹp tựa giấc chiêm bao,
nỗi tuyệt diệu , ngọt ngào em yêu hỡi..,
nưng tìm đâu ơi! bão giông đời luôn nổi,
tìm đâu dáng hình em yêu dấu, ngày xưa..,

nhạc:

thương em ngón tay dài mơn man
dư âm tiếng dương cầm đi hoang
thương em đắm linh hồn mong manh
thương em hôn nồng cháy ân tình

đôi tay xiết thêm vòng đam mê
thương em phút trao hồn qua đi

* buông lời chút hương yêu dịu dàng
như sương pha lê trên một cành lan (lập lại)

vọng cổ:

càng nhớ em, càng thương thêm thời hoa mộng,
thương ngón tay dài em mơn man tuôn tràn nhựa
sống cho dư âm đi hoang vào cõi thiên đường ...

5/ thương hồn em đắm say, rung từng sợi tơ vàng
...

thương nụ hôn em cháy nồng khát bỏng,
thương vòng tay cuồng vọng xiết đam mê...!
thương em phút trao hồn nhau đó qua đi,
buông lời chút lưu ly, hương tình ngây ngất...
như sương pha lê trên cành lan phô sắc,
như môi em ngào ngạt men tình ...

6/ thăm gọi tên em giữa đôi bờ xa vắng,
nhớ thương nhiều giây phút diệu kỳ xưa..!
ơi phút hẹn hò, tình đổ mây mưa,
đôi núi chiều thu cùng ngơ ngẩn với mây trời...

gọi người nước mắt chan hòa,
gọi tình xưa cũ ngọc ngà em ơi..,

nhạc:

gọi người xa vắng đôi bờ
gọi thăm giây phút hẹn hò
chiều thu xưa đôi núi bơ vơ, mây trời ngẩn ngơ
gọi người nước mắt chan hòa
gọi tình xưa cũ ngọc ngà
tình dù xa, dù tháng năm qua, xót xa lòng ta ./.

apr 17 / 05 - 7:15 pm

sang ngang

nhạc : Đỗ Lễ
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (lời1) (nam)
thôi nín đi em
lệ dầm vai rồi
buồn thương nhớ ơ!
anh hỡi đôi mình
mộng nay đã tan
tình đã dở dang
em khóc những chiều
anh xót xa nhiều
thương cho tình yêu

(nữ)
* nỗi buồn chua cay
khi lòng đổi thay
thôi hết sum vầy (*lập lại)

vọng cổ (nam)
thôi nín em ! lệ dầm vai buồn, vì thương vì nhớ,
khóc làm chi khi tình ta dang dở, khi mộng ước
đã tan tành...

1/ những hẹn thề ơ! nay đã không thành...
lời xưa khế bên tai , như điệu hoài thương xót,
tiếng yêu nào đọng mật ngọt ru êm...!
để giờ đây như đau nhói trong tim,
như sôi sục nỗi niềm đen huyết quản..,

ta như cánh chim lìa đôi lẻ bạn,
giọng thất thanh buồn, tan theo cơn gió hú..!

2/ (nữ)

anh xót xa nhiều cho tình yêu tan vỡ
em khóc thương, sầu nhớ mỗi chiều về...
buồn chua cay, là với nỗi ê chề...
lòng đổi thay cho vạn ngày đau buốt,
như con sông buồn khi nước ròng khô...!
anh nhớ em anh lại làm thơ,
em nhớ anh lệ mờ trang nhật ký..,
hồn em gửi cho anh từ hôm ấy,
và tìm anh (em), em (anh) lấy đã từ bao..,

nhạc (nam)

nếu biết rằng, tình là dây oan
nếu biết rằng, hợp rồi sẽ tan

* nếu biết rằng, yêu là đau khổ
thà dương gian, đừng có chúng mình (*lặp lại)

vọng cổ (nữ)

em (anh) ơi! nếu biết rằng tình là dây oan, tình hợp
tình tan, tình yêu tình khổ, thà dương gian đừng có
đôi mình...

5/ ta có làm chi, rồi khổ lụy vì tình...
lau mắt đi em (anh) khi đêm gần hết,
em sang ngang là giết chết tình nhau..!
lòng nát tan bởi quá thương đau,
anh (em) khóc hận tình đầu như duyên cuối..,
tơ em sẽ se duyên cùng chỉ mới,
một mình anh (em) chờ đợi gió trăng nào...

6/ (nam)
đừng khóc nữa em ơi! lỡ rồi duyên thế ước,
thương làm gì, để rước sầu đau..!
yêu mà chi để khổ đến ngàn sau,
xa cách nhau, ai biết nỗi chung sầu...
chia tay nhau, ai hay niềm riêng đau,
luôn khơi thương và gợi nhớ..,

nhạc (nam)
lau mắt đi em
gần hết đêm rồi
buồn thêm nữa sao
mai bước sang ngang
lòng thêm nát tan
tình đã dở dang

(nữ)
thôi khóc làm gì
đã lỡ duyên thề
thương nhau làm chi?
nỗi buồn ai hay
khi mình chia tay
xa cách nhau rồi...

mười năm yêu em

nhạc : Trần Tử Thiêng
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

mười năm yêu em ta thắm đời mộng mị
mười năm yêu em ta thấu tình cuồng si
mười năm yêu em ta hóa thành chiếc lá
trôi theo từng cơn lũ của kiếp sống

tình chưa yên vui bên sóng đời cuồng nộ
chợt đêm chia phôi ngăn cách một đại dương

* từng đêm gian nan ta ngỡ mình sắp đuối
nhưng em tình vẫn hát từ bên trời (*lặp lại)

vọng cổ

ơi! mười năm yêu em, ta thắm đời mộng mị,
mười năm yêu em, ta thấu kiếp si cuồng...

1/ mười năm yêu em, ta như chiếc lá trôi buồn...
trôi lênh đênh theo từng cơn thác lũ,
của kiếp con người gian khổ khôn nguôi..!
tình yêu em chưa được phút yên vui,
luôn diên đảo bên sóng đời cuồng nộ..,
mười năm đó, mộng đời ta tan vỡ,
mà tình yêu, vẫn mờ như trăng lu đưa lối..!

2/ tình chưa yên vui bên sóng cuồng, đêm tối,
đêm chợt chia phôi, đôi ngã đôi đường...
ngăn cách tình ta, một đại dương buồn...
từng đêm gian nan, ta ngỡ mình sắp đuối,
ta ngỡ mình truy đuổi bóng chiêm bao...!
nghe thời gian ngã nghiêng với tiêu hao,
em bên trời, vẫn ngọt ngào tình câu hát..
mười năm yêu em, ta lạc loài phiêu bạt,
chiếc lá vàng tan tác bởi tình yêu..,

nhạc

ôi ta nhớ những đêm nằm mộng biển
hồn ta bay trên đôi cánh reo mừng

* giữa căn cối chợt nghe hồn xao xuyến
ngỡ môi em thắm đợi những mùa xuân
(*lặp lại)

vọng cổ

ôi! ta nhớ những đêm nằm mộng biển,
lòng xôn xao như con tàu đợi chuyển,
hồn ta bay trên đôi cánh reo mừng...

5/ bài hát ta như liều thuốc an thần...
giữa căn cỗi, chợt nghe hồn xao xuyến,
ngỡ môi em thắm đợi những mùa xuân..!
dường như trong ta, em có điều tuyệt vọng,
dường như trong em, ta vẫn suốt hoài mong..
mười năm yêu em, ời! vẫn là mãi mãi,
xin em hát cùng ta, để nhớ nhau hoài...

nhạc

dường như trong ta em có điều tuyệt vọng
dường như trong em ta vẫn đầy hoài mong
mười năm yêu em cũng vẫn là mãi mãi
xin em cùng ta hát để nhớ hoài...

6/ mười năm yêu em ta thấu si, thấm mộng,
lũ trôi, dạt sóng, lá mỏng ta tươi bời...

*tình em vẫn hát bên trời
dù ta sắp đuối dòng đời gian nan
đêm nằm mộng biển, reo vang
ngỡ môi em đợi đóa vàng, xuân xanh...*

mar 26 / 04

tình khúc cho em

nhạc : Lê Uyên Phương
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

như hoa đem tin ngày buồn
như chim đau quên mùa xuân
còn trong hôn mê buồn tênh
lê mãi những bước ê chề
xin cho yêu em thật lòng (2)
còn có khi lòng thôi giá băng
cho em môi hôn vội vàng
cho em quen ân tình sâu
dù em không mong dài lâu
xin cất lấy ước mơ đầu
* cho tôi yêu em nồng nàn (2)
dù tháng năm buồn vui bâng hoàng (*lập lại)

vọng cổ

ơ! lòng buồn tênh còn trong hôn mê càng
thêm thê thiết, cho tôi còn mãi lê bước ê chề...

1/ chân bước chân đi, mà không biết quay về ...
tâm nhủ lòng, xin cho yêu em thật dạ,
còn có khi lòng thôi băng giá, cô đơn...!
như hoa đem tin ngày buồn bã, bâng khuâng,
như chim đau, quên mùa xuân hy vọng..
cho tôi yêu em thật lòng, yêu cháy bỏng,
dù kiếp bèo bọt, hay qua sông, vượt núi..!

2/ cho em môi hôn, ngọt ngào nóng vội,
cho em quen tình sâu, trong mỗi hẹn hò...
dù em không mong dài lâu, vì cả vực ngờ...
hãy gìn lấy ước mơ, cất giữ nhờ vẻ đẹp,
của thuở ban đầu mình biết yêu nhau..!
dù có vui buồn, với những không đâu,
hay gánh thương đau, bàng hoàng, ly biệt..,
tôi vẫn xin tôi nồng nàn, tha thiết,
yêu nồng nàn, yêu bất diệt tình em..,

nhạc

vì đâu mê say phồn hoa
như áo gấm sáng lóng lánh
ôm rách nát trong tâm linh
ôm tiếng hát không hơi rung nghèo nàn

* còn yêu chi hoa ngày xanh
héo hon vì mong manh
bỏ quên lại người sau lũy làng (ngõ ngang)
(*lặp lại)

vọng cổ

vì phải lụy với phồn hoa, và mê say như là
áo gấm, tôi quên tình tôi nồng nàn đậm thắm,
bỏ lại tình xanh như lá héo trên cành...

5/ tôi ngỡ ngàng tôi, chuyện đành phải cam đành...
nên còn chịu ôm tâm linh rách nát,
ôm tiếng hát nghèo nàn, chẳng chút hơi rung..!
tôi còn chi yêu thuở hoa xuân,
hoa héo úa và mong manh trước gió..,
đàng sau người, vì đâu tôi lại nở ?
bỏ quên chi ôi lỗ ôi làng...

6/ khi yêu lần đầu, tình đẹp biết bao,
thương em khổ sâu cho tình tan vỡ..!
em lo âu tình sau hàn vết lỗ,
dù gương xưa chưa lau sạch dấu hoen mờ...

dù gương xưa chưa kịp xóa dần bao vết ố, em
vẫn soi bóng duyên, lắm chỗ hằn đau sâu muộn..,

nhạc

thương em khi yêu lần đầu
thương em lo âu tình sau
dù gương xưa không được lau
soi lấy bóng mối duyên sâu
cho tôi yêu em nồng nàn (2)
dù biết yêu tình yêu muộn màng...

apr 02 / 04

căn nhà mộng ước

viết bài này chỉ để nhớ Lê Đức Thắng 7/72 SQTĐ/ĐĐ

Nhạc : Thanh Phương
Cổ nhạc : Trường Khanh

ngâm

mộng ước đây rồi em ở đâu
tim anh rướm lệ khóc duyên dầu
trời ơi! thương nhớ từng thu nhớ
mộng ước đây rồi em ở đâu ?

nhạc

chuyện tình năm xưa anh với em yêu nhau
êm đêm như ánh trăng vàng
những chiều trốn nhà, hẹn hò nơi công viên
thề yêu nhau đến trọn đời
rồi cùng nhau mơ ước, một mái nhà đơn sơ
cùng nhau chung sống những tháng ngày nên thơ

* có nhau suốt đời, anh làm lo tương lai
em dạy con nên người (lặp lại)

vọng cổ

chuyện tình năm xưa anh với em yêu nhau êm đêm
tha thiết, đẹp ơi nào khác chi là ánh trăng vàng ...

1/ ta đến cùng nhau, không ngại nhọc nhằn...
có những lúc trốn nhà mê hò hẹn,

em thẹn thùng trên ghế đá công viên...!
nụ hôn đầu như thác cánh lên tiên,
ta rơi lạc đến thiên đường dương thế...
em má đỏ, nghiêng vào tai anh nói khẽ,
thề đi anh, mình yêu nhau trọn kiếp..!

2/ rồi hai đứa bên nhau, xây chung niềm mơ ước,
một mái nhà tranh, hòa nhịp với tim vàng...
ngày tháng nên thơ, tình tươi thắm nồng nàn...
anh làm lo tương lai, em dạy con mình khôn lớn,
ta suốt đời, ta sống bên nhau...!
ôi mộng ước này như một chiêm bao,
anh cứ mãi nôn nao, mong tròn mơ ước...
nào hay đâu bàn tay anh để vượt,
một cánh điều mơ ước ... lướt bàn tay..,

nhạc

mộng ước đó không bao giờ anh quên
tình yêu em vẫn dạt dào trong lòng
nên ngày gian lao, nôn nao bước thời gian
mong tròn mơ ước
nào hay đâu, em xây đời xa hoa
đành quên anh quên lời thề đá vàng
* căn nhà xinh xinh mình ước mơ có rồi
giờ em ở đâu...?? (lập lại)

vọng cổ

em ơi! làm sao anh quên bao tuyệt vời ước mộng,
tình yêu em còn dào dạt trong lòng ...

5/ ngày tháng gian lao, như sóng vỗ phập phồng...
nào hay đâu em theo đời nhung lụa,
đành quên hết lời thề, câu đá vàng xưa..!
căn nhà xinh nằm lơ lửng dưới trăng đưa,
em yêu hỡi, đây căn nhà mộng ước..,
em ở đâu, ta gọi tình thê thiết..,
em sang ngang, là em giết một chân tình...

nhạc

cuộc đời cao sang đưa bước em sang ngang
quên lời hẹn ước năm nào
nơi đây phố nghèo
một mình anh đơn côi
buồn ôm thương nhớ khôn nguôi
rồi từng từng đêm trăng sáng
soi mái nhà cô liêu
mình anh đơn bóng
nghe buốt lạnh vào tim
duyên tình tan vỡ
nay đời anh thiếu em
như sân ga vắng con tàu

6/ từng đêm trăng soi căn nhà mộng ước,
anh một mình nghe não nuột lòng ơi ..!
phố nghèo anh sống đơn côi,
nhớ em anh nhớ khôn nguôi trong lòng ...
thiếu em, như chuyện dòng sông,
vắng con tàu đậu, nên dập dờn sóng xô ...

riêng một góc trời

nhạc : Ngô Thụy Miên
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

tình yêu như nắng, nắng đưa em về,
bên giòng suối mơ
nhẹ vương theo gió, gió mang câu thề,
xa rời chốn xưa
tình như lá úa, rơi buồn, trong nỗi nhớ
mưa vẫn mưa rơi, mây vẫn mây trôi,
hắt hiu tình tôi

ngày vui bên ấy, xót xa nơi này,
thương hình dáng ai
vòng tay tiếc nuối, bước chân âm thầm,
nghe giọt nắng phai

* đời như sương khói, mơ hồ, trong bóng tối
em đã xa xôi, tôi vẫn chơi vơi,
riêng một góc trời (*lặp lại)

vọng cổ

ơi! tình yêu như là nắng, nắng tình yêu bên bờ
suối mơ trầm lắng, cơn nắng tình yêu đưa bước
em về...

1/ gió nhẹ vương theo, gió mang nặng câu thề...
gió nhẹ vương theo gió xa rời chốn cũ,
tình như lá úa rơi buồn, trong nỗi nhớ thiên thu..!
mưa vẫn rơi, mây vẫn trôi mù,
nghe hắt hiu sầu, tình tôi vụn vỡ..,
mưa vẫn rơi, mây vẫn trôi niềm nhớ,
bao nỗi mây mưa, đâu ngờ tôi hiu hắt..!

2/ bên ấy em vui, bên này tôi đau xót,
thương dáng hình ai trong nỗi tiếc âm thầm...
trông giọt nắng tàn phai, nghe chạnh đến căn phần
đời sương khói, mơ hồ trong đêm tối,
em đã xa rồi, tôi vẫn chơi vơi..!

*riêng một góc trời, tôi với đơn côi,
tôi với pha phôi gọi mời quên lãng..
bên ấy em vui, nhớ tình tôi khi có nắng,
nơi đây tôi buồn, tôi lặng với trời mưa..*

nhạc

người yêu dấu, người yêu dấu hỡi
khi mùa xuân vội qua chốn nơi đây

* nụ hôn đã mơ say, bờ môi ướt mi cay,
nay còn đâu (*lặp lại)

vọng cổ

hỡi người yêu dấu ơi! mùa xuân qua đây rất vội,
tôi nghe tình như đàn ca nhịp lỗi, nghe tiếc nuối
khôn nguôi, nghe vời vợi mong chờ...

5/ nhớ nụ hôn say, đắm bến chìm bờ...
nhớ cánh môi hồng ướt thơm con gái,
lẫn với giọt buồn của mắt mi cay..!
nay còn đâu nữa chốn nơi đây,
sao mùa xuân còn bay vội vã..
tôi buồn tôi đường trường độc mã,
là hạnh phúc chia xa như rã như rời...

6/ và em nhé ! một mai nghe xào xạc,
là thu về lác đác lá vàng khô..!
xưa lối em về như bước chân thơ,
lấp lánh ngàn sao ta hát khúc mong chờ...

nắng ấm hạ còn, sao lòng ta buốt giá ?
gọi em trong cơn mê là, mình nhớ thương nhau..,

nhạc

tìm đâu thấy, tìm đâu thấy nữa
khi mùa đông về theo cánh chim bay
là chia cách đôi nơi, là hạnh phúc rã rời,
người ơi

một mai em nhé, có nghe thu về,
trên hàng lá khô
ngàn sao lấp lánh, hát câu mong chờ,
em về lối xưa
hạ còn nắng ấm, thấy lòng sao buốt giá
gọi tên em mãi, trong cơn mê này,
mình nhớ thương nhau

apr 06 / 04

anh cho em mùa xuân

thơ : Kim Tuấn

nhạc : Nguyễn Hiền

cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

Anh cho em mùa xuân
nụ hoa vàng mới nở
chiều đông tàn nhưng nhớ
Đường lao xao lá đầy
chân bước mòn vĩa phố
mắt buồn vin ngọn cây

Anh cho em mùa xuân
mùa xuân này tất cả
lộc non vừa trẩy lá
Lời thơ thương cõi đời
bầy chim lùa vạt nắng
trong khói chiều chơi vơi
Đất mẹ đầy cỏ lúa
đồng xanh xa mấy mùa
Ngoài đê diều căng gió
thoáng câu hò đôi lứa

*Trong xóm vang chuông chùa
trắng sáng soi liếp dừa
Con sông dài mấy nhánh, cát trắng bờ quê xưa
(* lập lại)

vọng cổ

Đường lá lao xao nhưng bước chân anh vẫn mòn
trên
vĩa phố, lòng nhớ thương em khi mỗi độ đông
tàn...

1/ Mất đắm non xanh, hồn gửi mây ngàn...
Anh cho em mùa xuân đơm ý nghĩa ,
mùa yêu người với tất cả hương xuân..!
Nụ hoa vàng mới nở, nụ thanh tân,
đóa xinh xắn, cánh hồng như môi má ..,
Mùa nhú lộc non mùa xanh trẩy lá,
mùa nở hoa tình, hoa yêu thơm ngát ..!

2/ Xuân cho em với lời thơ thương cõi đời phiêu
bạt, như bầy chim lùa vạt nắng ban chiều ...
Mây khói hoàng hôn, càng thương nhớ nhau
nhiều ...
Đất mẹ quê cha mọc đầy cỏ lúa,
cỏ lên đầy sao lúa được tươi xanh..! (?)
Xa ruộng đồng nhớ quần thương quanh,
nhớ con diều nhỏ ngoài đê căng gió..,

Quên sao được dăm câu hò đôi lứa,
trăng rọi hàng dừa, trăng đầy tiếng chuông ngân..,
nhạc
Anh cho em mùa xuân
trẻ nô đùa khắp trời
Niềm yêu đời phơi phơi

* Bàn tay thơm sữa ngọt
Giải đất liền chim hót
mái nhà xinh kề nhau (* lập lại)

vọng cổ
Nhìn khắp nơi nơi giải đất liền chim hót,
đôi mái nhà xinh, bao trẻ nhỏ nô đùa...

5/ Phơi phơi niềm yêu thêm đẹp ngày mùa...
Xuân cho em đường hoa vào phố nhỏ,
nhạc chan hòa đây đó ngân vang ..!
Non nước mình lắm nỗi băn khoăn,
tình yêu ấy luôn quần trên vai mẹ..,
Xao xuyến đến bao lòng trai trẻ,
đến bài thơ rung nhẹ nắng mai vàn

nhạc

Anh cho em mùa xuân
Đường hoa vào phố nhỏ
nhạc chan hòa đây đó
Tình yêu non nước này
bài thơ còn xao xuyến
rung nắng vàng ban mai

6/ Đã mấy mùa xuân anh bước ra đi ,
mong tô thắm xuân thì thêm rạng rỡ..
Mùa xuân đó cho em đầy nhớ,
như lời thơ như khúc nhạc chan hòa...

Xuân cho em, anh cho cả nhạc
và thơ xuân tuôn tràn đi muôn lối..,

*tình yêu non nước, em ơi!
làm thơ xao xuyến nắng trời ban mai...*

Feb 05/04

mùa đông của anh

thân tặng Trần Lệ Thủy

nhạc : Trần Thiện Thanh

cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

ngày nào anh yêu em ?
anh đã quên trong cay đắng tuyệt vời
ngày nào em yêu anh?
em hẳn quên với trời hạnh phúc mới
em ơi đông lại về, từ trăm năm lạnh giá,
tim anh như ngừng thở, từ sau ân tình đó...
em nghe không ? mùa đông, mùa đông!
ngày nào ta xa nhau ?
anh bước sâu trong vũng tối nhạt nhòa
từng mùa đông theo qua,
anh đã quen với định đời băng giá

* xưa, hôn em một lần rồi đau thương tràn lấp,
anh yêu em một ngày và xa em trọn kiếp,
nên anh yêu mùa đông, nên anh yêu
mùa đông ôi mùa đông của anh...(*lặp lại)

vọng cổ

tìm quên nắng gió mưa sa trong tình yêu tuyệt vời
mà cay đắng, ngày yêu em ngày anh nhớ muôn
đời...

1/ em nào quên, hạnh phúc mới bên trời...
ôi lạnh buốt trăm năm mùa đông lại đến,
như gió tình làm gãy cánh con tim..!
em có nghe mùa đông đó không em,
khi xa cách anh nhạt nhòa trong vũng tối..,
từng mùa đông qua mùa đông rất vội,
nên định đời anh từng quen theo băng giá..!

2/ một lần hôn em rồi đau thương tràn lấp,
một lúc yêu em mà trọn kiếp u tình...
nên mùa đông trời dành để riêng mình...
chỉ một lần thôi, nụ hôn xưa tha thiết,
chỉ một lần mà oan nghiệt thương tâm ..!
một ngày yêu sao trọn kiếp xa xăm,
như cạn ruột tơ tằm cho nỗi nhớ..,
tháng năm phai tên em hoài rục rĩ ,
chiếc ngai tình em ngự mãi mà thôi..,

nhạc

anh chỉ là người điên
trong vườn hoa tình ái!
anh chỉ là người say
bên đường em nhìn thấy
em đi đi...
người điên không biết nhớ
và người say không biết buồn ...
những cuộc tình dương gian
muôn đời không nghĩa lý.
nhưng người vẫn tìm nhau
trong vòng tay tình ý

* như đôi ta, niềm yêu xưa chỉ còn...
một vì sao anh lẻ loi (* lặp lại)

vọng cổ

anh chỉ là người điên trong vườn hoa tình ái,
anh chỉ là người say em nhìn thấy bên đường...

5/ như người điên, sao nhớ chuyện tình trường...
như kẻ khướt say nào biết buồn chi nữa,
như đam mê tình làm quên cả thương đau..!
những cuộc tình dương thế mãi xa nhau,
dẫu say đắm muôn đời đều không nghĩa lý..,
nhưng anh vẫn tìm em trong vòng tay tình ý,
rồi lẻ loi như một ánh sao trời...

nhạc

trời lập đông chưa em ?
cho lũ dơi đi tìm giấc ngủ vùi
để mặc anh lang thang,
ôm giá băng ngỡ thầm người yêu tới.
đêm chia ly em về, đường khuya em bật khóc ...
anh xa em thật rồi...làm sao quên mùi tóc ?
em hỏi em, có phải tình băng giá...
là tình đẹp trên thế gian ?

6/ trời lập đông chưa em, sao lũ dơi đi tìm
giấc ngủ, sao anh còn buồn rũ lang thang..!
ôm giá băng ngỡ thầm người yêu tới,
chia ly ơi! em bật khóc cam đành...

thật rồi sao em phải xa anh?
ôi! nhớ mãi hương tình trên mái tóc..,

nhạc

đêm chia ly em về, đường khuya em bật khóc...
anh xa em thật rồi, làm sao quên mùi tóc ?
em hỏi em, có phải tình băng giá
là tình nồng hai chúng ta...

dec 31/ 2k

bản tình cuối

nhạc : Ngô Thụy Miên
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

mưa có rơi và nắng có phai
trên cuộc tình yêu em ngày nào
ta đã yêu và ta đã mơ
mơ trăng sao đưa đến bên người
một lần gặp gỡ đã như quen thuở nào
một lần gặp gỡ nhưng tình đã xa xưa...

mây có bay và em có hay
ta ngại ngừng yêu em lần đầu
ta đã say hồn ta ngất ngây
men yêu đương đã thấm cuộc đời

* một lần nào đó bước bên em âm thầm
một lần nào đó ta vẫn không nói yêu người
(*lặp lại)

vọng cổ (nữ)

mưa có rơi và nắng có phai trên cuộc tình
yêu em (anh) ngày gặp gỡ, ta mơ nhiều trăng sao
đưa đến bên người...

1/ mới gặp mà ngỡ quen, tình ngỡ tự xưa rồi...
lòng có sẵn tim yêu, ta nuông chiều tim réo gọi,
đáp lại lòng mình, câu hỏi ngây thơ..!

đêm xây lầu mộng, nên sáng vọng dài mơ,
dừng ngắm sao chờ, ngồi trông trăng đợi...
bản tình ơi! nốt nào gây ra nhịp lỗi,
sao nồng độ tình không thôi cao vút..!

2/ (nam)

mây có bay lần đầu yêu em ngần ngại,
em có hay, ta say ngất ngây hồn...
men yêu đương, đã thấm cuộc đời buồn...
một ngày nào, bước bên em thầm lặng,
một ngày nào, ta không nói yêu em..!
chân song hành, mà nghe xót xa tim,
nghe cô đơn, nặng niềm đã thấm...
tay ta hái, vườn địa đàng trái cấm,
thì mạch sâu phải ngắm cuộc trầm luân..,

nhạc (nam)

yêu em, ta yêu em như yêu tuổi ngây thơ
bên em, bên em ta hát khúc mong chờ

(nữ)

* ngày nào người cho ta biết tình yêu đắm say
ngày nào đời cho ta biết tình là đắng cay...
(*lặp lại)

vọng cổ (nam)

ta yêu em như yêu tuổi ngây thơ khờ dại,
hồn trắng sao không ngại mây trời...

5/ dệt gấm thêu hoa, xây mộng cho đời...
bên em ta thốt lời tâm niệm,
hát khúc mong chờ, cung phiếm liền đôi...!
nguyện mai này ta có phải xa xôi,
xin vương ít tình đời cay đắng ..,
ta nhớ mãi ngày người cho say đắm,
cho đắm say mà quên chốn đọa đày...

nhạc (nữ)

mưa có rơi và nắng có phai
trên cuộc tình yêu em ngày nào
ta vẫn yêu hồn ta vẫn say
qua bao nhiêu năm tháng ơ hờ
một ngày nào đó tóc xanh xưa bạc màu
một ngày nào đó ta có thôi hết yêu người...

6/ (nữ)

hồn vẫn say qua tháng năm hờ hững,
tóc xanh xưa thêm những bạc màu ...

(nam)

*đời phai, mưa nắng tiêu hao
yêu đắm say nào ra khỏi pha phôi
ngày nào ta nói rằng thôi,
có thôi, thôi hết yêu người không em... (?)*

mar 09/ 04

dấu tình sầu

nhạc : Ngô Thụy Miên
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

chiều còn vương nắng để gió đi tìm
vết bước chân em qua bao nhiêu lần
lời ru đan ngón tay buồn
ngàn năm cho giá băng hồn
tuổi gầy nồng lên màu mắt

trời còn mây tím để lá mơ nhiều
lá khóc trên mi cho môi ướm sầu
chiều lên đỉnh núi ngang đầu

* nhạt đường cho gót giăng sầu
giận hờn xin ngập lối đi (*lặp lại)

vọng cổ

anh như cơn gió đi tìm em trong chiều vương nắng
nhẹ, tìm bước chân yêu thời xuân xao lạng lẽ, vết
chân em qua biết bao lần...

1/ tìm lời ru, đan từng ngón thiên thần...
lời của ngàn năm, xuyên mơ lướt mộng,
lời trắng hoa, hồn lộng giá băng ơi..!
tuổi gầy buồn, nồng lên mắt lên môi,
màu tình tự như gọi mời nhân ngãi..,
vết bước chân em hằn sâu dấu ái,
dấu tình sâu, thêm lay lắt nhớ..!

2/ trời tím màu mây, màu buồn trăn trở,
màu lá mơ hoa, màu đợi màu chờ...
lá khóc trên mi, môi sầu bến sầu bờ...
chiều lên núi em chột hờn chột dỗi,
núi ngang đầu, đường nhạt lối sầu giảng..!
em giận hờn để anh bước lang thang,
trông kỷ niệm ôm choàng như mộng mị..,
lá khóc thương cây, thu sầu mộ chí
người tình ơi! đừng dấy nổi niềm đau..,

nhạc

đàn dương tiếng phong kín tuổi buồn
đường hoang vắng cho lá về nguồn
người tìm đến xin gọi nổi hờn
từ khi gió mang dấu địa đàn

* đường lên đá che vết nồng nàn
người còn nhớ mãi hay quên lời (* lập lại)

vọng cổ

hoang vắng đường yêu cho lá tình xiêu về cội, người
tìm đến xin gọi nổi hồn cơn dỗi, nhớ phút thần tiên
thương lối thiên đàng...

5/ đá núi đào nguyên che vết nông nân...
người còn nhớ hay quên rằng xưa ước hẹn,
bên cung đàn em bên lời yêu..!
nay xót xa nghe tiếng đàn gieo,
như phong kín tuổi buồn theo thế hệ..,
người tìm đến cho ngày xưa sống dậy,
dư hương xưa như cơn gió địa đàng...

6/ người tìm đến cho mơ hồ giọng hát,
giọng ngày xưa ơ dào dạt niềm thương..!
giọng ngày xưa như mãi còn vương,
ta như cây mơ bóng bên đường...

*gọi người khi nắng phai tàn
gọi tình yêu những mơ màng lãng quên*

nhạc

và người tìm đến giọng hát mơ hồ
vết bao năm xưa nay vương âm thầm
hàng cây mơ bóng bên đường
gọi người khi nắng phai tàn
gọi tình yêu vào lãng quên...

aug 06/04

điểm xưa

riêng hai nhà thơ Đỗ K & NTNHung

nhạc : Trịnh Công Sơn
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

mưa vẫn mưa bay trên tầng tháp cổ
dài tay em mấy thuở mắt xanh xao
nghe lá thu mưa reo mơn gót nhỏ
đường dài hun hút cho mắt em sâu

mưa vẫn hay mưa trên hàng lá nhỏ
buổi chiều ngồi ngóng những chuyến mưa qua

* trên bước chân em âm thầm lá đổ
chợt hồn xanh buốt cho mình xót xa (* lặp lại)

vọng cổ

mưa vẫn mưa bay trên tầng tháp cổ, em
mấy thuở mắt xanh xao mà cánh tay dài...

1/ đôi mắt sâu mơ, qua từng nét trang dài...
còn nghe lá thu mưa reo mơn gót nhỏ,
nên đường dài hun hút mắt em sâu..!
đôi mắt ngàn năm, ơi! mắt *điểm xưa* nâu,
cho đẹp giấc chiêm bao trên tầng tháp cổ..,
mưa vẫn mưa bay, ru hời điệu nhớ,
ru đến trang thơ, ru ngàn con chữ sống..!

2/ mưa vẫn mưa bay trên tháp đầy thơ mộng,
em vẫn mắt xanh xao, hằn nét mong chờ...
và gót mòn theo cơn mưa lá reo hò...
sao mưa vẫn hay mưa trên hàng lá nhỏ, (?)
để chiều ta ngồi, buồn ngóng chuyến mưa qua..!
lá âm thầm cơn lá đổ xót xa,
trên bước nhỏ ngọc ngà em yêu dấu..,
trong bất chợt hồn ta như rướm máu,
hồn buốt xanh màu, cho mình xót xa thêm..,

nhạc

chiều nay còn mưa sao em không lại
nhở mai trong cơn đau vùi

* làm sao có nhau, hằn lên nỗi đau
bước chân em xin về mau (* lập lại)

vọng cổ

em ơi ! chiều nay còn mưa sao em không lại,
nhở mai ta có hề chi trong tê tái đau vùi...

5/ làm sao ta có nhau, trong hằn nỗi ngậm ngùi...
mưa vẫn hay mưa cho đời biển động,
làm sao em nhớ, vết rộ chim di.. !
xin hãy cho mưa qua miền đất đam mê,
người phiêu lãng quên đi mình lãng tử..,
mưa vẫn mưa bay trên tầng tháp cổ,
tầng tháp ngày thơ ghi dấu ngọc ngà...

nhạc

mưa vẫn hay mưa cho đời biển động
làm sao em nhớ những vết chim di
xin hãy cho mưa qua miền đất rộng
để người phiêu lãng quên mình lãng du

6/ ôi! đời biển một đời biển động,
mà một đời mưa vẫn lộng cơn mưa...!
xin bước em mau về với tình xưa,
sỏi đá ngày sau ta cần có nhau là...

*biết sao bia đá không đau ?
vẫn cho biển động mưa ào ạt qua..,*

nhạc

mưa vẫn hay mưa cho đời biển động
làm sao em biết bia đá không đau
xin hãy cho mưa qua miền đất rộng
ngày sau sỏi đá cũng cần có nhau.

kỷ niệm chuyến đi tour

aug 05/ 04

thu hát cho người

riêng Thân Thành Trung & Phan Châu Toàn

nhạc : Vũ Đức Sao Biển
cổ nhạc : Trường Khanh

dòng sông nào đưa người tình đi biên biệt
mùa thu nào đưa người về thăm bến xưa
hoàng hạc bay, bay mãi bỏ trời mơ
về đôi sim, ta nhớ người vô bờ

ta vẫn chờ em dưới gốc sim già đó
để hái dâng người một đóa đầm sương tư

* đêm nguyệt cầm ta gọi em trong gió
sáng linh lan hồn ta khóc bao giờ (* lặp lại)

vọng cổ

dòng sông nào đưa người tình đi biên biệt,
đưa người về thăm bến xưa, người biết những
thu nào...

1/ về bến mộng yêu thương, bến cửa dạt dào...
hoàng hạc bay, bay cao trời xanh thẳm,
bỏ lại sau mình, ôi đẹp lắm trời mơ..!
về đôi sim, ta nhớ đến người thơ,
nhớ đến vô bờ, vương tơ hoa bướm..,
lời mật tình yêu còn đang thắm đượm,
nhớ cả một trời, dáng kiều thơm hiện sáng..!

2/ dưới gốc sim già, ta vẫn chờ em vô hạn,
để hái dăng sim, để tặng đóa chung tình...
đóa dằm tương tư, đóa của quên mình...
đêm nguyệt cầm ta gọi em trong gió,
gọi muôn lần, hồn rõ sáng linh lan..!
cho tiết vô thường, ngưng trở lạnh miên man,
cho ta khóc giữa, ngàn kỳ hoa dị thảo..,
đêm nguyệt cầm, ta gọi em yêu dấu,
mắt trần gian chẳng ráo hạt trầm luân..,

nhạc

* ta vẫn chờ em trên bao la đồi nương
trong mênh mông chiều sương
giữa thu vàng, bên đồi sim trái chín
một mình ta ngồi khóc tuổi thơ rơi (* lặp lại)

vọng cổ

ta vẫn đợi em trong mênh mông chiều sương rụng,
ta vẫn chờ em trên bao la từ những nương đồi...

5/ ta vẫn chờ em trong cô quạnh bồi hồi...
giữa thu vàng bên đồi sim trái chín,
một mình ta ngồi khóc tuổi thơ rơi..!
như lá vàng mang theo hết niềm vui,
theo gió rụng xuống nương đời hiu hắt..,
một mình ta ngồi nghe nơi khóe mắt,
hạt lưu ly trong vắt, gõ u buồn...

nhạc

thời gian nào trôi bèo bọt trên phận người
biệt ly nào không muộn phiền trên dấu môi
màu vàng lên, biêng biếc bóng chiều rơi
nhạc hoài mong, ta hát vì xa người
thu hát cho người, thu hát cho người, người yêu..ơi!

6/ thời gian trôi ơ bèo bọt trên số phận,
môi biệt ly ơ ghi dấu ấn muộn phiền...

*biêng biếc chiều rơi, màu vàng khơi lên ký ức
ta hát vì xa người, nhạc khúc hoài mong..,*

*người ơi! thu hát cho người
cho người thu hát muôn lời yêu thương...*

aug 11/ 04

đám cưới đầu xuân

nhạc : Trần Thiện Thanh
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

ngày xưa ngày xưa
đôi ta chung nón đôi ta chung đường
lên sáu lên năm
đôi ta cùng lớp đôi ta cùng trường
đường qua nhà em nghiêng nghiêng sân nắng
nghiêng nghiêng mây hồng
chiều nao đuổi bướm, bướm bay vô vườn
mà nước mắt rưng rưng...

(nữ)

rồi một ngày kia
em khoe áo mới xanh hơn mây trời
hai đứa chung vui
khi xuân vừa tới thơ ngây cuộc đời
trò chơi trẻ con em cô dâu mới
chưa nghe nặng sầu

* chú rể ngẩn ngơ

ra hái hoa cà làm quà cưới cô dâu (* lập lại)

vọng cổ (nam)

ôi! đẹp làm sao ngày xưa đôi ta cùng chung nón,
nhảy bước tung tăng trên cùng một con đường...

1/ thuở lên năm, ta cùng sách với chung trường...
qua nhà em, đường nghiêng nghiêng sân nắng,
nghiêng áng mây hồng lãng đãng ở đầu thôn..!
nhớ chiều nao đuổi bướm, bướm bay luôn,
bướm bay tuốt vô vườn, em rưng rưng đôi mắt..,
rồi một ngày kia, thời gian trôi thắm thoát,
áo mới em khoe, xanh hơn mây trời xanh thắm..!

2/ (nữ)

ta chung vui, khi tới xuân còn thơ ngây lắm,
trò chơi trẻ con, chưa nghe nặng sầu đời...
em làm cô dâu, trông xinh đẹp tuyệt vời...
ra hái hoa cà, anh làm quà đi cưới,
chú rể vui cười, luôn ngẩn luôn ngờ..!
thương làm sao lứa tuổi ngây thơ,
như trăng khuyết sáng quanh trò chơi nhỏ..,
hình ảnh xa xưa mà trong tim sáng rõ,
một chút khơi nguồn, cũng mở một trời thương..,

nhạc (nữ)

mười mấy năm qua khi hoa vừa hé nhụy
thì đời trai vui chinh chiến
anh xuôi miền xa bao lần đếm bước xuân qua
anh ơi ! kỷ niệm xưa em còn giữ mãi trong lòng

(nam)

em biết không em khi xuân lại trở về,
đường rừng chiều hoang sương xuống

* thương sao là thương trong màu tím sắc hoa sim
dĩ vãng đâu trôi về nhắc anh ngày xưa (* lặp lại)

vọng cổ (nữ)

mười mấy năm trôi đi khi hoa vừa hé nhụy,
thì đời trai đã nung chí tung hoành...

5/vui sống chinh nhân, say nhịp bước quân hành
xuôi miền xa, bao lần xuân qua anh lại đếm,
em giữ trong lòng bao kỷ niệm anh ơi...!
xuân đến rồi đi, xuân nữa sẽ về thôi,
rừng chiều hoang sương rơi, em nào có biết..
màu tím hoa xưa, màu thương yêu bất diệt,
nhắc nhớ ta khi dĩ vãng trôi về...

nhạc (nữ)

chuyện xưa chuyện xưa
chuyện từ xuân trước xuân nay chưa nhòa
anh nói em nghe
thương em từ lúc hoa chưa mận mà
(nam)
cầu cho mùa xuân
nồng nàn trên má em tôi đợi chờ
giữa lòng chiều hoang nâng cánh sim rừng
ngỡ màu tím hoa xưa

6/ (nam)

cầu cho mùa xuân nồng nàn trên má em tôi
chờ đợi, cầu cho em với nỗi đợi chờ...
chuyện xưa chuyện xưa chuyện mấy mùa
xuân cũ, đến xuân này còn ấp ủ chưa phai..
(nữ)
*chiều hoang nâng cánh sim rừng
ngỡ màu tím của chúng mình, hoa xưa...*

hoa biển

riêng hai hải quân : NVĐức (Khuê)

Trăng Bàng/TN/VN & NVQuang Australia

nhạc : Anh Thy

cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

ngày xưa em anh hay hờn dỗi
giận anh khi anh chưa kịp tới
cho anh nhiều lời, cho anh bồi hồi
em cúi mặt làm ngơ
không nghe kể chuyện
bao nhiêu chuyện tình đẹp nhất trên trần đời

(nữ)

tại em khi xưa yêu màu trắng
tại em suy tư bên bờ vắng
nên đêm vượt trùng
anh mong tìm gặp hoa trắng về tặng em

(nam)

* cho anh thì thầm
em ới tình mình trắng như hoa đại dương
(* lặp lại)

vọng cổ (nữ)

em cúi mặt làm ngơ không cần nghe anh kể
chuyện, bao chuyện tình yêu đẹp nhất ở trên đời...

1/ em hay giận hờn chi, mà anh phải nhiều lời...
tại em khi xưa em yêu chi màu trắng,
hay đứng bên bờ thanh vắng để suy tư..!
nên đêm vượt trùng, lướt sóng trắng lô nhô,
mong tìm gặp hoa trắng về anh sẽ tặng..,
tặng em yêu, một chùm hoa biển trắng,
anh mơ tình mình, như hoa đại dương nở trắng..!

2/ (nam)

chuyện hải hành không sóng êm gió lặng,
nỗi nhớ thương em vẫn nặng bên mình...
bài thơ lâu, không kết được nên vần...
nhớ ngày xưa em anh hay hờn dỗi,
nên ngày nay anh còn nỗi âu lo..!
sợ em hờn không đọc cả tình thư,
anh viết vội khi lắc lư tàu vượt sóng..,
đời lính nào không nhiều mơ mộng,
về một bến bờ, dang rộng cánh tình yêu..,

nhạc (nam)

trùng khơi nổi gió, lênh dênh triền sóng
thấy lung linh rừng hoa
màu hoa thật trắng, ôi hoa nở thắm
ngất ngây trong lòng thêm
vượt bao hải lý, chưa nghe vừa ý
lắc lư con tàu đi

* chỉ thấy bọt nước tan theo ngọn sóng
dáng hoa kia mịt mù (*lập lại)

vọng cổ (nam)

triều sóng lên dênh khi trùng khơi nổi gió,
rừng hoa lung linh ngàn hoa trắng nở, ôi hoa
nở thắm cho ngất ngây lòng...

5/ vượt trùng khơi, muôn hải lý chập chùng...
nhưng hoa trắng ơi! sao mịt mù bóng dáng,
mà chỉ từng mảnh bọt sóng tan theo..!
hoa trắng nào đâu để tặng em yêu,
lòng anh cũng nổi lên triều sóng cả..,
và em sẽ khôn nguôi nỗi hờn trong dạ,
đời lên dênh không thỏa ước mơ nào...

nhạc (nữ)

biển khơi không mang hoa màu trắng
tàu anh xa xôi chưa tìm bến
nên em còn hờn, nên em còn buồn
sao chưa thấy anh sang
em (anh) ơi giận hờn
xin như hoa sóng tan trong đại dương.

6/ (nữ)

*cứ mãi ra khơi canh trời giữ biển,
tàu anh như lạ bến hay chẳng biết chi bờ...*

(nam)

*em ơi! giận nữa mà chi
xin như hoa sóng tan về đại dương...*

bướm trắng

thơ : Nguyễn Bính
nhạc : Anh Bằng
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

nhà nàng ở cạnh nhà tôi
cách nhau cái dậu mỏng tơ xanh rờn
hai người sống giữa cô đơn
nàng như cũng có nỗi buồn giống tôi

giá đừng có dậu mỏng tơ
thế nào tôi cũng sang chơi thăm nàng

* tôi chiêm bao rất nhẹ nhàng
có con bướm trắng thường sang bên này
(* lặp lại)

vọng cổ

nhà nàng ở cạnh nhà tôi, cách nhau cái dậu
mỏng tơ lá mướt xanh rờn...

1/ nàng sống cô đơn, tôi cũng lạnh tâm hồn...
nàng như có nỗi buồn chung thế hệ,
bởi chiến chinh dài hoang phế tang thương..!
tôi là trai thời khói lửa nhiều thương
đang sách vở cũng lên đường theo tiếng gọi..,
tôi với nàng, xuân xanh vừa đang tới,
tình thẹn thùng mà đơm hoa mà thắm nở..!

2/ giá đừng có dậu mỏng tơ ngăn trở,
tôi dễ bước sang, hớn hở được thăm nàng...
cho chiêm bao tôi rất nhẹ nhàng...
một chiêm bao tuyệt vời con bướm trắng,
như bài thơ lãng mạn đẹp tình yêu..!
cánh bướm rụt rè mà cánh đẩy cô liêu,
chân e thẹn lại mang nhiều ân sủng..,
bướm thường sang cho tôi dệt mộng,
cho cuộc đời hy vọng để mà mơ..,

ngâm tao đàn

bướm ơi! bướm đã về bên ấy
lòng sụt sùi tôi lại mưa tôi
* một dòng thơ chảy khôn nguôi...
một trời mơ của một đời chiêm bao !
(* lập lại)

vọng cổ

bướm ơi! hãy vào đây cho tôi hỏi nhỏ,
rằng sao tôi không thấy em cười... (?)

5/ sao tơ ướt không còn hong, ra mái hiên ngoài... (?)
nàng trông lên, mắt u hoài dăm dăm,
về bên ấy rồi, ơi bướm trắng tôi ơi..!
cho hôm nay trời mưa đổ sụt sùi,
tơ bướm chẳng hong, bướm lười không sang nữa..,
vắng bóng nàng bên hiên đầy lá úa,
tôi rưng rưng, ôi! tôi gục xuống khuôn bàn...

nhạc

bướm ơi bướm hãy vào đây
cho tôi hỏi nhỏ câu này chút thôi
tại sao không thấy nàng cười
nàng hong tơ ướm ra ngoài mái hiên

mắt nàng đắm đắm trông lên
con bướm bướm trắng về bên ấy rồi
hôm nay mưa đổ sục sùi
tơ không hong nữa bướm lười không sang

bên hiên vẫn vắng bóng nàng
rưng rưng tôi gục xuống bàn rưng rưng...

6/ về bên ấy rồi hỏi bướm bướm trắng,
tôi như chim lẻ bạn thất thanh gào...

tôi còn tôi núi sông đau
con bướm bướm trắng đi vào giấc mơ...

aug 21/ 04

cát bụi

nhạc : Trịnh Công Sơn
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi
để một mai vườn hình hài lớn dậy
ôi cát bụi tuyệt vời
mặt trời soi một kiếp rong chơi

hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi
để một mai tôi về làm cát bụi

* ôi cát bụi mệt nhoài
tiếng động nào gõ nhịp khôn nguôi (*lập lại)

vọng cổ

hóa kiếp thân tôi, hạt bụi nào vườn vai lớn dậy,
có phải bụi tình yêu mà mãi mãi luân hồi... (?)

1/ ôi! hạt bụi tình yêu, là hạt tuyệt vời...
mặt trời soi cho hạt ngời bụi sáng,
bụi tung trời trong vô hạn bao la..!
bụi sẽ mệt nhoài trong kiếp người ta,
bụi có rong chơi bụi cũng là hạt bụi..,
bụi sáng ngời hay bụi là bóng tối,
bụi cũng quay về làm thân bụi cát..!

2/ bụi mịt nhoài trong mịt mù muôn hạt,
nhiều thanh âm lẫn át cả tình người...
cuồng nộ hòa theo tiếng khóc giọng cười...
ôi ! tiếng động nào như gọi mời gõ nhịp,
gõ liên hồi, một kiếp gõ khôn nguôi..!
nhịp tình yêu, lỗi nhịp gõ chơi vơi,
nhịp nhân thế rã rời theo khoan nhặt..,
nghe vô thường đến là bụi cát,
nghe nghẹn ngào thân bụi hạt trầm luân..,

nhạc

bao nhiêu năm làm kiếp con người
chợt một chiều tóc trắng như vôi
lá úa trên cao rụng đầy
cho trăm năm vào chết một ngày

mặt trời nào soi sáng tim tôi
để tình yêu xay mòn thành đá cuội
xin úp mặt bụi ngùi
từng ngày qua mỗi ngóng tin vui

cụm rừng nào lá xác xơ cây
từ vực sâu nghe lời mời đá dậy

* ôi cát bụi phận này
vết mực nào xóa bỏ không hay... (*lập lại)

vọng cổ

người sống bao lăm, chóng chầy rồi cũng đến,
ngày tóc xuân xanh không còn phủ kín trên đầu...

5/ là một chiều kia, chợt điểm tóc hai màu...
màu tóc bạc, trắng như màu vôi bạc bẽo,
đưa cuộc đời sang đôi nẻo chia ly...!
ta sẽ buồn theo chiều lá úa rụng đầy,
cho trăm năm vào một ngày lặng chết..
mặt trời nào sáng soi, tim tôi thê thiết,
tình yêu ơi! xay mòn đá cuội sâu...

6/ rồi ta cũng bùi ngùi xin úp mặt,
để từng ngày lay lắt ngóng tin vui..
cụm rừng nào cây lá xác xơ trôi,
từ vực sâu nghe lời mời đá dặng buồn...

tình yêu xay đá cuội mòn
trong ta se thắt cơn buồn chơi vơi..,

phận này cát bụi than ôi!
nào đâu vết mực xóa đời không hay...

aug 22/04

biển nhớ

bản đặc biệt với nhà thơ NTNHung

nhạc : Trịnh Công Sơn

cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

ngày mai em đi
biển nhớ tên em gọi về
gọi hồn liễu rũ lê thê
gọi bờ cát trắng đêm khuya

ngày mai em đi
đồi núi nghiêng nghiêng đợi chờ
sỏi đá trông em từng giờ
nghe buồn nhịp chân bơ vơ

ngày mai em đi
biển nhớ em quay về nguồn
gọi trùng dương gió ngập hồn
bàn tay chắn gió mưa sang

ngày mai em đi
thành phố mất đêm đèn vàng

* hồn lẻ nghiêng vai gọi buồn
nghe hoài biển động buồn hơn (* lập lại)

vọng cổ

ngày mai em đi, biển buồn, biển thương rồi biển
nhớ, biển nhớ tên em và biển gọi em về...

1/ hồn liễu rũ lê thê, như nắng dội sang hè...
gọi cả đêm khuya gọi bờ cát trắng,
gọi núi đồi, nghiêng lặng để chờ em.. !
sỏi đá hoài trông, nhớ bước chân chim,
bơ vơ nhịp buồn im, nghe lặng lẽ..,
mai em đi, biển nhớ em mà gọi khẽ,
em hãy về, ơi núi đồi cao thêm cổ ngóng..!

2/ mai em đi, cõi trời xa gió lộng,
biển nhớ tên em, biển mơ mộng về nguồn...
biển gọi trùng dương, cho gió ngập hồn...
biển rộng tay buồm, ngăn mưa chắn gió,
nơi kia chốn nọ, em có bình yên.. !
mai em đi ơi mờ đèn phố, mất đêm,
hồn lẻ vai nghiêng, gọi phiên áo não..,
mai em đi, đất trời dồn huyền náo
biển động nhiều, nên biển ghen ngào tuôn..,

nhạc

hôm nao em về
bàn tay buông lối ngõ
đàn lên cung phiếm chờ
sầu lên dây hoang vu
ngày mai em đi
biển nhớ tên em gọi về
triều sương ướt đầm cơn mê
trời cao níu bước sơn khê
ngày mai em đi
cồn đá rêu phong rũ buồn
đèn phố nghe mưa tủi hờn
nghe ngoài trời giăng mây tuôn

ngày mai em đi
biển có băng khuâng gọi thầm
ngày mưa tháng nắng còn buồn
bàn tay nghe ngóng tin sang
* ngày mai em đi
thành phố mất đêm đèn vàng
nửa bóng xuân qua ngập ngừng
nghe trời gió lộng mà thương...(* lập lại)

vọng cổ

em về hôm nao, ơi bàn tay buông lối ngõ,
cung phím đàn lên và phím đợi cung chờ...

5/ hãy ngỏ lời yêu, cho tình đẹp vô bờ...
hãy hát lời yêu, như thay lời em ngỏ,
sầu lên đây, sầu nhỏ giọt hoang vu..!
để ngày mai, em chắc sẽ ra đi,
biển nhớ tên em, biển gọi về xây mộng..,
cho cơn mê như triều sương ướt đầm,
núi bước sơn khô, trời cao xám mây sầu...

6/ mai em đi, cồn đá buồn rêu phong rữ,
đèn phố vàng, nghe mưa tủi hờn thêm..!
biển băng không, gọi thầm em tha thiết,
nửa bóng xuân qua trong nỗi tiếc, ngập ngừng...

*nghe trời gió lộng mà thương chân lữ,
nghe nặng lòng theo quá khứ chiêm bao..,*

*mai em đi, sẽ đi vào...
cõi thơ, biển nhớ, dâng trào sóng thơ...*

mộng dưới hoa

thơ : Đinh Hùng
nhạc : Phạm Đình Chương
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

chưa gặp em tôi vẫn nghĩ rằng
có nàng thiếu nữ đẹp như trăng
mắt xanh là bóng dừa hoang dại
âu yếm nhìn tôi không nói năng

ta gặp nhau yêu chẳng hạn kỳ
mây ngàn gió núi động trên mi

* áo bay mở khếp niềm tâm sự
hò hẹn lâu rồi em nói đi (* lặp lại)

vọng cổ

dù chưa gặp em, tôi vẫn nghĩ rằng có nàng thiếu nữ
đẹp như vầng trăng lộng lẫy, mắt xanh là bóng dừa
hoang dại, âu yếm nhìn tôi mà không nói năng gì...

1/ ta gặp nhau, yêu chẳng hạn kỳ...
gió núi mây ngàn, trên mi em lộng động,
mở khếp tâm tình, theo áo mỏng em bay..!
hò hẹn rồi, em cứ nói đi,
cho mắt đắm mê, xanh bóng dừa hoang dại..,
âu yếm nhìn tôi, lòng em đầy ân ái,
gom ngàn năm, bằng phút giây say đắm..!

nhạc

tôi cùng em mơ những chốn nào
ước nguyện chung giấc mộng chiêm bao
sánh vai một mái lầu phong nguyệt
hoa bướm vì em nâng cánh trao

hy vọng thơm như má chớm đào
anh chờ em tới hẹn chiêm bao
dưới hoa tưởng thấy ngàn sao rụng
hòa lệ ân tình nuôi khát khao

2/ tôi cùng em vỗ cánh mơ nơi chốn nào bay bổng,
cùng giấc trăng sao, chung mộng ước nguyện...
lòng kết hoa đăng, mừng mối duyên tiền...
ta sánh vai trong mái lầu phong nguyệt,
hoa bướm vì em, nâng cánh tay trao..!
ta chờ em tới hẹn để chiêm bao,
hy vọng thơm như má đào chớm đỏ..,
dưới hoa mà tưởng có ngàn sao rụng,
như nuôi khát khao, cùng hòa lệ tình ta..,

nhạc

nếu bước chân ngà em có mỗi
xin em hãy dựa sát lòng anh
ta đi vào tận rừng xanh
vớt cánh rong vàng bên suối
ôi ! hoa kề vai hương ngát mái đầu
đêm nào nghe bước mộng trôi mau

* gió ơi ! gửi gió lời tâm niệm
và nguyện muôn chiều ta có nhau (* lập lại)

vọng cổ

em ơi ! xin dựa sát lòng anh và sát vào lòng anh
thêm nữa, nếu em nghe mòn mỗi bước chân ngà...

5/ ta sẽ vào tận ngàn xanh, hay chốn rừng già...
ta sẽ vớt cánh rong vàng bên suối,
những cánh rong vàng trên đá sỏi, buồn thiu..!
hoa kề vai cho hương ngát mái đầu,
cho bước mộng cô liêu, đêm nào trôi mau nữa..
gió ơi ! gửi gió lời tâm niệm đó,
ta nguyện có nhau trên khắp cả muôn chiều...

nhạc

bước khẽ cho lòng nói nhỏ
bao nhiêu mộng ước phù du
ta xây thành mộng nghìn thu
núi biếc, sông dài ghi nhớ
ôi ! chưa gặp nhau như đã ước thề
mây hồng giăng tám ngả sơn khê
bóng hoa ngã xuống ngàn tay mộng
và mộng em cười như giấc mê...

6/ xin bước khẽ cho lòng ta nói nhỏ,
bao nhiêu rồi, hỡi mộng ước phù du..!
ta đã xây thành mộng đến ngàn thu,
cùng ghi nhớ công phu qua núi biếc, sông dài...
ôi ! duyên tiền khiên chưa gặp nhau đã thề ước,
cho mây hồng giăng tám ngả, bước sơn khê..,

bóng hoa ngã xuống bàn tay mộng
và mộng em cười như giấc mê...

định mệnh

nhạc : Song Ngọc
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nữ)

thôi nhé anh đừng nhiều hận sâu
đừng thương tiếc để rồi xa xôi
đừng trách chi đã lỡ duyên đời
hai đứa chúng ta hai đường
chuyện thương yêu đâu còn nữa

(nam)

ôm ấp chi một định mệnh buồn
để chua xót những gì cho nhau
người bước đi mà nát tan lòng
* ai đứng trong theo ngậm hờn
tình yêu ấy mất còn đâu (* lặp lại)

vọng cổ (nữ)

thôi nhé anh, đừng mang nhiều sầu hận,
đừng tiếc thương chi rồi vương vấn bước xa rời...

1/ đừng trách nhau chi đã lỡ duyên đời...
hai chúng ta đi hai đường hai lối,
chuyện bây giờ đâu còn với thương yêu..!
chuyện bây giờ lệ nhỏ xuống chân xiêu,
nghe tức tưởi cánh diều, đau sợi chỉ..,
bước trắng hoa, như đầm đìa trong mộng寐,
tình hai chiều, tình đi trong tan tác..!

2/ (nam)

định mệnh buồn ơi! ôm ấp chi mình phận
bạc, những cho nhau thêm chua xót bởi bởi...
người bước đi, lòng tan nát vì người...
ai đứng trông theo mà ngậm hờn nuốt tủi,
tình mất rồi qua bóng tối, màn đêm..!
tình mất rồi, em đau xót không em,
anh như ngực lìa tim, ngưng nhịp thở..,
tình mất rồi, ngập trời mây thương nhớ,
anh đi tìm các thứ, rớt vào quên..,

nhạc (nữ)

em đâu lỗi hẹn
mà đời lại xui
ngăn cách với chia phôi
phải chăng em (anh) ơi
* tình lỡ ước mong
trách chi người sang sông (*lặp lại)

vọng cổ (nam)

em ơi! đâu phải em làm cho lỗi hẹn,
mà đời lại xui, mà đời khiến đôi đường...

5/ ngăn cách chia phôi, một đoạn phim buồn...
phải chăng em ơi, ước mong tình đã lỡ,
đang sống đời mà ngỡ giấc chiêm bao..!
anh bây giờ vai nặng gánh lao đao,
chân phiêu bạt đi vào trong sương gió..,
anh làm thơ khóc cuộc tình dang dở,
trách chi em người đã lỡ sang dò...

lý con sáo (nữ)

thôi nhé anh!

đã dở dang rồi tơ duyên

tình ta làm sao quên

em sang sông, anh lạc bến xa ghềnh

tình đôi mình đành trong tiếc thương

em khóc cho mối duyên đầu oan

tình tan tình, tình tan theo tóc tang

thôi nhé anh! thôi khóc than cho tình tan...

6/ (nữ)

thôi nhé anh! đừng buồn làm chi nữa,

tiếc thương rồi hai đứa cũng chia ly..!

đời cứ sao lại lắm sầu mê,

cho sai hẹn, lỗi thề duyên kim cải..,

vòng định mệnh tách tào khang nhân ngãi,

xa hai phương như mãi mãi chia lìa...

nhạc

(ca chung)

thôi nhé anh đừng buồn làm gì

dù thương tiếc vẫn là biệt ly

đời cứ sao lại lắm u sầu

em khóc mối duyên ban đầu

từ đây chết trong lòng em...

aug 29/04

đưa em tìm động hoa vàng

thơ : Phạm Thiên Thư

nhạc : Phạm Duy

cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

rừng xưa có gã từ quan
lên non tìm động hoa vàng nhớ nhau
thôi thì thôi đừng ngại mưa mau
đưa nhau ra tới bên cầu nước xuôi
sông này đây chảy một dòng thôi
mây đầu sông thấm tóc người cuối sông

nhớ xưa em chưa theo chồng
mùa xuân thay áo áo hồng đào rơi
mùa thu em mặc áo da trời
sang đông lại khoác lên người áo hoa

rừng xưa có gã từ quan
lên non tìm động hoa vàng nhớ nhau
thôi thì em chẳng yêu tôi
leo lên cành bưởi khóc người rừng rừng

* thôi thì thôi mộ người tà dương
thôi thì thôi nhé, đoạn trường thế thôi (* lặp lại)

vọng cổ

rừng xưa, vì nhớ nhau mà gã từ quan không ngại
đồi xa núi rộng, gã lên non tìm động hoa vàng...

1/ thôi thì thôi, thôi đừng ngại mưa ngàn...
hãy đưa nhau tới bên cầu đang xuôi nước,
đang chảy một dòng, đây nước của dòng sông...!
mây đầu sông thăm, tóc kẻ cuối sông,
tóc ai rụng nơi cuối dòng trôi lặng lẽ...
thuở em chưa theo chồng, em còn bé,
xuân may áo hồng đào, sao áo hồng rơi rớt...!

2/ mùa thu, em mặc áo da trời xanh phớt,
đến sang đông lại khoác áo hoa vàng...
cho gã từ quan thêm nhớ thương nàng...
gã cứ lên non tìm hoa vàng để nhớ,
“ thôi thì thôi, em đã hết yêu tôi...! “
“ *thôi thì, em chẳng còn yêu tôi,*
leo lên cành bưởi khóc người rừng rừng..,
thôi thì thôi, mộ người tà dương,
thôi thì thôi nhé, đoạn trường thế thôi.., “

nhạc

nhớ xưa em rũ tóc thề
nhìn trăng sao nữ để lời thề bay
đợi nhau tàn cuộc hoa này
buồn như cánh bướm đôi tây hững hờ

rằng xưa có gã từ quan
lên non tìm động hoa vàng ngủ say
thôi thì thôi để mặc mây trôi
ôm trăng đánh giấc bên đồi dạ lan
thôi thì thôi chỉ là phù vân
thôi thì thôi nhé có ngân ấy thôi

chim ơi chết dưới cội hoa
tiếng kêu rơi rụng giữa giang hà
* mai ta chết dưới cội đào
khóc ta xin nhỏ lệ vào thiên thu (* lặp lại)

vọng cổ

nhớ ngày xưa mái tóc thề em buông rũ,
nhìn trăng sao nữ dành để cho lời thề bay
theo gió mây ngàn...

5/ sao đợi chờ nhau khi cuộc hoa tàn...
buồn như cánh bướm, bên đồi tây hồ hững,
cánh bướm lạc loài khóc những cuộc tàn hoa..!
gã từ quan chẳng ngại núi đồi xa,
gã mãi lên non tìm động hoa say ngủ..,
thôi thì thôi, mặc mây trời vùn cẩu,
gã cứ ôm trăng đánh giấc bên đồi...

nhạc

chim ơi chết dưới cội hoa
tiếng kêu rơi rụng giữa giang hà
mai ta chết dưới cội đào
khóc ta xin nhỏ lệ vào thiên thu

6/ chim ơi, dưới cội hoa chim dành chim chết gục,
giữa giang hà còn rơi rụng tiếng chim kêu..!
cội hoa như rụng hoa nhiều,
giang hà cũng động tiếng kêu ngẹn ngào...

*mai ta chết dưới cội đào
khóc ta xin nhỏ lệ vào thiên thu...*

huyền thoại một chiều mưa

nhạc : Nguyễn Vũ
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nữ)

một chiều cuối tuần mưa bay lất phất và mây
trắng giăng giăng
em đến thăm anh, vì trời mưa mãi nên không
kịp về
bên em, anh lặng nhìn bầu trời nhòa ánh mắt
mộng mơ
sợ người yêu khóc, khe khẽ bên tai anh kể
chuyện ngày xưa...

(nam)

chuyện xưa kể rằng, trên thiên giới ấy ngày
vui kết hoa đăng
Thiên quốc đang vui một nàng tiên nữ làm rơi
ly ngọc ngà
đang say nên trời bèn dọa dằn nàng tiên xuống
trần gian

* làm người dương thế không biết bao lâu mới
được quay về trời (* lặp lại)

vọng cổ (nữ)

ơi! em không kịp về trong chiều mưa cuối tuần
hôm ấy, vì lất phất mưa bay mà ngăn bước về...

1/ (nữ)

em đến thăm anh, tình thêm đẹp thêm đây...
đứng bên em, anh nhìn trời nhòa ánh mắt,
đôi mắt của một trời mơ mộng, suy tư..!
sợ người yêu khóc, anh kể chuyện ngày xưa,
chuyện kết hoa đăng, vui mùa vui thiên giới..,
rơi ly ngọc, nơi tay nàng tiên nữ ,
nàng bị trời đày xuống làm người dương thế..!

2/ (nam)

em ơi! thương nàng tiên mà anh đang kể,
biết bao lâu nàng mới được về trời... (?)
một chiều mưa bay, mưa ướt lạnh người...
là lúc nàng tiên bị đày xuống thế,
nhưng vì thương đời lính kiếp phong sương..!
nên mây hồng bỗng chốc được sai gom
cho thiên quốc làm xe đưa tiên về lại..,
tiên nói dối, tiên giận trời còn mãi,
và tiên không về, tiên chẳng về đâu..,

nhạc (nam)

em ơi! nàng tiên ấy xuống dương trần một chiều
mưa bay nhiều
và vì thương đời lính thương kiếp sống phong
sương,
nên dù rằng một hôm Thiên quốc người sai
gom mây hồng là xe đưa tiên về
(nữ)

* tiên nói dối tiên còn đang giận trời và tiên
không về đâu (* lập lại)

vọng cổ (nam)

nàng tiên giáng trần tung đôi cánh trắng,
đang ngắm mưa bay cầu mưa mãi mưa hoài...

5/ mong nàng tiên, nàng ở lại đừng về...
nhưng ơi! nếu trời gọi về thì em có về không nhỉ, (?)
em cười nói rằng, em thích chỉ dương gian ..!
thích trần gian, thương đời lính chiến nguy nan,
thương bước hiên ngang, không màng sương gió...,
thích trần gian vì có anh yêu đó,
thích trần gian vì mưa đổ, mưa nhiều...

nhạc (nữ)

nàng tiên giáng trần tung đôi cánh trắng giờ
đang ngắm mưa bay
em đứng bên anh thăm cầu mưa mãi cho tiên
đừng về

(nam)

em ơi nếu mà trời gọi về thì tiên có về không
mỉm cười tiên nói tiên thích dương gian với
chiều mưa thật nhiều.

6/ (nữ)

mưa ơi! thăm cầu mưa mãi,
cho nàng tiên còn ở lại dương trần...
để ngắm mưa bay cùng nắm tay anh đứng cạnh,
cho tình mình ấm lạnh bên nhau..,
dương trần mưa mãi mưa bay,
nên tình ta có ngày dài yêu nhau...

yêu dấu tan theo

với nhà thơ Trịnh Thanh Thủy

nhạc : Trịnh Công Sơn

cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc (nam)

thôi em đừng bối rối
trong ta chiều đã tàn
thôi em đừng khóc nuối
cho môi còn chút thanh tân

tóc em cười trong gió
trong ta giọt máu mù

* khô theo ngày thương nhớ
vết buồn khắc trên da (*lặp lại)

vọng cổ (nam)

bối rối làm chi, thôi em ơi đừng bối rối,
vì ở trong ta, chiều đã tới phai tàn...

1/ như đến hoàng hôn, ngày tắt nắng bàng hoàng...
thôi thế thì thôi, em ơi đừng khóc nuối,
cho môi em còn với chút thanh tân..!
như đóa hồng của cành lá đang xuân,
sao sớm rụng xuống đồng khô nắng úa..,
em đừng khóc, đừng than, đừng tiếc nữa,
chiều ở trong ta, đã tàn theo đêm tối..!

2/ (nam)

và tóc mây em như gầy theo gió nổi,
từ máu trong tim đã mù lối, xa nguồn...
dòng máu khô ơi, vì nhớ vì buồn...
cho vết buồn khắc trên da oan nghiệt,
ôi ! làn da nào biết mơn đào tơ..
nghe nhịp sầu gõ xuống những trang thơ,
nghe giọt máu mù mờ như muốn xa tim..

nhạc (nữ)

em theo đời cơn áo
mai ra cùng phố thôn xao
bao nhiêu ngày yêu dấu tan theo...

(nam)

ta ôm tình nặng trĩu
* nghe quanh đời mưa bão
ôi những ngày yêu dấu bọt bèo...(*lặp lại)

vọng cổ (nữ)

cuộc đời em còn đi theo đời cơn áo,
còn ra phố thôn xao, còn huyên náo quay cuồng...

5/ như cò trắng, gầy theo sông nước đời thường...
năm tháng tai ương, cơn buồn khôn thấu,
cho bao nhiêu ngày **yêu dấu tan theo .. !**
ta ôm tình nặng trĩu như vác như đeo,
tưởng ngã tưởng xiêu, theo chiều mưa như bão..
tưởng hết hồng cầu, trong từng giọt máu,
ôi những ngày qua, yêu dấu bọt bèo...

nhạc (nam)

bên sông chiều mưa tới
bên ta cụm khói rời
nghe bên ngày nắng mới
em đi bằng bước chân vui

(nữ)

sau lưng ngày con gái
môi son đừng biếng lười
cho ta còn mãi mãi
chút buồn phấn hương bay.

6/ (nữ)

nhìn phía bên sông chiều mưa đã tới,
anh bên này, cụm khói rời tay..!
khói tỏa từ môi, đến ngón đấng cay,
mà nhớ bên em, ngày nắng mới lên đây...

mong cho em đi bằng bước chân vui,
để phía sau lưng còn có đời con gái..,

(nam)

*em đừng lười biếng môi son
cho ta còn mãi chút buồn hương (phấn) bay...*

sep 06/04. 8:12' am

mùa xuân lá khô

nhạc : Trần Thiện Thanh
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

tôi trở lại vùng hành quân
vùng xa xôi đá sỏi biết buồn
ba tháng hậu phương yên bình
tuy vết thương chưa lành hẳn
tôi lại đi giữa lạnh sang đông
đời tôi chinh chiến lâu năm
yêu lúc băng rừng như mộng tình nhân
kiếp chúng tôi như kiếp sông dài
trôi đi miệt mài chẳng cần ai biết cho ai

tôi đến đơn vị lai đi
nhọc hơi đầu đếm mỗi tháng ngày
khi cánh dù mang tin lại
những cánh thư xinh hậu tuyến
tôi ngẩn ngơ biết mùa xuân sang
ở đây không có hoa mai
không có hoa đào tô điểm trần ai
* những lá khô rơi suốt năm dài
như trong một chiều lòng tôi biết yêu ai
(* lặp lại)

vọng cổ

tôi trở lại vùng hành quân, vùng xa xôi đá sỏi,
vùng đất hoang vu làm sỏi đá cũng u buồn...

1/ ba tháng hậu phương, chưa lành vết sa trường...
tôi lại đi giữa trời sang đông lạnh buốt,
yêu lúc băng rừng như mộng ước tình nhân..!
yêu yên bình khi hăng hái bước hành quân,
khi tiếng chị ân cần, hay nụ cười mừng em gái..
*“ kiếp chúng tôi như kiếp sông dài,
đã trôi đi miệt mài, mà chẳng cần ai biết..! ”*

2/ tôi đến đơi vị rồi đi, nhọc hơi đâu mà đếm
cho mỗi tháng mòn ngày...
cảm chút thời gian, theo áo trận với đôi giày...
khi cánh dù mang tin từ nơi hậu tuyến,
tôi đắm say vì những cánh thư xinh..!
những cánh thư tình ấm đẹp ánh bình minh,
tôi ngỡ ngẩn biết mùa xuân đang đến..
ở đây không hoa mai, không hoa đào trang điểm,
chỉ lá khô rơi suốt năm dài, lòng tôi biết yêu ai..,

nhạc

em tôi không đẹp như đời tưởng
không áo xanh áo đỏ thơm hương
quen trên đường chiều lá khô rơi
ôi ngọc ngà giây phút chung đôi

lá ơ rơi chi trên dòng suối chờ
cho tình cờ anh lính làm thơ

* lời thơ êm như hơi thở
khi em nguyện chờ một người về xa (* lặp lại)

vọng cổ

tôi quen em trên đường chiều lá khô rơi xào xạc,
lòng xôn xao cho vừa khao khát, ôi ngà ngọc làm
sao giây phút chung đường...

5/ em tôi không đẹp, như đời tưởng hay mường...
em không có áo xanh hay là áo đỏ,
áo của người sang cả có thơm hương..!
thế mà tôi thương ơi thật là thương,
ôm ấp mãi trên con đường ngang dọc..,
lá ơi! rơi trên tuổi chờ hay trong gió lốc,
cho anh lính làm thơ trong thoáng không ngờ...

6/ lời thơ nghe dịu êm như hơi thở,
khi em nguyện chờ người ở từ xa..!
*tôi đã quen rồi chuyện của bên ba,
nên quen xa đèn phố thị vui đùa...*

*dẫu mùa xuân không bánh ngon không
rượu quý, tôi nào nghe thấy lạnh trong tôi..,*

nhạc

tôi đã quen rồi chuyện đi
và quen xa ánh đèn phố thị
nên dẫu mùa xuân đơn vị
không bánh ngon không rượu quý
tôi nào nghe thấy lạnh trong tôi
chỉ thương em gái quê hương
trong sớm xuân hồng thiếu hẳn người thương
em hỡi em khi chiến chinh dài
xa nhau từng ngày và xa cả xuân nay...

em hiền như Ma soeur

thơ :Nguyễn Tất Nhiên
nhạc : Phạm Duy
cổ nhạc : rường Khanh

nhạc

đưa em về dưới mưa, nói năng chi cũng thừa
như mưa đời phất phơ, chắc ta gần nhau chưa ?
tay ta từng ngón tay, vuốt tóc em lưng dài
đôi ta vào quán trưa, nhắc nhau tình phôi pha...

em mang hồn vô tội, đeo thánh giá huy hoàng
còn ta nhiều sám hối, mà sao mãi hoang đường

* đưa em về dưới mưa, nói năng chi cũng thừa
đưa em về dưới mưa, có nhau mà như xa.(lặp lại)

vọng cổ

đưa em về dưới mưa ta nói năng chi cho thừa thãi,
tình đưa nhau dưới mưa, như đàn rẩy dây tình ...

1/

như đời phất phơ mưa mình chưa chắc gần mình...
từng ngón tay say ngón tình ta vuốt tóc,
em lưng dài theo dáng ngọc kiều sa..!
vào quán trưa ta đẹp lứa đôi ta,
nhắc nhau tính phôi pha với tình qua năm tháng..,
đưa em về dưới mưa, ta say sưa thắm lặng,
ta ví mưa rơi, như mưa đời phơ phất..!

2/ em yêu ơi! em mang hồn vô tội,
em còn đeo thánh giá huy hoàng...
đời ta nhiều sám hối, mà sao mãi hoang đàng...
mà sao vẫn lang thang trên ngàn tội lỗi,
cho từng đêm về, nghe bao nỗi ăn năn..!
nhìn ngực em với thánh giá em mang,
ta tưởng tượng hồn trắng em sáng rõ..,
sánh như ta bình minh chưa hé mở,
vẫn như còn ngăn trở bởi màn đêm..,

nhạc

em hiền như Ma soeur, vết thương ta bốn mùa
trái tim ta bệnh hoạn, em yêu này em yêu
ta nhờ em ru ta, hãy ru tên vô đạo

* hãy ru tên khờ khạo, em yêu này em yêu...
(* lặp lại)

vọng cổ

này em yêu ơi ! vết thương ta bốn mùa như vơi
đau buốt, khi em hiền như Ma soeur, như dì
phước trong chốn tu dòng...

5/ bệnh hoạn nào ngưng trong trái tim hồng... (?)
ta nhờ em hãy ru ta, tên vô đạo,
và hãy ru tên khờ khạo ngu ngơ.. !
điều ru nào bung mạch, tỏa nguồn thơ,
cho thơ chảy khắp bến bờ lai láng.., (?)
em hiền như Ma soeur, em là người cứu nạn,
vớt ta lên, tên ngụy lặn chốn mê trần...

nhạc

đưa em về dưới mưa, chiếc xe lăn dốc già
đưa em về dưới mưa, áo em bùn lưa thưa
đưa em về dưới mưa, hồi cô em bé nhỏ
ôi duyên tình đã qua, có bao giờ không xưa ?

vai em tròn dưới mưa, ướt bao nhiêu cũng vừa
như ưu tình đã xa, thấm linh hồn em yêu...
la la là lá la, lá la la la là
la la là lá la, lá la là la la...

6/

trên dốc già dốc cao thoai thoải,
chiếc xe lăn mà như mỗi đôi chân...
đưa em về dưới mưa nhỏ lâm râm,
cho áo em lấm tẩm vết nhớ bùn...

*này em yêu ơi ! hồi cô em bé nhỏ,
tình qua rồi, bao giờ tình đó không xưa.., (?)*

vai em tròn dưới cơn mưa
ướt bao nhiêu đó, cũng vừa em ta !!
như ưu tình, đã đi xa
thấm linh hồn đẹp như ...Ma soeur tuyệt vời...

sep 14/04, 7:25' am

thà như giọt mưa

thơ : Nguyễn Tất Nhiên
nhạc : Phạm Duy
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

thà như giọt mưa vỡ trên tượng đá
thà như giọt mưa khô trên tượng đá
thà như mưa gió đến ôm tượng đá
có còn hơn không, có còn hơn không

người từ trăm năm về như dao nhọn
người từ trăm năm về như dao nhọn
dao vết ngọt đâm ta chết trầm ngâm
dòng máu chưa kịp tràn
dòng máu chưa kịp tràn

người từ trăm năm về khơi tình động
người từ trăm năm về khơi tình động

* ta chạy vòng vòng ta chạy mòn hơi
nào có hay đời cạn, nào có cạn đời
(*lặp lại)

vọng cổ

thà như giọt mưa vỡ nhòa trên tượng đá,
có còn hơn không ơ đời quá vô thường...

1/ có còn hơn không, qua một kiếp đời buồn...
có còn hơn không, khi không mà chợt có,
rồi một chiều bỗng có, hóa ra không..!
ơ! người về như một vết dao đâm,
vết dao ngọt, ta trầm ngâm chết lịm..,
chưa kịp tràn qua vết thương bầm tím,
dòng máu quẩn quanh trong buồng tim ngâ ngất..!

2/ thà như giọt mưa khô, thoáng tàn trong hiu hắt,
thà như mưa gió tạt, trên tượng đá ngàn đời...
có còn hơn không, không suốt đời người....
có còn hơn không, trong cõi đời cô quạnh,
ta một mình, ta lạnh với hư không..!
*người ơi! người của trăm năm,
về khơi tình động, nguồn đam mê tràn..,
mòn hơi, vòng chạy thên thang,
cạn đời ta hết hỏi rằng có hay.., (?)*

nhạc

người từ trăm năm về phai tóc nhuộm
người từ trăm năm về phai tóc nhuộm
ta chạy mù đời ta chạy tàn hơi
quỵ té trên đường rồi
sợi tóc vương chân người

người từ trăm năm về qua trường Luật
người từ trăm năm về qua trường Luật

ta hồng Tú Tài ta hụi tình yêu
thi hồng mất rồi ta đợi ngày đi
* đau lòng ta muốn khóc
đau lòng ta muốn khóc (*lặp lại)

vọng cổ

người từ trăm năm về phai tóc nhuộm,
ta chạy mòn hơi và mù hết trang đời...

5/ ơi hỡi người ơi ! ta té quỵ trên đường rồi...
sợi tóc vương đến chân người tiền kiếp,
sợi tơ tình đã quấn nghiệp lênh đênh.. !
để mạch nguồn thơ ta, chảy lóng lênh,
để ghi nốt, một thiên tình ly biệt..,
người từ trăm năm, về qua trường Luật,
ta hụi tình yêu, vì ta hồng thi rồi...

6/ đợi ngày đi, khi Tú Tài ta thi hồng,
nên tình yêu ta, cùng bổng bay cao..,
lòng ta buồn, ta muốn khóc vì đau,
ơi Duyên ơi ! nào có biết chẳng là... (?)
người trăm năm hời ăn năn,
gánh đau khổ gánh vai quần muôn niên..,

nhạc

thà như giọt mưa vỡ trên mặt Duyên
thà như giọt mưa khô trên mặt Duyên
để ta nghe thoáng tiếng mưa vội đến
những giọt run run ướt ngọn lông măng
những giọt run run ướt ngọn lông măng
khiến người trăm năm đau khổ ăn năn
khiến người tên Duyên đau khổ muôn niên

chân trời mới

Sáng tác : Trường Khanh (kiểu liên văn bản)
Nhạc: Do Trường Khanh lấy tên tựa các bản
nhạc & tồng cải lương ghép lại thành bài ca

ngâm :

tôi bao giờ biết tương tư
đêm dài không ngủ lệ như mưa hồng
những đêm chờ sáng sầu đông
thương hình bóng cũ, nỗi lòng người đi.

vọng cổ

em ơi! mộng dưới hoa nay nhạt nhòa trong
cát bụi, buồn diễm xưa theo dấu tình sầu gian
dối, tôi đi giữa hoàng hôn khóc một cõi đi về...

1/ mười năm yêu em, ôi! định mệnh lắm ê chề...
biển nhớ mênh mông hoài trông con bướm trắng,
mùa thu chết lặng cho yêu dấu tan theo..!
riêng một góc trời tôi buồn hằm buồn hiu,
nghe lá đổ muôn chiều ru phút cuối..,
thu hát cho người bài sang ngang trăng trối,
ta như hai vì sao lạc cuối trời, gọi người yêu dấu..!

2/ nghe những tàn phai ru ta ngậm ngùi khôn thấu,
hương xưa, hạ trắng trên ngọn tình sầu...
ngày đá đơm bông mà trăng rụng xuống cầu...
em bỏ quên dòng sông cho nụ tầm xuân sầu lẻ
bóng,nhìn những mùa thu đi,thương hận phôi pha.!
khúc thụy du buồn, tình nhớ, tình xa,
gởi về em bài căn nhà mộng ước..,
tôi xa người, nên ơ rừng xưa đã khép,
tuổi đá buồn, máu chảy về tim..,

lối :

tiếng trống sang canh, nhớ bụi mờ ải nhận
hai mùa thu lạnh thương vó ngựa đêm trăng
nửa bản tình ca ôi lối bước sang ngang
đôi mắt người xưa như khóc như than cho
hai chiều ly biệt.

vọng cổ

lá của rừng xanh long lanh trăng sương cầu trúc,
tình như kiếp hoa tàn giây phút, thương mắt em
là bể oan cừu...

5/ nửa đời hương phấn đã nhạt dần màu...
dưới ánh trăng xuân rừng rưng rưng sâu vương ý nhạc,
tôi như Võ Đông Sơ buồn tan tác cảnh trường sa..!
tấm ảnh ngày xưa theo kẻ ở miền xa,
đành vĩnh viễn Bạch Thu Hà ơi hỡi..,
Lương Sơn Bá, Chúc Anh Đài như tình tôi hai lối,
Đêm lạnh chùa hoang, nước mắt kẻ sang Tần...

6/ hồn thả hồn theo thuyền ra cửa biển, thương
manh áo quê nghèo em phận gái thuyền duyên..!
cây trứng cá sau vườn kỷ niệm chẳng hề quên,
nên nhớ mãi thuở hoa cài lên mái tóc..,
ai lên xứ hoa đào ai vào rừng lá thấp,
ai nhớ tuổi xưa với máu nhuộm sân chùa...

tôi ước mơ tôi dựng chân trời mới, xây vạn
lý trường thành để hạnh phúc cùng em..,
đẹp duyên chùa tháp ơi duyên,
mang về Người Mẹ Việt Nam nụ cười...

nov 13/ 04

sài gòn niềm nhớ không tên

nhạc : Nguyễn Đình Toàn
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

sài gòn ơi! ta mất người như người đã mất tên
như giòng sông nước quẩn quanh buồn
như người đi cách mặt xa lòng
ta hỏi thăm em có nhớ không..?
sài gòn ơi! đến những ngày ôi hè phố xôn xao
trong niềm vui tiếng hỏi câu chào
sáng đời tươi thắm vạn sắc màu
nay còn gì đâu...
ai đã xa nhớ hàng me già,
thu công viên hoa vàng tượng đá
* thôi hết rồi mộng ước xa xôi,
theo giòng đời trôi...(*lặp lại)

vọng cổ

sài gòn ơi! ta mất người như người có tên mà đã
mất, như giòng sông nước chảy buồn quanh quất,
như người đi vừa cách mặt xa lòng ...

1/ có nhớ không em, ta tự hỏi thăm ...
còn đâu những xôn xao trên hè phố,
tiếng hỏi câu chào để lộ niềm vui..!
thắm vạn sắc màu trong sáng đời tươi,
còn đâu nữa ta ngậm ngùi thương xót..,
ta mất người đâu vì ta lỡ trót,
như người mất tên trong chợt ngỡ tai biến..!

2/ sài gòn ơi! theo giòng đời trôi,
với mộng ước xa xôi, thôi hết thật rồi...
ai nhớ công viên, nhớ chỗ ai ngồi...
nhớ mùa thu với hoa vàng , tượng đá,
nhớ hàng me già, luôn rắc lá nên thơ..!
ai xa mà không vọng tưởng, hồi mơ,
cho ray rút bến bờ đau chia biệt..,
sài gòn ơi! ta gọi người tha thiết,
ta mất người như đã mất tên ta..,

nhạc

sai gòn ơi!đâu những ngày mưa mùa khoác áo ra
đi

tay cầm tay nói nhỏ câu gì
những quây hoa quán nhạc đêm về
còn rộn ràng giọng hát Khánh Ly

sài gòn ơi! thôi hết rồi những ngày hát nhớ nhau
nhớ Phạm Duy với tình ca sầu
mắt lệ rơi khóc thở ban đầu
còn gì đâu...

sài gòn ơi! ta mất người như người đã mất tên
mất từng con phố đổi tên đường

* khi hẹn nhau ta lạc lối tìm
ôi tình buồn như đã sống thêm (*lập lại)

vọng cổ

sài gòn ơi! đâu những ngày trên vai ta khoác áo,
bước ra đi trong mưa mùa huyền náo, tay cầm tay
nói nhỏ câu gì...

5/ những hàng hoa, những quán nhạc đêm về...
giọng hát Khánh Ly vẫn hoài rộn rã,
tình khúc Phạm Duy còn nghiêng ngã sầu thương...!
thuở ban đầu mắt lệ cứ mờ tuôn,
còn đâu nữa ngày buồn ta hát nhớ..
sài gòn ơi! ta mất người lạ phố,
vì đổi tên, ta lạc chỗ đi tìm...

nhạc

sài gòn ơi! tôi mất người như người đã mất tôi
như trường xưa mất tuổi thiên thần
hy vọng xa hay mộng ước gần
đã lìa tan...

sài gòn ơi! ta mất người như người đã mất tên
như hàng cây lá đỏ trông tìm
mất trời trong cánh nhỏ chim hiền
đã ngậm sầu ngang môi lặng im

sài gòn ơi! ta mất người như người đã mất tên
như mộ bia đá lạnh hương nguyên
như trời sâu đã bỏ đất sâu
còn gì đâu...

6/ sao ơi sao! sao mờ lệ nhớ,
trăng ơi trăng! còn thuở chẳng là... (?)

*mất người, mất cả luôn tên,
như bia đá lạnh hương nguyên, trời sâu!
còn đâu ơi hỡi còn đâu !!
ta như chim bỏ đất sâu bay đi...*

mar 20/ 04

một ngày Việt Nam

nhạc : Trúc Hồ
lời : Trần Tử Thiên
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc

từ nghìn trùng xa,
ai vẫn hát vang lời Việt Nam
nhìn về đại dương,
ta nhớ hướng quê nhà ở đó

còn nhiều lắm than,
sau phút súng gươm buồn lặng im
là tiếng khóc thương đời biệt ly,
bên tiếng hát ru gọi người về

choàng mộng nửa đêm,
ai đánh thức khu vườn tuổi thơ
và gọi dòng sông,
đưa lối tới cuối làng đầu xóm
từ thời loạn ly,
qua những lúc đất trời bình yên

* Chị vẫn hát ru tình chờ mong
Mẹ ru đời thủy chung (* lập lại)

vọng cổ

từ nghìn trùng xa, ai vẫn hát vang lời Việt Nam
yêu quý, nhìn về đại dương, ta nhớ hướng quê mình..

1/ gươm súng buồn im, lâm than mãi còn hành...
còn tiếng khóc thương đời ly biệt,
bên tiếng hát ru người, gọi bước về quê..!
bước người đi, đánh đổi nhiều khô,
bước mong thoát, u mê cùng ám chướng..,
bước như chim bay, tránh trời cung nỏ lượn,
tìm đất lành chim vườn cao, lên tiếng hát..!

2/ vườn tuổi thơ ta, nào ai đánh thức,
mà mộng nửa đêm, choàng tỉnh giấc son vàng...
ai gọi dòng sông đưa, cuối xóm đầu làng... (?)
thời loạn ly, đến khi đất trời yên tĩnh,
Chị vẫn hát ru tình, với khúc hát chờ mong..!
Mẹ vẫn hát ru đời Mẹ thủy chung,
người vẫn hát ru tấm lòng ta nhân ái..,
ta vẫn làm thơ tự do, hoa kết trái,
thơ tự do, là không ngại kết vần thơ..,

nhạc

tựa vào lòng nhau,
ơ những trái tim gọi Việt Nam
tựa vào lòng nhau,
ơ những trái tim cùng dòng máu
từng vòng tử sinh,
quay thẳm thoát cũng vài ngàn năm
Nhiều lần nằm mơ...
Ôi đất nước bao lần đổi mới!
Bằng cuộc bể dâu...
Xương trắng vẫn cao ngệu thành non

* dòng máu vẫn tuôn trào thành sông
chưa thấy bóng thanh bình một lần (*lập lại)

vọng cổ

hãy tựa vào lòng nhau, ơ những trái tim gọi Việt
Nam cùng dòng máu, tựa vào lòng nhau vượt mưa
cuồng gió bạo, ta cùng ca cùng dạo bản đàn yêu
dào dạt ân tình...

5/thoát hơn bốn ngàn năm,vòng sinh tử quê mình..
nhiều lần nằm mơ, quê hương thay đổi mới,
sau bể dâu, vời vợi núi xương cao..!
sau bể dâu, sông máu vẫn tuôn trào,
vẫn chưa thấy đâu, bóng thanh bình trở lại..
dù nhục vinh, xin hát vang Việt Nam, không ngại,
lời Việt Nam nhân ái dựng xây đời...

nhạc

dù nhục dù vinh,
xin hãy hát vang lời Việt Nam
tựa vào lòng nhau,
Ơi những trái tim cùng dòng máu
gọi người gọi ta...
gọi số kiếp lưu đày gần xa,
gọi bóng tối ngưng bài cuồng ca,
cho tiếng hát mở ngày Việt Nam (2lần)

một ngày Việt Nam,
ngày thoát bóng đêm dài lẫm than
ngày thế giới reo mừng hòa vang
trong khúc hát : " Một ngày ... Việt Nam "

6/ gọi người cho đến gọi ta,
gọi khắp ta bà đây đó, đó đây..!
gọi bàn tay ngưng với bàn tay,
gọi Ơi ai chung số kiếp lưu đày...

*gọi Ơi bóng tối thôi say
gọi Ơi bóng tối ngưng bài cuồng ca
một ngày... ngày Việt Nam ta
khúc ca thế giới giao hòa Việt Nam...*

apr 04/ 04

nắng chiều

nhạc : Lê Trọng Nguyễn
cổ nhạc : Trường Khanh

nhạc :

qua bến nước xưa lá hoa về chiều
lạnh lòng mềm đưa trong nắng lụa thưa
khi đến cuối thôn chân bước không hồn
nhớ sao là nhớ bóng người ngày thơ

anh nhớ trước đây dáng em gầy gầy
dịu dàng nhìn anh đôi mắt long lanh
anh nhớ bước em khi nắng vương thềm
má em màu ngà tóc thề nhẹ vương... (Lặp lại)

vọng Cổ :

trong nắng lụa thưa, lạnh lòng mềm đưa chiều qua
bến nước. Khi đến cuối thôn... thì chân anh như
bước không hồn...

1/ người của ngày thơ, luôn ngập nhớ trong lòng...
anh nhớ trước đây nét gầy em duyên dáng,
em dịu dàng nhìn anh trong đôi mắt long lanh!
anh nhớ hoài bước em nhẹ, gót chân xinh,
tình xao xuyến khi nắng vương thêm soi mái ấm..!
anh ra đi, đường sơn khô vụn dặm,
ơi! má em màu ngà, tóc thề em vương buồn xa vắng..!

2/
nay anh về ngập ngừng qua sân nắng,
lòng tái tê khi chạnh nhớ câu thề..
ý chí ra đi, mong đẹp ngày về...
chẳng biết bây giờ, em về đâu em gái hỡi,
niềm chia xa, anh đầy nỗi yêu thương..!
nay anh về nhìn cảnh úa dâu nương,
thôi hết đưa giọng hò câu hát..!
bước anh đi giữa cảnh đời kiêu bạc,
ơi! bóng yêu kiều, nay anh biết tìm đâu...??

nhạc:
nay anh về qua sân nắng
chạnh nhớ câu thề tim tái tê
chẳng biết bây giờ
người em gái duyên ghé về đâu

nay anh về nương dâu úa
giọng hát câu hò thôi hết đưa
hình bóng yêu kiều
kề hoa tím biết đâu mà tìm...

“hình bóng yêu kiều
kề hoa tím biết đâu mà tìm” (lập lại)

vọng cổ:

dưới bóng tre là ngà anh xót xa vô tận...
em nói “mến anh”, mắt gợn buồn vương vẩn. mây
lướt thướt trôi, và nắng vương đôi...

5/ mắt gợn buồn khi em nghĩ chuyện xa rời...
nói mến anh là yêu anh tha thiết,
một tình yêu bất diệt trong tim..!
nay anh về như mỗi cánh chim,
thương nhớ quá em dịu hiền duyên dáng..!
đẹp làm sao khi em kề hoa tím...
thương làm sao ơ hình bóng yêu kiều...

6/

nắng chiều vàng như muốn ngừng không trôi nữa, vì
em dịu hiền, em dễ thương ời.!!
nhớ em nhiều khi mây lướt thướt trôi, nhớ em hơn khi
nắng vương đời...

(lấy 2 câu nhạc và hát theo đúng điệu nhạc trên)

- mây lướt thướt trôi khi nắng vương đời
nhớ em dịu hiền nắng chiều ngừng trôi...

nhạc:

anh nhớ xót xa dưới tre la ngà
gợn buồn nhìn anh em nói em nói: "Mến anh!"
mây lướt thướt trôi khi nắng vương đời
nhớ em dịu hiền nắng chiều ngừng trôi...

Bạt

NHÀ VĂN LÂM TƯỜNG DŨ

“ Bạt ” theo Hán Việt tự điển của cụ Đào Duy Anh là *“bài phụ ở sau quyển sách ”* nếu hiểu theo nghĩa này, thì những dòng viết tiếp sau đây sẽ được người đọc coi tới sau khi đã thưởng thức qua tập nhạc *“ 45 bài ca tân cổ giao duyên ”* của soạn giả Trường Khanh (tức nhà thơ Hà Nguyên Du). Và cũng từ ý nghĩ đó, chúng tôi thấy mình phải cố gắng trung thực giải bày cho tròn trịa cái *“ cảm xúc ”* của riêng cá nhân mình theo với cái duyên tri ngộ mà tác giả đã có lòng trao cho mình đọc, trước khi in thành sách...

Cổ nhạc, cải lương đã hình thành và phát triển mạnh mẽ tại miền Nam, xưa nay vẫn được coi là bộ môn của sự *“ kết hợp và cải cách ”* để dễ dàng đi nhanh và lan rộng vào đám đông. Bởi lẽ, từ thể điệu, cũng như lời ca bằng bạc *“ tính đại chúng ”*, nói theo kiểu cổ danh ca Út Trà Ôn là *“ Có sao nói vậy người ơi ... ”*, mà hễ nói tới đại chúng, thì sẽ có một số thành phần *“ tiểu chúng ”* không hưởng ứng bởi vì không thích hợp với sự thưởng ngoạn của tầng lớp này. Có lẽ, cũng từ suy nghĩ trên, cộng thêm quan niệm *“ Nghệ thuật phải có sáng tạo ”*. Do đó, nhà thơ Hà Nguyên Du, một người làm thơ rất quen thuộc trong giới thưởng ngoạn *“ có chữ nghĩa ”* và cách tân, đã thực hiện cái điều ông mong ước từ lâu là :

(**làm nhíp cầu**) cho khối “đại chúng” và “tiểu chúng” cùng đứng trên đó chung nhìn và vui hưởng “ Gió mát, trăng thanh của nghệ thuật “.

Đạt được điều này hay không, phải chờ sự ra đời, cũng như sự hưởng ứng trình diễn của nghệ sĩ và đón nhận của mọi người. Theo chủ quan của người viết thì niềm mơ ước “ cách tân “ lời ca cho phù hợp với mọi tầng lớp đại chúng qua “ 45 bài ca tân cổ giao duyên “ của Trường Khanh (Hà Nguyên Du) có rất nhiều hy vọng thành tựu. Sở dĩ tôi viết như vậy, vì cách đây 40 năm, hai soạn giả Hà Triều – Hoa Phượng đã thành công ở cái kiểu đưa lời mang “ tính chữ nghĩa “ vào các tuồng cải lương của hai ông và đã được nồng nhiệt đón nhận. Đón nhận một cách say mê và thích thú tột cùng. Điển hình như : một câu vọng cổ trong “ Sông dài “ soạn giả đã viết: “ ... Nếu mùa xuân trời đã vay huyết mạch của sông dài biển cả, thì từ hạ sang thu trời cũng đã trả mưa dầm ...” Mẹ tôi, lúc đó nghe xong bà vỗ tay quá chừng, quay sang bà, tôi hỏi mẹ hiểu không mà khoái quá vậy ? Bà cười mắc cở, nói mạnh dạn : “ Hiểu chớ mậy, có vay có trả mà “ Nhưng mẹ thắc mắc : “ huyết mạch sao cho vay được, còn trả nợ sao lại lấy mưa dầm mà trả ? Tuy nhiên, cuối cùng bà cự nự tôi “ Tao nghe tao cảm hay là được rồi, tú tài, cử nhơn như tụi bây chỉ giỏi hù người ta ba cái chữ nghĩa, chứ trái tim đâu có hiểu bằng tụi tao !!

Độc lời tựa, cũng như xem qua xuyên suốt “45 bài ca tân cổ giao duyên” của soạn giả Trường Khanh (Hà Nguyên Du) chắc quý vị cũng biết được từ thôi thúc nào, thi sĩ Hà Nguyên Du thực hiện tập nhạc này, và với bao nhiêu tài nguyên chữ nghĩa của các văn thi nhạc sĩ nổi tiếng đã được họ Hà dùng làm nền cho ước mơ “cách tân” của ông. Riêng người viết thì rất cảm phục tấm lòng rộng mở, trong đó có nhiều tận tụy hy sinh của một người làm nghệ thuật không bao giờ chịu dừng bước trước một dấu vinh quang nào. Và mẹ tôi nếu bây giờ còn sống chắc bà sẽ vỗ vai Hà Nguyên Du mà khen : *Mầy tú tài, cử nhân mà sao mang được chữ nghĩa đến gần gũi với bà già sơ học, lại còn cho cả đám cháu bác sĩ, kỹ sư của tao thích thú nữa, thật là tài tình ...*

Mẹ ngồi nghe vọng cổ

*Hai giọt lệ rờn rờn
Một thương con đánh trận
Một đốt nhang nhớ chồng*

Con ngồi nghe tân nhạc

*Bỗng nhớ tình nhân xa
Cúi đầu che nước mắt
Trẻ già cùng xót xa.*

LÂM TƯỜNG DŨ

(BGS/ HNSAHTT/ HN)

ĐẠO DIỄN NGUYỄN MINH PHƯƠNG

Tôi không biết thơ nên không dám viết về thơ của Hà Nguyên Du.

Tôi, từ xưa đến nay, cũng chưa hề viết tựa viết bạt cho ai, vì chẳng được nhờ, mà cũng vì chẳng thích bốc thơm nhì nhằng.

Nhưng hôm nay, nhận lời viết gọi là “bạt” cho Hà Nguyên Du vì tôi hưởng cái “lửa” của Du. Du say mê viết Vọng cổ như người ta say mê chải tóc cho người tình nhỏ. Du nói về những câu ca câu hò như nói về môi cười của người yêu cuối đời.

Đọc hết 45 bài ca Vọng cổ của HNDu tôi thấy :

Đó là 45 bài tân nhạc nổi tiếng và đã đi sâu vào lòng khán thính giả.

Nếu là người ca thì đây là 45 bài ca có khuôn có hàng chẵn, rất dễ ca hay vì suông miệng.

Người viết Vọng cổ có một mảnh lối, đó là viết *những dòng cuối câu bằng thơ* để người ca dễ phân nhịp đổ câu.

Và Hà Nguyên Du là Thi sĩ nên lời vọng cổ của Du là thơ, thơ sẵn mà ...

Chúc Hà Nguyên Du thành công và xin giới thiệu với những người yêu Vọng cổ 45 bài ca Vọng cổ hay

NGUYỄN MINH PHƯƠNG

(Nhà đạo diễn sân khấu ca kịch & điện ảnh)

Cali 12/ 2004

Phần chú thích

Chú thích từ # 1 đến # 9, hay đọc nơi những trang website như đã giới thiệu trong bài tựa. Ở đây chỉ trích đoạn những phần tương đối quan trọng có liên hệ đến việc biên soạn bài ca hay nghệ thuật cải lương ...

* 1

Theo cuộc phỏng vấn của đài truyền hình SBTN (thuộc trung tâm Asia do nhạc sĩ Trúc Hồ chủ trương) lúc 2 giờ ngày thứ tư 26 tháng 5 / 2004 ; ở đây tôi chỉ nêu ra phần trả lời ngắn về những động lực thúc đẩy tôi biên soạn tập 45 bài ca TCGD này:

a/ Tôi hiện hữu nơi miền quê nghèo nàn, thuở nhỏ lúc theo học mấy lớp đầu đời, thường được thầy giáo Nguyễn Tấn Phương gọi lên bục để ca vọng cổ.

b/ Những năm ở Sài Gòn, đi học, làm báo, tôi ở căn gác 382/80B, sau “ lò dạy cổ nhạc ” của nhạc sĩ Văn Vĩ. Một hôm ghé lại xin thọ giáo (1970), sau khi tôi ca thử thì liền được nhạc sĩ Văn Vĩ khen ngợi, rồi hỏi han xuất xứ và việc đi ca tài tử như thế nào. Sau đó tôi luôn được thầy khuyến khích vào nghề qua giọng ca và khả năng sáng tác. Nhưng... kém may mắn thay, tôi không thực hiện được theo lời thầy vì bị động viên phải đi vào quân ngũ.

* 2

Nhạc sĩ Hoàng Ngọc-Tuấn, trả lời cuộc phỏng vấn của Minh Nguyệt, có đoạn với câu hỏi :

MN : Trở lại với nền âm nhạc nghệ thuật cổ truyền của chúng ta, anh cho rằng đó là một nền âm nhạc tự nó không có nền tảng vững chắc và thiếu khả năng tái sinh. Anh có thể nói rõ hơn một chút ?

HN-T : Để soi rọi những điểm này ta nên lướt qua những đặc tính chính của nó. Âm nhạc nghệ thuật cổ truyền Việt Nam không tồn tại trên những bản ký âm chi tiết , mà tồn tại chủ yếu qua đường truyền khẩu. Trong trường hợp cần có bản ký âm để làm phương tiện giúp trí nhớ, các nhạc sĩ VN thuộc sắc tộc Kinh ngày xưa sử dụng một số chữ đặt tên cho các âm.

Nhạc cổ truyền VN của sắc tộc Kinh sử dụng nhiều dạng ngũ cung khác nhau nhưng chủ yếu sử dụng năm âm chính là : hò, xự, xang, xê, cống. Để có thể ký âm những giai điệu rộng hơn một bát độ Tây phương, hoặc để ghi nhận sự khác biệt giữa các điệu thức, các nhạc sĩ VN đã đặt thêm vài chữ nữa như : phan, liu, ú, oan. Nhìn chung cách ký âm này chịu những hạn chế như sau : âm vực được ký âm rất hẹp ; âm sắc, cường độ, trường độ và tiết tấu không được mô tả ; và không có khả năng ghi bè đa điệu. Bởi những hạn chế đó, những nhạc khúc cổ truyền VN chỉ là những sườn giai điệu rất đơn giản và tổng quát...

Tất nhiên, âm nhạc nghệ thuật cổ truyền VN có một lịch sử rất dài ... nhưng tổng số bài bản lại chỉ còn có chừng vài chục sườn giai điệu ... Nguyên nhân tổng quát có thể nhìn thấy là VN ngày xưa không có truyền thống sáng tác âm nhạc mới ... Chính vì không nhắm đến sáng tác, nhạc sĩ ngày xưa không có nhu cầu tạo nên phương pháp ký âm hoàn chỉnh ... nên thế hệ trước có thể học thuộc lòng bằng miệng, và từ đó tiếp tục dạy lại cho thế hệ sau...

Còn về nhạc học, suốt mấy ngàn năm văn hiến, chúng ta không xây dựng được một cơ sở lý thuyết nào vững chãi ... Đó là những lý do tại sao ...tôi nói...tự nó không có nền .. và khả năng tái sinh ...

* 3

Đáng nói là từ trước đến nay, người làm thơ chỉ để ý đến tân nhạc, ngâm thơ, và đánh giá cao ca dao, trong khi ca dao lại đơn điệu, nghèo nàn, và chỉ tạo ra một thứ thơ như ca dao ... *Một bộ môn ít người để ý và coi thường là cải lương, lại cho chúng ta nhiều điều suy ngẫm.* Bỏ qua những khuyết điểm rất lớn của cải lương là tuồng tích, thiếu chất sáng tạo và tư tưởng có tính trí tuệ, (*thật ra đối với cải lương thì đây không phải là khuyết điểm vì mục đích là phục vụ cho giới bình dân*) bố cục và nút thắt đôi khi lỏng lẻo, không hợp lý, những đề tài tâm lý xã hội quen thuộc và lặp đi lặp lại, chủ yếu chỉ để lấy nước mắt và kêu gọi mối thương tâm, tại sao cải lương lại hấp dẫn và mê hoặc khán thính giả bình dân đến vậy.

Lý do có thể tạm giải thích là, ngoài những giai điệu phong phú, sự thích nghi với mọi hoàn cảnh và thời đại, cải lương có một tính truyện, phối hợp được với rất nhiều bộ môn từ ngâm thơ, tân nhạc, kịch nghệ đến những đối đáp, và ngay cả lời ca cũng không chuốt lọc mà chỉ những câu nói đời thường, phù hợp với những tâm trạng và đời sống của người bình dân. **Không những có khả năng mở rộng, dễ biến hóa, hòa nhập mọi hình thái diễn đạt, để làm thành bản sắc, cải lương còn có thể vừa bảo tồn vốn cũ vừa tiếp nhận những cách tân, xứng đáng là một bộ môn nghệ thuật có tầm vóc ...**

Chỉ tiếc rằng cải lương đã không được coi trọng, càng ngày càng sa sút, một phần cũng là do sự ngăn trở của tầng lớp thị dân, **sự lơ là của những người làm văn hóa, không thấy đó là một gia tài quý giá**, và còn rất nhiều lý do xã hội chính trị khác nữa...[Cũng xuất phát từ dân gian, nếu so với tranh gà lợn của hội họa, ca dao của thơ thì **cải lương là một bất ngờ lớn, nghệ thuật diễn xuất có khi còn hơn cả kịch nghệ và điện ảnh**. Vả chẳng những nghệ sĩ cải lương nổi tiếng đều là do những người có tài năng, giỏi nghề, và sống chết với nghề, đã góp công không nhỏ trong việc đưa cải lương trở thành một bộ môn có tính nghệ thuật chuyên biệt.]Giới hạn của cải lương là chỉ được đa số giới bình dân tán thưởng, và nếu tránh được những khuyết điểm đã nêu ở trên, có một soạn giả và đạo diễn đủ kiến thức và tài ba, am hiểu nhiều bộ môn nghệ thuật khác nhau (như trường hợp kịch tác gia tiền phong Hoa Kỳ ở thập niên 1980, Richard Foreman, vừa là nhà soạn kịch, vừa là đạo diễn, vừa là lý thuyết gia, tường tân về mọi ngành nghệ thuật, văn học và triết học), **áp dụng thêm những kỹ thuật mới, thì ảnh hưởng và sức mạnh của cải lương sẽ không thể nào lường trước**. Tuy nhiên, điều này chỉ xảy ra khi cải lương có điều kiện và được tạo điều kiện để phát triển ...

Đáng ngạc nhiên là những người hay ưu tư đến những vấn đề văn hóa, những thành phần trí thức , hoặc vì thiên kiến, thiếu nhạy bén, hoặc không nhìn xa thấy rộng, đã không thấy giá trị độc đáo của cải lương. Ngoài cải lương ra, sẽ không còn bộ môn nào có thể làm nên chuyện ...

Đáng ngạc nhiên là những người hay ưu tư đến những vấn đề văn hóa, những thành phần trí thức , hoặc vì thiên kiến, thiếu nhạy bén, hoặc không nhìn xa thấy rộng, đã không thấy giá trị độc đáo của cải lương. Ngoài cải lương ra, sẽ không còn bộ môn nào có thể làm nên chuyện ...

* 4

... “ Nếu chưa tìm hiểu sâu xa, nhiều người sẽ cho rằng âm nhạc của ta nghèo nàn hơn nhạc Tây phương, nhưng thật ra ngoài 5 cung chính : Cung, Thương, Giốc, Chủy, Vũ, còn những biên cung nằm giữa nữa nên có nhiều thanh âm màu sắc phong phú không kém khi ta nghiên cứu so sánh đôi bên. Tiếc rằng các nhà viết sử âm nhạc thế giới vì không đủ điều kiện và phương tiện nên chưa có dịp đi sâu vào kho tàng âm nhạc các dân tộc trong đó có nhạc cổ truyền Việt Nam. Người viết bài này nhân dịp sưu tầm tài liệu từ vài chục năm nay do một cơ duyên sắp đặt may mắn đã tìm ra những sử liệu chứng minh rằng nhà soạn nhạc người Pháp nổi tiếng khắp thế giới **CLAUDE DEBUSSY** nhờ ông chịu ảnh hưởng âm nhạc cổ truyền Việt Nam .

Điều đó là sự thật chẳng phải nói ngoa mà sau đây xin trích dẫn tài liệu có thực cũng như đã xuất bản và phổ biến. Thiết tưởng nhân đây chúng ta cũng cần biết sơ qua vài giòng về **CLAUDE DEBUSSY để thêm niềm hãnh diện về âm nhạc cổ truyền dân tộc** mà chúng ta được thừa hưởng từ các vị tiền nhân để lại sau gần 5 ngàn năm văn hiến của giòng giống Lạc Hồng. Ông ra đời năm 1862 tại Saint German-en-Laye và mất năm 1918 tại Paris (Pháp). *Tên tuổi của DEBUSSY đánh dấu giai đoạn mở đầu của trường phái âm nhạc hiện đại (Modern music) trên thế giới, tiếp nối các trường phái lãng mạn (Romantism) và cổ điển (Classicism)...*

... Năm 1888- 1889, ông (Claude Debussy) đi sang Beyreuth viết các nhạc phẩm soạn theo ý thơ của Baudelaire và Verlaine với tên gọi là “ Les Ariettes Oubliées “ mang tính chất độc đáo DEBUSSY. Sau đó ông soạn bản “ Tứ tấu cho đàn giây “, rồi năm 1894 ra đời bản “ Prélude à l’après midi d’un faune “ mở đầu kỷ nguyên mới của âm nhạc hiện đại dựa trên giai điệu Đông Phương (Orientalism) mà mọi người đều ghi nhận như một hiện tượng biến chứng âm nhạc của thế kỷ 20 vừa qua. *Tìm hiểu động lực nào đã khiến DEBUSSY chuyển hướng sáng tác độc đáo như vậy, đó là ở năm 1890 nhờ ông tham dự Hội chợ toàn cầu tại thủ đô Pháp (Exposition universelle de Paris) và được thưởng thức âm nhạc cổ truyền Việt Nam do giàn nhạc Đại Nội Triều Đình Huế sang đây trình tấu...*

... Điều quan trọng ở đây là nội dung cuốn “ Tự điển âm nhạc hiện đại “ của nhà xuất bản Larousse ấn hành nói trên do Claude Rostand nhà phê bình âm nhạc nổi tiếng thế giới phụ trách phần biên soạn, cho nên những nhận định của ông về DEBUSSY mang tính vô tư đáng tin cậy và **đem lại một dữ kiện tôn vinh âm nhạc cổ truyền Việt Nam mà ít người được biết đến...**

(Những đoạn trên đây được trích ra từ bài viết “ Claude Debussy- Nhà soạn nhạc Pháp và Âm Nhạc Cổ Truyền Việt Nam “ của Nhạc sĩ Nguyễn Hiền, đăng trên trang web : dactrung.net/baiviet/noidung.aspx?BailD=Hu%2qls

* 5

Về cuộc phỏng vấn “ Trò chuyện với Dana Gioia “, nhà thơ và là đương kim chủ tịch NEA về quỹ quốc gia và nghệ thuật Hoa Kỳ, do Micheal J. Bendler thực hiện. Ở đây tôi xin trích những đoạn trả lời quan trọng của nhà thơ. Mong quý vị đọc thêm trên trang web như đã nêu ở phần bài viết tựa.

Hỏi : Hãy bắt đầu bằng việc đánh giá nghệ thuật ở Mỹ qua lăng kính của ông, của NEA.

Trả lời : Tôi đến NEA với một quan điểm đơn giản. Một đất nước vĩ đại xứng đáng có một nền nghệ thuật vĩ đại. Mỹ là quốc gia giàu mạnh nhất trong lịch sử thế giới. Nhưng thước đo sự vĩ đại của một nước không phải là của cải hay quyền lực. Mà là nền văn minh nó tạo ra, hun đúc và phát triển. **Nói khái quát là điều tôi hy vọng đạt được ở đây là nhằm xây dựng nền văn hóa đại chúng mà nước Mỹ xứng đáng có ...**

...Ngày càng có nhiều người nhất tán thành về sự cần thiết phải kết hợp giữa sức mạnh của chủ nghĩa hậu hiện đại và nghệ thuật thử nghiệm với kiểu khả năng tiếp cận dân chủ và tính sẵn có của nghệ thuật đại chúng truyền thống ...

... Hãy nhìn vào âm nhạc cổ điển mà thực ra đưa tôi đến kết luận về xu hướng chính thứ hai : đó là quan niệm về sự pha trộn, các truyền thống hợp lại với nhau

*** 6**

Về nghệ thuật ở Mỹ: Những hướng đi mới (Lời Ban Biên Tập). Trong cuốn sách xuất bản “ Những viễn cảnh của nước Mỹ “, nhà phê bình nghệ thuật sinh ở Australia Robert Hugles chỉ ra một trong những thực tiễn quan trọng của Mỹ là “ một sự khởi đầu lại, từ bỏ bản sắc trong quá khứ “. Đối với Hugles điều này không có nghĩa là rũ bỏ sạch trơn mà là sự giao thoa phức tạp với truyền thống cũ

... Trong bài viết của BBTập này, có trích câu trả lời trong bài phỏng vấn nhà thơ Dana Gioia, chủ tịch NEA : “ Vậy đâu là gốc rễ của trào lưu sáng tạo hiện nay mà tờ báo này đang bàn đến? Trong cuộc phỏng vấn mở đầu của chúng tôi, Dana Gioia, và là chủ tịch Quỹ Quốc gia vì nghệ thuật, đã chỉ ra một nguồn gốc chắc chắn : “ Lý do vì sao Mỹ có một lịch sử nghệ thuật tiêu biểu đa dạng như thế, với một bề dày thành tích chưa từng có từ điện ảnh đến chủ nghĩa biểu trưng trừu tượng đến nhạc jazz đến văn học hiện đại là vì Mỹ đã là và đang là một xã hội thừa nhận tự do cá nhân của nhân dân mình “...

*** 7**

Thật là trùng hợp một cách ngẫu nhiên, tập bài ca đã soạn xong lâu nay, trong thời gian tôi đang viết tựa cho cho tập này thì bất ngờ tôi đọc tin trên net, thấy có soạn giả đã làm việc tương tự như ý hướng mình đã thực hiện, tôi rất vui, xin trích nguyên văn như sau :

Trên trang web “ cailuongvietnam.com “, trong mục Nghệ sĩ tâm sự được ghi cập nhật vào ngày 02/06/2004, có đăng bài theo tin VN Express :

NSND Doãn Hoàng Giang và cuộc cách tân cải lương

Ông là đạo diễn duy nhất được mời tham gia dự án nâng cấp sân khấu cải lương TP HCM với kế hoạch dựng một số vở diễn cho nhà hát Trần Hữu Trang. Ông tiết lộ sẽ đưa nhiều yếu tố mới vào vở diễn để thay đổi cách nhìn về cải lương.

Hai vở cải lương do ông dàn dựng sắp tới có yếu tố nào đặc biệt ?

Nếu tiết lộ bây giờ thì sẽ không còn yếu tố bất ngờ nữa, chỉ biết rằng tôi đang bắt tay vào chuẩn bị cho vở Tình hận giữa hoàng cung, mang cốt truyện dân gian và một vở đề tài hiện đại tôi chưa đặt tên. Chắc chắn người xem sẽ hài lòng vì sẽ có nhiều yếu tố cách tân nhưng không phải là sự lai căng lố bịch.

Theo ông, sân khấu cải lương hiện đang mắc những “căn bệnh” gì?

Sở dĩ môn nghệ thuật này bị sa sút so với kịch nói vì đề tài của cải lương đang đi theo lối mòn. Tôi không tin việc khôi phục lại một số vở diễn từng ăn khách là cách tân sân khấu cải lương. *Khán giả sẽ có cảm nhận hình như sân khấu cải lương né tránh những vấn đề cuộc sống. Bên cạnh đó ngôn ngữ cải lương rất cũ và sáo, tiết tấu thì rề rà, chậm chạp, không có thủ pháp mới.*

Như vậy trong hai vở diễn sắp tới ông sẽ không đưa các thủ pháp cũ vào tác phẩm ?

Đúng vậy, vì tôi coi sức mạnh của cải lương **chính là nghệ thuật cải biến để hoàn thiện**. Người ta vẫn khuyên, **nghệ thuật phải là cái cây** thì nó còn phát triển. Nghệ thuật là bức tường rồi thì không bao giờ còn tiến lên được nữa. **Nếu không đau đớn đổi mới mình** thì môn cải lương mãi mãi chỉ giậm chân tại chỗ. Theo VN Express.

*** 8**

Về ý nghĩa trong mỗi bài ca tân cổ nhạc giao duyên mà tôi biên soạn, qua những ký hiệu ở cuối mỗi câu được tôi biểu thị bởi những “chữ đờn” hay notes và nhịp . Hoặc được viết tắt như sau : Chữ Hò, gọi theo tân nhạc là note La, hò nhịp 16 & hò nhịp 20 câu 1,2,4,5 = (...)

Hò (La) nhịp 16 & 20 / c1,2,4,5 và xề 24/ c 6, xề 32/ c 5 = (...)

Xê (Mi) gọi là nhịp Song Lan ở mỗi câu nhịp 24, (và Cống 32/ c1 & Cống 16/ c 6, mang chung ký hiệu) = (..!)

Xang (Ré) Xang 28/ c1 và Xang hoặc Xê 28/ c2, c5 cả Xang 12 & 20/ c 6 = (..,)

*** 9**

Danh sách quý Nhạc Sĩ và số bài nhạc dùng trong tập bài ca này :

1. Từ Công Phụng 2
2. Anh Bằng 2
3. Trần Duy Đức 1
4. Phạm Duy 5
5. Nguyễn Đức Quang 1
6. Anh Việt Thu 1
7. Trịnh Lâm Ngân 1
8. Thanh Sơn 1
9. Hoàng Thi Thơ 1
10. Lam Phương 1
11. Tâm Anh 1
12. Trần Thiện Thanh 5
13. Hoàng Thanh Tâm 1
14. Tú Nhi 1
15. Đỗ Lễ 1
16. Trần Tử Thiêng 2
17. Trúc Hồ 1
18. Nguyễn Đình Toàn 1
19. Lê Uyên Phương 1
20. Ngô Thụy Miên 3
21. Nguyễn Hiền 1
22. Trịnh Công Sơn 4
23. Vũ Đức Sao Biển 1
24. Anh Thy 1
25. Phạm Đình Chương 1
26. Song Ngọc 1
27. Nguyễn Vũ 1
28. Vũ Đức Nghiêm 1
29. Thanh Phương 1
30. Lê Trọng, Nguyễn 1

Quý vị có trên tay tập : **46 bài ca tân cổ giao duyên**

Mời quý vị tìm đọc thêm 3 tập thơ đã xuất bản của Hà Nguyễn Du :

- Lối Khác (1998)
- Anh Biết, Em Yêu Dấu (2001)
- Gene Đại Dương (2003)
- 45 Bài Ca Tân Cổ Giao Duyên

Liên lạc với các nhà sách trong vùng Orange county hay với Amazon.com/ Search 45 BCTCGD or

Tự Lực tại :

14381 Brookhurst St

Garden Grove, CA 92843

Tel (714) 531 - 5290 / 893 - 3456

Email : buybooks@tuluc.com

Website : www.tuluc.com

hoặc với tác giả :

10291 Arundel, Ave

Westminster, CA 92683-5821

Tel : 714 - 723 - 9652 (cell)

Email : hanguyendu@yahoo.com

hanguyendu1@yahoo.com

hanguyendu@gmail.com

Website: <https://issuu.com/hanguyendu>

<https://issuu.com/hanguyendu9>

